بسم الله الرحمن الرحيم

مجموعه قوانین و مقررات
مرتبط با عفاف و حجاب
و
اخلاق و عفت عمومی

عنوان قراردادی: ایران. قوانین و احکام
.Iran. Laws, etc
عنوان و نام پدیدآور: مجموعه قوانین و مقررات مرتبط با عفاف و حجاب و اخلاق و عفت عمومی/ مهناز بادران.
مشخصات نشر: تهران: شورای فرهنگی اجتماعی زنان، روابط عمومی، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری: ۱۶۸ص.
شابک: ۱۰۰۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۸۴۳۵-۶۶-۵
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
موضوع: پوشاک-- قوانین و مقررات-- ایران
موضوع: Clothing and dress-- Law and legistlation -- Iran
موضوع: حجاب -- قوانین و مقررات-- ایران
موضوع: Hijab (Islamic clothing)-- Law and legislation-- Iran
شناسه افزوده: بادران، مهناز، ۱۳۳۸ -
شناسه افزوده: شورای فرهنگی اجتماعی زنان. روابط عمومی
رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ KMH ۳۱۳۷/۷/آ۲۸
رده بندی دیویی: ۳۹۱/۰۰۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی: ۵۱۴۸۶۸۱

عنوان: مجموعه قوانین و مقررات مرتبط با عفاف و حجاب واخلاق و عفت عمومی
گردآوری و تنظیم: مهناز بادران
صاحب امتیاز: شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده
ناشر: روابط عمومی شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده
نوبت چاپ: اول
سال نشر: ۱۳۹۷
حق چاپ، تکثیر و انتشار محفوظ است.
نشانی: تهران، خیابان فلسطین شمالی، شماره ۳۰۹
تلفن: ۵-۶۶۴۶۸۲۷۱
فکس: ۶۶۴۱۲۳۱۷

www.shorayezanan.ir
Email:info@shorayezanan.ir

فهرست مطالب

« قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی»	۹
«مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی»	۲۹
«ابلاغیه‌های نخست وزیری، ریاست جمهور و مصوبات شوراهای عالی»	۹۵
«مصوبات هیئت وزیران»	۱۰۱
«مصوبات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری»	۱۲۷
«مصوبات وزارت کشور»	۱۳۱
«بخشنامه‌ها و مصوبات قوه قضائیه»	۱۳۵
«مصوبات ستاد صیانت از حریم امنیت عمومی و حقوق شهروندان»	۱۴۱
«مصوبات سازمان صدا و سیما»	۱۶۳

امـام در مقابل یـک منکر واضحی که به وسـیله پهلوی و دنباله‌های پهلوی در کشـور به وجود آمده بود، مثل کوه ایستاد، گفت باید حجاب وجود داشته باشد.

آن کاری کـه در مـلأ انجـام می‌گیـرد، در خیابـان انجام می‌گیرد، یک کار عمومی اسـت، یک کار اجتماعی اسـت، یک تعلیم عمومی اسـت؛ این بـرای حکومـتی که به نام اسلام بر سر کار آمده است تکلیف ایجاد می‌کند.

حـرام کوچک و بـزرگ ندارد؛ آنچه حرام شـرعی اسـت نبایستی به صورت آشکار در کشور انجام بگیرد.

بیانات مقام معظم رهبری در دیدار مداحان اهل بیت (علیهم‌السلام) ۹۶/۱۲/۱۷

بر مبنای تعالیم دین مبین اســلام عفاف و حجاب دســتور مؤکدی برای زنان و مردان اســت تا با تعدیل عواطف و تمایلات و ایجاد مصونیت حضور فعال در اجتماع را فارغ از نگاه جنسیتی و بر مبنای برابری بین زن و مرد در کسب دانش و فضایل و بهره‌وری از توانمندی‌ها نهادینه کند.

بدون تردید رعایت حجاب و پوشش و عفاف یکی از بزرگترین شاخص‌های ارزش انســانی و یکی از آشکارترین نشانه‌های سلامت جوامع اسلامی است. از سوی دیگر حجاب و حفظ عفت عمومی نه تنها فریضه‌ای واجب است، بلکه اهتمام برای رعایت آن از مصادیــق دعوت به خیر، امر به معــروف و نهی از منکر و وظیفه‌ای همگانی و متقابل اســت که بر عهده‌ی مردم نســبت به یکدیگر، دولت نســبت به مردم و مردم نسبت به دولت می‌باشد. بنابراین تدوین و وضع قوانین در این راستا علاوه بر استحکام و حراست از سلامت دینی، اخلاقی و روانی، ثمرات و دستاوردهای نیکویی برای جامعه در پی خواهد داشت.

با پیروزی انقلاب اســلامی، مصوبات شــورای انقلاب در جهت گسترش پوشش اســلامی به خصوص برای کارکنان دولت اعلام شد و تاکنون قوانین و آیین‌نامه‌های متعددی در این زمینه به تصویب رســیده اســت. شــورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانــواده نیز در راســتای وظایف خود مبنی بر سیاســت‌گذاری در امــور زنان و ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌ها در اجرای مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی، سیاست‌ها و اقدامات متعددی را در راستای پیاده نمودن حجاب و عفاف در جامعه تصویب و اجرا نموده اســت. از جمله این سیاســت‌ها می‌توان به "اصول و مبانی روش‌های اجرایی گســترش فرهنگ عفاف (مصــوب ۱۳۷۶)"، "راهبردهای گســترش فرهنگ عفاف (مصوب ۱۳۸۴)" و "آیین‌نامه راهکارهای اجرایی گســترش عفاف و حجاب (مصوب ۱۳۸۴)" اشاره کرد.

با توجه به گستردگی قوانین موجود، امروزه بیشترین مشکل در این زمینه به فقدان فرهنگ‌سازی و اجرا نشدن صحیح قانون مربوط می‌شود که باعث بروز معضلاتی در این خصوص شده است.

شـورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده به عنوان اولین مرجع سیاست‌گذار در حـوزه مسـائل زنان و خانواده و با توجه به نقش اثرگـذار خود در طلایه‌داری مباحث علمـی و فرهنگی زنان در عرصه‌های گوناگون بر آن شـد تا بـا گردآوری مجموعه قوانین و مقررات مربوط به عفاف و حجاب جامعه فرهیخته کشور را نسبت به قوانین و مقررات و مصوبات موجود در موضوع حجاب و عفاف رهنمون سازد.

در این مجموعه تنها برگزیده‌ای از قوانین و مقررات جمهوری اسـلامی ایران که با مقوله عفاف و حجاب و اخلاق و عفت عمومی ارتباط مسـتقیم و یا غیر مسـتقیم دارد، طبق تاریخ تصویب و یا ابلاغ جمع‌آوری، تنظیم و ارائه شده است. به امید آنکه اندیشـمندان و مسـئولان اجرایی با توجه به قوانین لازم‌الاجرا بستر سلامتی، رشد و تعالی بیشتر ایران اسلامی را فراهم نمایند.

در پایـان از همکاری خانم‌ها مهنـاز بادران و زهره احدی‌یـار جهت تنظیم این مجموعه تشکر و قدردانی می‌شود.

شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده

زمستان ۹۶

«قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی»

قانون بازسازی نیروی انسانی وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت(مصوب ۱۳٦۰/۷/۵)

....فصل دوم – انواع جرائم و خطاها

ماده ۱۴ – جرائم و خطاها که در این قانون مطرح است چهار قسم است:

۱ – جرائم سیاسی و نظامی.

۲ – جرائم مالی و اداری.

۳ – تخلف‌های انضباطی.

۴ – اعمال خلاف اخلاق عمومی.

ماده ۱۸ – اعمال خلاف اخلاق عمومی عبارتست از:

۱ – اعمال منافی عفت عمومی.

۲ – تجاهر به فسق و فجور.

۳ – استعمال مشروبات الکلی و مواد مخدر.

۴ – اعمال و رفتار خلاف حیثیت و شرافت و شئون شغلی.

۵ – عدم رعایت حجاب اسلامی.

۶ – نشر و توزیع نوارهای مبتذل و یا عکس‌های مستهجن و صور قبیحه.

قانون خط مشی کلی و اصول برنامه‌های سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران (مصوب ۱۳٦۱/٤/۱۷)

فصل اول – اصول کلی: نظر به این که خط حاکم بر صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران باید با توجه به اهداف نظام جمهوری اسلامی ایران و نقش این رسانه همگانی تعیین‌شود، مواد زیر به عنوان اصول عام و کلی خط مشی این سازمان اعلام می‌گردد:

ماده ۱ – حاکمیت اسلام بر کلیه برنامه‌ها و پرهیز از پخش برنامه‌هایی که مخالف معیارهای اسلامی باشد.

ماده۲ –حاکمیت روح انقلاب و قانون اساسی بر کلیه برنامه‌ها در شعار استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی متبلور است.

ماده ۱۹ – در کلیه برنامه‌ها به ویژه اخبار، مسائلی که حاوی نکات زیر باشد، قابل پخش نیست:

ج – پخش آن موجب فساد اخلاق و هتک حرمت جامعه گردد «ان‌الذین یحبون ان تشیع الفاحشه فی‌الذین آمنوا..»

مسائل عقیدتی:

ماده ۲۱ – بالا بردن سطح بینش اسلامی مردم و آشنا ساختن اقشار مختلف جامعه با اصول مبانی و احکام اسلام به شیوه‌ای رسا و بدون ابهام.

برنامه‌های فرهنگی:

ماده ۲۸ – تلاش در جهت تسریع انقلاب فرهنگی و بازگشت به هویت اسلامی خویش.

ماده ۲۹–کوشش در ایجاد محیط مساعد برای تعالی انسان، رشد فضائل‌اخلاقی، تزکیه‌نفس وبسط معنویت در جامعه.

برنامه‌های اجتماعی:

ماده ۴۳ – ایجاد زمینه جهت جایگزینی روابط انسان ساز اسلامی در جامعه و تصحیح روابط اجتماعی.

ماده ۴۵ – بیان و تشریح مقام والای زن از دیدگاه اسلام و شناساندن ارزش واقعی وی به منظور بازگشت به اصالت اسلامی خویش و همچنین زمینه‌سازی برای از بین بردن ارزش‌های کاذب و جایگزینی فضیلت‌های اخلاقی در خانواده‌ها و کمک به تحکیم و انسجام روابط خانوادگی.

قانون مقررات انتظامی هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور(مصوب ۱۳٦٤/۱۲/۲۲)

فصل دوم: ماده ۷- تخلفات انتظامی و جرائم شـامل تخلفات انضباطی و اعمال خلاف شرع و اخلاق عمومی به قرار زیر است:

۱۱- اعتیـاد و ارتکاب اعمال خلاف اخـلاق عمومی که موجب هتک و حیثیت و شئون شغلی است.

۱۲- ارتکاب اعمال خلاف شرع و عدم رعایت حجاب اسلامی.

۱۵- القاء اندیشه‌های الحادی و توهین به مقدسات اسلامی.

قانون مطبوعات (مصوب ۱۳٦٤/۱۲/۲۲)

«ن» والقلم و مایسـطرون... سـوگند به قلم و آنچه می‌نویسـند.«قرآن کریم» نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند، مگر آنکه مخل به مبانی اسلام یا حقوق عمومی باشند. تفصیل آنرا قانون معین می‌کند.«قانون اساسی اصل ۲۴»

فصل دوم: رسالت مطبوعات:

ماده ۲ – رسـالتی که مطبوعات در نظام جمهوری اسلامی بر عهده دارد عبارت است از:

الف – روشـن سـاختن افکار عمومی و بالا بردن سـطح معلومات و دانش مردم در یک یا چند زمینه مورد اشـاره در ماده ۱(ماده ۱مطبوعات در این قانون عبارتند از نشـریاتی که به طور منظم با نام ثابت و تاریخ و شماره ردیف در زمینه‌های گوناگون خبری، انتقادی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، کشاورزی، فرهنگی، دینی، علمی، فنی، نظامی، هنری، ورزشی و نظایر اینها منتشر می‌شوند.)

ب – پیشبرد اهدافی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی بیان شده است.

د – مبارزه با مظاهر فرهنگ اسـتعماری (اسـراف، تبذیر، لغو، تجمل‌پرستی، اشاعه فحشاء و...) و ترویج و تبلیغ فرهنگ اصیل اسلامی و گسترش فضائل اخلاقی.

فصل چهارم: حدود مطبوعات

ماده ۶ –(اصلاحی ۱۳۷۹/۰۱/۳۰) نشــریات جز در موارد اخلال به مبانی و احکام اسلام و حقوق عمومی و خصوصی که در این فصل مشخص می‌شوند آزادند.

۱ – نشــر مطالب الحادی و مخالف موازین اسلامی و ترویج مطالبی که به اساس جمهوری اسلامی لطمه وارد کند.

۲ – اشــاعه فحشاء و منکرات و انتشــار عکس‌ها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی.

۵ – استفاده ابزاری از افراد (اعم از زن و مرد) در تصاویر و محتوی، تحقیر و توهین به جنس زن، تبلیغ تشریفات و تجملات نامشروع و غیرقانونی.

ماده ۹ – شخص حقیقی متقاضی صاحب امتیاز باید دارای شرایط زیر باشد:

الف – شخص حقیقی متقاضی امتیاز باید دارای شرایط زیر باشد:

۱– تابعیت ایران.

۲– دارا بودن حداقل ۲۵ سال سن.

۳– عدم حجر و ورشکستگی به تقلب و تقصیر.

۴– عدم اشتهار به فساد اخلاق و سابقه محکومیت کیفری براساس موازین اسلامی که موجب محرومیت از حقوق اجتماعی باشد.

مــاده ۲۸ – انتشــار عکس‌ها و تصاویر و مطالب خــلاف عفت عمومی ممنوع و موجب تعزیر شرعی است و اصرار بر آن موجب تشدید تعزیر و لغو پروانه خواهد بود.

قانون مقررات انتظامی هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور(مصوب ۱۳٦٤/۱۲/۲۲)

...فصل دوم

ماده ۷– تخلفات انتظامی و جرائم شامل تخلفات انضباطی و اعمال خلاف شرع و اخلاق عمومی به قرار زیر است.

۱۱– اعتیــاد و ارتکاب اعمال خلاف اخــلاق عمومی که موجب هتک و حیثیت و شئون شغلی است.

۱۲- ارتکاب اعمال خلاف شرع و عدم رعایت حجاب اسلامی.

۱۵- القای اندیشه‌های الحادی و توهین به مقدسات اسلامی.

قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (مصوب ۱۳٦٥/۱۲/۱۲)

ماده ۱- به منظور تحقق اهداف زیر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می‌گردد:

۱- رشد فضائل اخلاقی بر اساس ایمان و تقوی.

۲- استقلال فرهنگی و مصونیت جامعه از نفوذ فرهنگ اجانب.

۴- رواج فرهنگ و هنر اسلامی.

قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس‌هایی که استفاده از آنها در ملأعام خلاف شرع است و یاعفت عمومی را جریحه‌دار می‌کند(مصوب ۱۳٦٥/۱۲/۲۸)

ماده ۱ - کسانی که عالماً لباس‌ها و نشانه‌هایی که علامت مشخصه گروه‌های ضد اسلام یا انقلاب است را تولید کنند یا وارد کنند و یا بفروشند و یا در ملأعام و انظار عمومی از آنها استفاده نمایند مجرم شناخته می‌شوند و البسه و اشیاء مذکور در حکم قاچاق محسوب می‌شود.

تبصره - نشان‌های مذهبی اقلیت‌های دینی رسمی برای پیروان این ادیان از شمول این قانون مستثنی است.

ماده ۲ - مجازات تعزیری تولیدکنندگان داخلی و واردکنندگان و فروشندگان و استفاده‌کنندگان البسه و نشان‌های مذکور در ماده ۱ به شرح زیر خواهد بود:

۱- تذکر و ارشاد.

۲- توبیخ و سرزنش.

۳- تهدید.

۴- تعطیل محل کسب به مدت سه ماه تا شش ماه در مورد فروشنده و جریمه نقدی از ۵۰۰ هزار ریال تا یک میلیون ریال در مورد واردکننده و تولیدکننده، ۱۰ تا ۲۰ ضربه شلاق یا جریمه نقدی از ۲۰ تا ۲۰۰ هزار ریال در مورد استفاده‌کننده.

۵- لغو پروانه کسب در مورد فروشنده و ۲۰ تا ۴۰ ضربه شلاق یا جریمه نقدی از ۲۰ تا ۲۰۰ هزار ریال در مورد استفاده‌کننده.

دادگاه با توجه به شرایط و حالات مجرم دفعات و زمان و مکان وقوع جرم و دیگر مقتضیات، مجرم را به یکی از مجازات‌های مذکور محکوم می‌نماید.

تبصره ۱ – دادگاه، تولیدکننده را ملزم به تعطیل خط تولید مخصوص و انطباق آن با ضوابط اسلامی می‌نماید.

تبصره ۲ – در صورتی که مجرم کارمند دولت باشد علاوه بر یکی از مجازات‌های فوق به یکی از مجازات‌های زیر محکوم می‌شود:

۱- انفصال موقت تا دو سال.

۲- اخراج و انفصال از خدمات دولتی.

۳- محرومیت استخدام به مدت پنج سال در کلیه وزارتخانه‌ها و شرکت‌ها و نهادها و ارگان‌های دولتی و عمومی.

ماده ۳ – دستفروشانی که به توزیع و فروش البسه و نشان‌های موضوع ماده ۱ می‌پردازند مجرم شناخته می‌شوند و برای بار اول کالاهایی که دراختیار دارند ضبط و طبق بند الف ماده ۲ عمل می‌شود، در صورت تکرار جرم بار اول دویست و پنجاه هزار تا پانصد هزار ریال و دفعات بعد پانصد هزارریال تا یک میلیون ریال جریمه خواهند شد.

ماده ۴ – کسانی که در انظار عمومی وضع پوشیدن لباس و آرایش آنان خلاف شرع و یا موجب ترویج فساد و یا هتک عفت عمومی باشد، توقیف وخارج از نوبت در دادگاه صالح محاکمه و حسب مورد به یکی از مجازات‌های مذکور در ماده ۲ محکوم می‌گردند.

ماده ۵ – فیلم و عکس و پوستر و چیزهایی که شبیه آنها هستند موضوع ماده ۱۰۴ قانون مجازات اسلامی معدوم خواهد شد.

تبصره ۱ – وسـائل ضبط و تکثیر نوار (ویدئو، وسـایل تکثیر نوار...) پس از پاک کردن صدا و تصاویر مبتذل به عنوان جریمه ضبط می‌شود و توسط دادستان در اختیار دولت قرار می‌گیرد تا مطابق آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت دولت می‌رسد در اختیار مراکز علمی و آموزشی و فرهنگی قرار گیرد.

تبصره ۲ – اشیا موضوع این ماده که مصارف علمی و آموزشی دارند، در صورتی که توسط سازمان‌های علمی و آموزشی رسمی کشور وارد یا تهیه شوند و مورد استفاده قرار گیرند، از حکم این ماده مستثنی هستند.

ماده ۶ – در کلیه مواردی که به موجب این قانون تخلفات توسط شرکت‌ها یا سایر سـازمان‌ها و یا بنگاه‌هایی صورت گرفته است که دارای شخصیت حقوقی می‌باشند مدیر عامل یا مدیر مسئول شخصیت حقوقی مجرم محسوب می‌شود. و به حبس از ۱ سال تا ۳ سال محکوم می‌شود. در مورد مؤسسات دولتی مدیر عامل یا مدیر مسئول علاوه بر حبس از خدمت نیز منفصل می‌شود.

تبصره – در صورتی که چند نفر مشترکاً شرکت یا سازمان و یا بنگاه و نظیر اینها را اداره نمایند، هر یک از آنها به مجازات فوق محکوم می‌گردد.

ماده ۷ – رسـیدگی به جرائم موضوع این قانون در صلاحیت دادگاههای انقلاب اسلامی است.

ماده ۸ – آیین‌نامه اجرایی این قانون با پیشـنهاد شورای عالی قضایی به تصویب هیأت دولت خواهد رسید.

قانـون اصلاح تبصره ۲ ماده ۱۴ قانون تأسـیس شـرکت مخابرات ایران (مصوب ۱۳٦٦/٤/۹)

ماده ۱۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب ۱۳۵۰

ماده واحده – تبصره ۲ ماده ۱۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران به شرح زیر اصلاح می‌شود:

تبصره ۲ – هر کس وسیله مخابراتی در اختیار خود را، وسیله مزاحمت دیگری قرار دهد، یا با عمد و سوء نیت ارتباط دیگری را مختل کند، برای بار اول پس از کشف، ارتباط تلفنی او به مدت یک هفته همراه با اخطار کتبی قطع و تجدید ارتباط مستلزم پرداخت هزینه‌های مربوطه خواهد بود. برای بار دوم پس از کشف، ارتباط تلفنی او به مدت سه ماه همراه با اخطار کتبی قطع و تجدید ارتباط مستلزم تقاضای مشترک و پرداخت هزینه‌های مربوطه خواهدبود. و برای بار سوم، شرکت ارتباط تلفنی وی را به طور دائم قطع و اقدام به جمع‌آوری منصوبات تلفن نموده و ودیعه مربوط به مشترک را پس از تسویه حساب مسترد خواهد نمود.

قانون رسیدگی به تخلفات اداری (مصوب ۱۳۷۲/۹/۷)

فصل دوم – تخلفات اداری

ماده ۸ – تخلفات اداری به قرار زیر است:

۱– اعمال و رفتار خلاف شئون شغلی یا اداری.

۲۰– رعایت نکردن حجاب اسلامی.

۲۱– رعایت نکردن شئون و شعایر اسلامی.

قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره(مصوب ۱۳۷۳/۱۱/۲۳)

ماده ۴ – کلیه دستگاه‌های فرهنگی کشور موظف‌اند اثرات مخرب استفاده از برنامه‌های منحرف‌کننده را در جامعه تبیین نمایند.

ماده ۵ – سازمان صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (مؤسسه رسانه‌های تصویری) می‌توانند نسبت به ضبط و پخش آن دسته از برنامه‌های ماهواره که مغایر با ارزش‌های و مبانی فرهنگ اسلامی و ملی نباشد اقدام نمایند.

ماده ۱۰ – وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری وزارت پست و تلگراف و تلفن و سازمان‌های ذیربط موظف‌اند با استفاده از اهرم‌های حقوقی و بین‌المللی در جهت حراست از مرزهای فرهنگی کشور و حفظ کیان خانواده علیه برنامه‌های مخرب و مبتذل ماهواره اقدام لازم را انجام دهند.

قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش(مصوب ۱۳۷٤/٦/١٤)

ماده ۲ – ضوابط عمومی گزینش اخلاقی، اعتقادی و سیاسی کارکنان آموزش و پرورش، مدارس غیر انتفاعی، سازمان‌ها و شرکت‌های تابعه اعم از داوطلبان مراکز تربیت معلم، دانشسرای تربیت معلم، تعهد دبیری، متعهدین خدمت و استخدام و اشتغال، بورسیه‌های داخل و خارج، اعزام مأمورین‌ثابت، مأمورین و منتقلین سایر دستگاه‌ها برای مشاغل آموزشی و غیر آموزشی، علاوه بر داشتن شرایط عمومی استخدام، (صلاحیت علمی و توانائی‌جسمی و روانی)، به قرار ذیل است:

۱– اعتقاد به دین مبین اسلام و یا یکی از ادیان رسمی مصرّح در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۲– التزام عملی به احکام اسلام.

۴– عدم اشتهار به فساد اخلاقی و تجاهر به فسق.

تبصره ۲ – ایثارگران در گزینش دارای اولویت می‌باشند ودر موارد محدودیت ظرفیت و کثرت تقاضا، ملاک‌های تقدم (مانند مناطق محروم، فعالیت‌در نهادهای انقلاب، شرکت در نماز جمعه و جماعات، پوشش چادر برای خواهران) نیز نسبت به داوطلبان اعمال می‌گردد.

ماده ۱۰ – هسته‌های گزینش وظایف ذیل را زیر نظر هیأت مرکزی به عهده دارند:

۲– بررسی و تعیین صلاحیت اخلاقی، اعتقادی، سیاسی متقاضیان مشمول این قانون قبل از ورود تا مرحله قطعیت اشتغال (به تحصیل یا استخدام).

۳– تأیید صلاحیت کارکنان هسته.

ماده ۱۳ – کارگزاران گزینش می‌باید علاوه بر ضوابط مندرج در ماده ۲ این قانون دارای شرایط زیر نیز باشند:

الف – شرایط مقرر در فرمان ۱۳۶۱,۱۰,۱۵ حضرت امام خمینی (ره): صالح، متعهد، عاقل، صاحب اخلاق کریمه، فاضل، متوجه به مسائل روز باشند و تنگ‌نظر، تندخو، مسامحه‌کار و سهل‌انگار نباشند.

کتاب پنجم قانون مجازات اسـلامی (تعزیرات و مجازات‌هـای بازدارنده) (مصوب ۱۳۷۵/۳/۲)

فصل هجدهم – جرائم ضد عفت و اخلاق عمومی

ماده ۶۳۷ – هر گاه زن و مردی که بین آن‌ها علقه زوجیت نباشد، مرتکب روابط نامشـروع یا عمل منافی عفت غیر از زنا از قبیل تقبیل یا مضاجعه شوند، به شلاق تا نود و نه ضربه محکوم خواهند شـد و اگر عمل با عنف و اکراه باشـد فقط اکراه‌کننده تعزیر می‌شود.

ماده ۶۳۸ – هر کس علناً در انظار و اماکن عمومی و معابر تظاهر به عمل حرامی نماید، علاوه بر کیفر عمل به حبس از ده روز تا دو ماه یا تا (۷۴)ضربه شلاق محکوم می‌گردد و در صورتی که مرتکب عملی شود که نفس آن عمل دارای کیفر نمی‌باشد ولی عفت عمومی را جریحه‌دار نماید فقط به حبس از ده روز تا دو ماه یا تا (۷۴) ضربه شلاق محکوم خواهد شد.

تبصره – زنانی که بدون حجاب شـرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر شـوند به حبـس از ده روز تـا دو ماه و یا از پنجاه هزار تا پانصد هزار ریال جزای نقدی محکوم خواهند شد.

ماده ۶۳۹ – افراد زیر به حبس از یک تا ده سـال محکوم می‌شوند و در مورد بند "الف" علاوه بر مجازات مقرر، محل مربوطه به طور موقت با نظر دادگاه بسته خواهد شد:

الف – کسی که مرکز فساد یا فحشاء دایر یا اداره کند

ب – کسـی که مردم را به فساد یا فحشاء تشـویق نموده یا موجبات آن را فراهم نماید.

تبصره – هر گاه بر عمل فوق عنوان قوادی صدق نماید علاوه بر مجازات مذکور به حد قوادی نیز محکوم می‌گردد.

قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور کیفری) (مصوب ۱۳۷۸/۰۶/۲۸)

ماده ۱۸۸ – محاکمات دادگاه علنی است به استثنای موارد زیر به تشخیص دادگاه:

۱ – اعمال منافی عفت و جرائمی که بر خلاف اخلاق حسنه است.

۲ – امور خانوادگی یا دعاوی خصوصی به درخواست طرفین.

۳ – علنی بودن محاکمه مخل امنیت یا احساسات مذهبی باشد.

تبصره ۱ –(اصلاحی ۱۳۸۵/۳/۲۴) منظور از علنی بودن محاکمه، عدم ایجاد مانع جهت حضور افراد در جلسات رسیدگی است. خبرنگاران رسانه‌ها می‌توانند با حضور در دادگاه از جریان رسیدگی گزارش مکتوب تهیه کرده و بدون ذکر نام یا مشخصاتی که معرف هویت فردی یا موقعیت اداری و اجتماعی شاکی و مشتکی عنه باشد منتشر نمایند. تخلف از حکم قسمت اخیر این تبصره در حکم افترا است.

قانون آئین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور مدنی)(مصوب ۱۳۷۹/۱/۲۱)

ماده ۶ – عقود و قراردادهایی که مخل نظم عمومی یا بر خلاف اخلاق حسنه که مغایر با موازین شرع باشد در دادگاه قابل ترتیب اثر نیست.

قانون ساماندهی مد و لباس(مصوب ۱۳۸۵/۱۰/۱۲)

ماده ۱ – به منظور حفظ و تقویت فرهنگ و هویت ایرانی – اسلامی، ارج‌نهادن، تبیین، تثبیت و ترویج الگوهای بومی و ملی، هدایت بازار تولید و عرضه البسه و پوشاک براساس طرحها و الگوهای داخلی و نیز در جهت ترغیب عموم مردم به پرهیز از انتخاب و مصرف الگوهای بیگانه و غیرمأنوس با فرهنگ و هویت ایرانی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است جهت پی‌ریزی ساختار مدیریتی موضوع این قانون، کارگروهی(کمیته‌ای) متشکل از یک نفر نماینده تام‌الاختیار از هرکدام از وزارتخانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی، آموزش و پرورش، بازرگانی و صنایع و معادن و سازمانهای صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

و سه نفر از نمایندگان صنوف ذی‌ربط (طراحان و تولیدکنندگان) و یک نفر نماینده از کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر تشکیل دهد.

تبصره- مصوبات این کارگروه (کمیته) پس از امضاء و ابلاغ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۲ – وزارت فرهنگ و ارشـاد اسـلامی و سـازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران مکلف‌اند در جهت ترویج نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی و بومی مناطق مختلف ایران نمادها و الگوهای مورد تأیید کارگروه(کمیته) یادشده در ماده (۱) این قانون را تشویق و ترغیب و تبلیغ نمایند و در جهت پرهیز از تبلیغ الگوهای مغایر با فرهنگ ایرانی- اسلامی اهتمام جدی بورزند.

ماده ۳ – وزارت فرهنگ و ارشـاد اسلامی مکلف است با همکاری وزارت بازرگانی جهت تبادل فرهنگی ملل مسـلمان، موزه، نمایشگاه و جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی با محوریت معرفی نمادها والگوهای پارچه و لباس ایرانی-اسلامی برگزارنماید.

ماده ۴ – طرحها و الگوهای تولیدشـده پارچه و لباس مبتنی بر نمادهای ایرانی- اسـلامی مشـمول حمایت قانونی حقوق مؤلفان و مصنفان و کانون ثبت اختراعات و مالکیت صنعتی خواهد بود.

ماده ۵ – وزارت بازرگانی مکلف است برای دسترسی عمومی و حمایت از تولید و فروش پارچه‌ها و پوشاک منطبق با الگوهای ایرانی – اسلامی، نمایشگاه‌های عرضه فصلی مد لباس و پوشاک برگزار نماید.

ماده ۶ – وزارت بازرگانی مکلف اسـت برای حمایت از تولیدات داخلی با رعایت قانون مقررات صادرات و واردات مصوب سـال ۱۳۷۲ و اصلاحات بعدی آن، عوارض گمرکـی، بر واردات تجاری پوشـاک و پارچه‌های خارجی وضـع نماید به نحوی که امکان رقابت برای تولیدکنندگان داخلی فراهم گردد.

مـاده ۷ – وزارتخانه‌هـای تعاون، کار و امور اجتماعـی و صنایع و معادن مکلف‌اند در تأسـیس تعاونی، اعطای مجوز فعالیت و اسـتفاده از تسـهیلات دولتی، طراحان و

تولیدکنندگان پارچه و لباس مبتنی بر الگوهای ایرانی – اسلامی را در اولویت قرار دهند.

تبصره ۱ – تعیین شرایط استفاده از تسهیلات و مزایای دولتی و مشمولان آن به عهده کارگروه (کمیته) یادشده در ماده (۱) این قانون خواهد بود.

تبصره۲ – بانکها ملزم هستند که دراعطای تسهیلات بانکی و وامهای خوداشتغالی، متقاضیان فوق را در اولویت قرار دهند.

ماده ۸ – وزارت بازرگانی موظف اســت تمهیدات و اقدامات حمایتی لازم را برای تشکیل و تقویت صنف طراحان لباس اعمال نماید.

ماده ۹ – کلیه دســتگاه‌های دولتی مکلف‌اند از بودجه سنواتی ردیف‌های خدماتی رفاهی خود، جهت تشویق تقاضای پارچه و لباس منطبق با الگوهای ایرانی– اسلامی تسهیلات خرید پارچه و لباس‌های مذکور را در اختیار کارکنان خود قرار دهند.

ماده ۱۰– وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و فرهنگ و ارشــاد اســلامی موظف‌اند نسبت به حمایت و پشتیبانی از تحقیقات و رساله‌های تخصصی مشمول این قانون اقدام لازم به‌عمل آورند.

ماده ۱۱ – آئین‌نامه اجرائی این قانون ظرف مدت سه ماه توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری سایر دستگاهها و نهادهای ذی‌ربط تهیه و به‌تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری (مصوب ۱۳۸۶/۸/۷)

فصل اول– اختراعات

ماده ۴ – موارد زیر از حیطه حمایت از اختراع خارج است:

و – اختراعاتــی کــه بهره‌برداری از آنها خلاف موازین شــرعی یا نظم عمومی و اخلاق‌حسنه باشد.

فصل دوم– طرح‌های صنعتی

ماده ۳۲ – علامت درموارد زیر قابل ثبت نیست:

ب – خلاف موازین شرعی یا نظم عمومی یا اخلاق حسنه باشد.

ماده ۴۶ – اســم یــا عنوانی که ماهیت یا طریقه اســتفاده از آن برخلاف موازین شــرعی یا نظم عمومی یا اخلاق حســنه باشــد و یا موجبات فریب مراکز تجاری یا عمومی را نســبت به ماهیت مؤسسه‌ای فراهم کند که اسم یا عنوان معرف آن است، نمی‌تواند به عنوان یک نام تجارتی به کار رود.

قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت‌های غیر مجاز می‌نمایند (مصوب ۱۳۸٦/۱۰/۱٦)

ماده ۱ – هر شــخصی که مبادرت به هر گونه اعمالی برای معرفی آثار ســمعی و بصری غیر مجاز به جای آثار مجاز نماید و یا موجب تضییع حقوق صاحبان اثر شود، اعم از جعل برچســب رسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی الصاق شده بر روی نوار و یا تعویض نوار یا محتوای داخل کاســت نوار دارای برچســب و نظایر آن، بر حسب مورد علاوه بر مجازات جعل و پرداخت خسارت وارده در جایی که تضییع حق موجب خسارت مالی است درصورت مطالبه به صاحبان اثر به جریمه نقدی از دو میلیون ریال تا بیست میلیون ریال محکوم می‌شود.

تبصره – در مرحله تشخیص عمل ارتکابی دادگاه می‌تواند نظر کارشناسی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را ملاک عمل قرار دهد.

مــاده ۲ – هر گونه فعالیت تجاری در زمینه تولید، توزیع، تکثیر و عرضه نوارهای صوتی و تصویری نیاز به اخذ مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاداسلامی دارد. متخلفین از این امر به جریمه نقدی از یک میلیون تا ده میلیون ریال محکوم خواهند شد.

تبصــره ۱ – نیروهای انتظامی موظف‌اند ضمن ممانعت از فعالیت این گونه افراد و مراکز نسبت به پلمب این گونه مراکز و دستگیری افراد طبق موازین قضایی اقدام نمایند.

تبصره ۲ – در خصوص شــخصیتهای حقوقی، بالاترین مقام اجرایی تصمیم‌گیر مسئول خواهد بود.

ماده ۳ – عوامل تولید، توزیع، تکثیر و دارندگان آثار سمعی و بصری غیر مجاز اعم از این که عوامل مذکور مجوز فعالیت از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی داشته باشند

و یا بدون مجوز باشند با توجه به محتوای محصول حسب مورد علاوه بر ابطال مجوز به یکی از مجازاتهای مشروحه ذیل محکوم خواهند شد:

الف – عوامل اصلی تولید، تکثیر و توزیع عمده آثار سمعی و بصری مستهجن در مرتبه اول به یک تا سه سال حبس و ضبط تجهیزات مربوطه ویکصد میلیون ریال جریمه نقدی و در صورت تکرار به ۲ تا ۵ سال حبس و ضبط تجهیزات مربوطه و دویست میلیون ریال محکوم خواهند شد و در هرحال چنانچه از مصادیق افساد فی‌الارض شناخته شود به مجازات آن محکوم می‌گردند.

تبصره ۵ – آثار سمعی و بصری "مستهجن" به آثاری گفته می‌شود که محتوای آنها نمایش برهنگی زن و مرد و یا اندام تناسلی و یا نمایش آمیزش‌جنسی باشد.

ب – تهیه و توزیع و تکثیرکنندگان نوارها و دیسکت‌های شو و نمایش‌های مبتذل در مرتبه اول به سه ماه تا یک سال حبس و یا دو میلیون ریال تا ده میلیون ریال جزای نقدی و در مرتبه دوم به تحمل یک سال تا سه سال حبس و یا پنج میلیون ریال تا سی میلیون ریال جزای نقدی و در صورت تکرار به سه تا ده سال حبس و یا ده میلیون ریال تا پنجاه میلیون ریال جزای نقدی و ضبط کلیه تجهیزات مربوطه بنا به مراتب به عنوان تعزیر محکوم می‌شوند.

تبصره ۱ – آثار سمعی و بصری "مبتذل" به آثاری اطلاق می‌گردد که دارای صحنه‌ها و صور قبیحه بوده و مضمون مخالف شریعت و اخلاق‌اسلامی را تبلیغ و نتیجه‌گیری کند.

تبصره ۲ – دارندگان نوارها و دیسکت‌های مستهجن و مبتذل موضوع این قانون به جزای نقدی از پانصد هزار تا پنج میلیون ریال و نیز ضبط تجهیزات و نوارها محکوم خواهند شد. ضمناً لازم است نوارها و دیسکت‌های مکشوفه امحاء گردد.

تبصره ۳ – استفاده از صغار برای نگهداری، نمایش، عرضه، فروش و تکثیر نوارهای غیر مجاز موضوع این قانون موجب اعمال حداکثر مجازات‌های‌مقرره برای عامل خواهد بود.

ماده ۴ – رسیدگی به جرائم مشروحه موضوع این قانون در صلاحیت دادگاه‌های انقلاب است.

ماده ۵ – کلیه وسـایل و تجهیزات مربوطه که بر اساس این قانون از محکومین ضبط می‌گردد به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تحویل می‌شود و درخصوص وسایل و تجهیزات تحمیل شـده از سـوی مراجع ذیصلاح در شهرستان‌ها نیز به همین نحو عمل می‌شود.

قانون جرائم رایانه‌ای (مصوب ۱۳۸۸/۳/۵)

بخش یکم ـ جرائم و مجازات‌ها

فصل چهارم ـ جرائم علیه عفت و اخلاق عمومی

ماده۱۴ـ هرکس به وسـیله سـامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده محتویات مستهجن را منتشر، توزیع یا معامله کند یا به قصد تجارت یا افساد تولید یا ذخیره یا نگهداری کند، به حبس از نود و یک روز تا دو سـال یا جزای نقدی از پنج میلیـون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا چهل میلیـون (۴۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصـره۱ـ ارتکاب اعمال فوق درخصوص محتویات مبتذل موجب محکومیت به حداقل یکی از مجازات‌های فوق می‌شود.

محتویات و آثار مبتذل به آثاری اطلاق می‌گردد که دارای صحنه و صور قبیحه باشد.

تبصره۲ـ هرگاه محتویات مستهجن به کمتر از ده نفر ارسال شود، مرتکب به یک میلیـون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پنج میلیـون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال جزای نقدی محکوم خواهد شد.

تبصره۳ـ چنانچه مرتکب اعمال مذکور در این ماده را حرفهٔ خود قرار داده باشد یا به طور سازمان یافته مرتکب شود چنانچه مفسد فی‌الارض شناخته نشود، به حداکثر هر دو مجازات مقرر در این ماده محکوم خواهد شد.

تبصره۴ـ محتویات مستهجن به تصویر، صوت یا متن واقعی یا غیر واقعی یا متنی اطلاق می‌شود که بیانگر برهنگی کامل زن یا مرد یا اندام تناسلی یا آمیزش یا عمل جنسی انسان است.

ماده۱۵ـ هرکس از طریق سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده مرتکب اعمال زیر شود، به ترتیب زیر مجازات خواهد شد:

الف) چنانچه به منظور دستیابی افراد به محتویات مستهجن، آنها را تحریک، ترغیب، تهدید یا تطمیع کند یا فریب دهد یا شیوه دستیابی به آنها را تسهیل نموده یا آموزش دهد، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد. ارتکاب این اعمال در خصوص محتویات مبتذل موجب جزای نقدی از دو میلیون (۲,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال است.

ب) چنانچه افراد را به ارتکاب جرائم منافی عفت یا استعمال مواد مخدر یا روان‌گردان یا خودکشی یا انحرافات جنسی یا اعمال خشونت‌آمیز تحریک یا ترغیب یا تهدید یا دعوت کرده یا فریب دهد یا شیوه ارتکاب یا استعمال آنها را تسهیل کند یا آموزش دهد، به حبس از نود و یک روز تا یک سال یا جزای نقدی از پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم می‌شود.

تبصره ـ مفاد این ماده و ماده (۱۴) شامل آن دسته از محتویاتی نخواهد شد که برای مقاصد علمی یا هر مصلحت عقلایی دیگر تهیه یا تولید یا نگهداری یا ارائه یا توزیع یا انتشار یا معامله می‌شود.

فصل پنجم ـ هتک حیثیت و نشر اکاذیب

ماده۱۶ـ هرکس به وسیله سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی، فیلم یا صوت یا تصویر دیگری را تغییر دهد یا تحریف کند و آن را منتشر یا با علم به تغییر یا تحریف منتشر کند، به نحوی که عرفاً موجب هتک حیثیت او شود، به حبس از نود و یک

روز تـا دو سـال یا جزای نقدی از پنـج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریـال تا چهل میلیون (۴۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصره ـ چنانچه تغییر یا تحریف به صورت مستهجن باشد، مرتکب به حداکثر هر دو مجازات مقرر محکوم خواهد شد.

ماده۱۷ـ هر کس به وسـیله سـامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی صوت یا تصویر یا فیلم خصوصی یا خانوادگی یا اسـرار دیگری را بـدون رضایت او جز در موارد قانونی منتشـر کند یا دسـترس دیگران قرار دهد، به نحوی که منجر به ضرر یا عرفاً موجب هتک حیثیت او شـود، به حبس از نود و یک روز تا دو سـال یـا جزای نقدی از پنج میلیـون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا چهل میلیـون (۴۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهدشد.

قانون حمایت از آمران و ناهیان از منکر (مصوب۱۳۹٤/۳/۱۹)

ماده ۱۶– ستاد امر به معروف و نهی از منکر که در این قانون ستاد نامیده می‌شود؛ عهده‌دار وظایف زیر است:

۱–

۲–

۳–

۱۱– پیگیری مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در ارتباط با تکالیف ستاد در خصوص راه‌کارهای اجرایی فرهنگ عفاف و حجاب.

«مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی»

نقشه مهندسی فرهنگی کشور (مصوب ۱۳۹۱/۱۲/۱۵)

راهبرد کلان ۵: طراحی و نهادینه‌سازی آداب و سبک زندگی اسلامی-ایرانی در زمینه‌های خانوادگی و اجتماعی مبتنی بر تقوای الهی و با الهام از سیره معصومین (علیهم السلام)

راهبردهای ملی

۴. تبیین و نهادینه سازی فرهنگ عفاف، پوشش و حجاب اسلامی در مناسبات و ارتباطات اجتماعی.

نقشه جامع علمی کشور(مصوب جلسات ۶۷۹-۶۲۲ تاریخ ۱۳۸۹/۲/۲۱-۱۳۸۹/۱۰/۱۴)

راهبرد کلان۵: نهادینه‌کردن نگرش اسلامی به علم و تسریع در فرایندهای اسلامی شدن نهادهای آموزشی و پژوهشی.

راهبردهای ملی

۴. ارتقای سطح آگاهی و اعتقاد و رفتار اسلامی در فعالان و نهادهای عرصه علم و فناوری و اسلامی شدن نمادها در مؤسسات آموزشی و پژوهشی.

راهبرد کلان ۶: تحول و نوسازی نظام تعلیم و تربیت اعم از آموزش و پرورش و آموزش عالی به منظور انطباق با مبانی تعلیم و تربیت اسلامی و تحقق اهداف کلان نقشه.

راهبرد ملی

۷. تحول در نگرش‌ها و روش‌ها و محتواهای آموزشی بر اساس جهان‌بینی و تعلیم و تربیت اسلامی به منظور ارتقای توانایی‌ها و تقویت تفکر منطقی و خلاق و جست‌وجوگر در دانش‌آموزان و دانشجویان منطبق با آموزه‌های اسلامی در زمینه‌های فردی و خانوادگی و اجتماعی.

سند دانشگاه اسلامی (مصوب جلسه ۷۳۵ مورخ ۱۳۹۲/٤/۲۵)

اصل دوم: اصول و مبانی

۱) حاکمیت اصول اعتقادی، احکام و اخلاق اسلامی در تمامی ابعاد دانشگاه(نهادینه سازی اصول، معارف، شریعت و اخلاق اسلامی و توجه به فرهنگ امامت، ولایت و انتظار در تمامی ابعاد دانشگاه اسلامی)

۴) تقـدم تزکیه بر تعلیم (اولویت دادن به تربیـت و تهذیب روحی و تعالی معنوی سرمایه انسانی دانشگاه و محوریت داشتن تزکیه در محتوای آموزشی و پژوهشی و تنظیم ساختارهای دانشگاه)

۱۳) اعتلای فرهنگی فضای عمومی دانشگاه (انضباط بخشی و اعتلای فرهنگی- تربیتی فضای عمومی دانشگاه‌ها و رعایت شئونات محیط علمی و تعظیم شعائر در دانشگاه‌ها براساس فرهنگ اسلامی)

راهبرد ۱۴:

نهادینه‌سازی فرهنگ عفاف و حجاب، ساماندهی فضای عمومی‌دانشگاه‌ها و حفظ شئون محیط علمی دانشگاه.

اقدامات:

۱-۱۴- گسـترش فرهنگ عفاف و حجـاب با تأکید براجـرای ضوابط، تکمیل و متناسب سازی آن با مقتضیات دانشگاهی و مراکز آموزشی و نظارت بر حُسن اجرا.

۲-۱۴- ایجـاد سـازوکار ترویج، اجـرا و بروزرسـانی طرح انطبـاق و بازنگری و کارآمدسـازی شـاخص‌ها و مراعات اصول آن در فرایند اعتباربخشی بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی.

۳-۱۴- اجرای دقیق و به‌روزرسـانی اسـتانداردها و آیین‌نامه‌های پوشـش و رفتار حرفه‌ای در محیط‌های آموزش و درمان دولتی و غیر دولتی.

۴-۱۴- حمایـت از پژوهش‌ها و فعالیت‌های علمـی و کاربردی در زمینه عفاف و حجاب در دانشگاه‌ها.

۱۴-۵- تشـویق دانشـگاهیان فعـال دارای نـوآوری و ابتکار در جهـت ترویج و زمینه‌سازی فرهنگ عفاف و حجاب.

۱۴-۶- بازنگری و بهسـازی در طراحی فضاها و بهینه سـازی خدمات دانشگاه با هدف کاهش اختلاط غیرضروری دختر و پسر.

۱۴-۷- بهسـازی محیط‌های درمانی بر اساس معماری اسلامی- ایرانی به منظور ارتقای سلامت معنوی.

۱۴-۸- ترغیب و حمایت از تأسیس و گسترش دانشگاه‌های ویژه دختران و پسران با رعایت عدالت و کیفیت آموزشی و حق انتخاب داوطلبانه خانواده‌ها.

۱۴-۹- تبیین و تدوین منشور حقوق بیمار و تکریم آن در فرایند آموزش و درمان و رعایت احکام شرعی و آداب اسلامی.

۱۴-۱۰- اسـتفاده از فرصت‌های متون درسـی مرتبط، جهت تبیین فلسفه، ارزش و موازین شرعی حجاب و عفاف با تأکید بر نتایج فردی و اجتماعی در محیط دانشگاه.

۱۴-۱۱- حمایت از طراحی، تولید، تأمین و دسترسـی آسان به پوشش متناسب با ارزش‌های اسلامی جهت توسعه فرهنگ عفاف و حجاب.

۱۴-۱۲- تبیین آثار مثبت و سازنده حجاب و عفاف در رشد علمی و اخلاقی جامعه در جهت اقناع جوانان دانشـجو و درونی‌سازی حجاب و آگاهی بخشی در مورد آثار و پیامدهای منفی ترویج اخلاق جنسی غربی.

۱۴-۱۳- ایجاد سـازوکار اثربخش جهت ترویج و توسعه فرهنگ امر به معروف و نهی از منکر متناسب با شئونات دانشگاه اسلامی.

۱۴-۱۴- سـاماندهی و سیاسـت‌گذاری فرایند جذب دانشجویان مستعد، ارزشی و محجبه خارجی به‌ویژه از جهان اسلام و ارتقای وضعیت فرهنگی و سیاسی آنان.

سند تحول بنیادین آموزش و پرورش (مصوب جلسه ۷۰۴ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۶)

هدف‌های عملیاتی و راهکارها

۳. ترویج و تعمیق فرهنگ حیا، عفاف و حجاب متناسب با قابلیت‌ها و ظرفیت‌های نظام تعلیم و تربیت رسمی و عمومی

آیین نامه گزینش اخلاقی داوطلبان ورود به دانشگاه‌ها (مصوب ۱۳۶۳/۱۱/۹ و ۱۳۶۳/۱۱/۱۶)

الف- داوطلبانی حق ورود به دانشگاه‌ها را دارند که علاوه بر قبولی در امتحانات کنکور شرایط ذیل در مورد آنان احراز شده باشد.

۱ – تدیّن به دین اسلام یا یکی دیگر از ادیان آسمانی.

تبصره ۱ – ملاک تدیّن داوطلبان ادعای خود ایشان است و هیچکس خودسرانه حق تفتیش و تحقیق در عقاید آنان را ندارد.

تبصره ۲ – هر گاه داوطلبی در هنگام ورود به دانشگاه مدعی مسلمانی یا متدین بودن به یکی از ادیان آسمانی دیگر گردید، ادعای او پذیرفته خواهد شد مگر اینکه در یک محکمه صالح رسمی خلاف آن ثابت شود که در آن صورت از شخص مزبور حق تحصیل (و اگر وارد دانشگاه شده باشد، حق ادامه‌تحصیل) سلب خواهد شد. (مصوب ۱۳۶۵/۲/۱۶، جلسه ۶۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی).

۲ – عدم مبارزه با نظام جمهوری اسلامی ایران (اعم از اینکه به صورت فعالیت سیاسی باشد یا نظامی) (مصوب ۱۳۶۵/۴/۱۰، مصوب جلسه ۷۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی).

تبصره – ملاک عدم مبارزه حال فعلی داوطلب ورود به دانشگاه است و در صورتی که در گذشته سابقه مبارزه سیاسی یا نظامی با جمهوری اسلامی‌ایران داشته باشد پذیرش او به دانشگاه مشروط است به احراز توبه وی.

۳ – عدم اشتهار به فساد اخلاقی و بی‌بند و باری (فحشاء و تهتک).

تبصره – ملاک عدم اشتهار حال فعلی داوطلب است و در صورتی که در گذشته به فساد اخلاقی (فحشاء) اشتهار داشته باشد پذیرش وی مشروط است به‌احراز توبه وی. (مصوب ۱۳۶۵/۴/۱۰، مصوب جلسه ۷۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

ب – روش گزینش

۱– در سؤالات علمی (کنکور) سؤالات عقیدتی و سیاسی و اخلاقی منظور می‌شود و داوطلبان باید در پاسخ به این سؤالات نمره قبولی کسب کرده باشند.

۲ – در مورد سوابق سیاسی و اخلاقی داوطلبان باید از نهادهایی چون وزارت آموزش و پرورش و دادستانی عمومی و دادسرای انقلاب و وزارت اطلاعات کتباً استعلام شود پس از اعلام نتیجه کنکور، در روزنامه‌ها می‌توان اعلان کرد که چند نفر به دلیل مسائل اخلاقی و سوابق سوء مردود شده‌اند.

– نحوه استعلام سوابق داوطلبان

۱– مشخصات کلیه داوطلبان ورود به دانشگاه بلافاصله پس از ثبت‌نام و اسامی قبول‌شدگان بعلاوه ۱۰ تا ۱۵ درصد اضافی باید برای استعلام و احراز شرایط لازم (که توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی تعیین شده است) به مراکز پنجگانه ذیل ارسال شود:

۱– وزارت آموزش و پرورش (اسامی دانش‌آموزان سال آخر دبیرستان به بخش‌های مربوطه در آموزش و پرورش فرستاده می‌شود تا هر دانش آموزی که مشهور به فساد اخلاقی و غیره است قبلاً شناسایی شود و به اطلاع کمیته گزینش رسانده شود.

۲– وزارت اطلاعات.

۳– دادستانی انقلاب.

۴– دادسرای عمومی.

۵– مرکز اسناد تحقیق مربوط به کنکور سالهای قبل.

۲- هــرگاه مراکز پنجگانه فوق در مورد داوطلبی گــزارش منفی ارائه ندادند ورود داوطلب مزبور به دانشگاه بلامانع است مگر این که گزارش منفی مستندی از منبع موثق دیگر درباره وی واصل شده باشد.

۳- داوطلبانــی که دارای حداقل یک گزارش منفی باشــند (خواه از مراکز پنجگانه فــوق یا از منبع موثق دیگر) پرونده ایشــان باید همراه بــا مدارک موجود به هیأت مرکزی گزینش فرســتاده شود. حکم نهایی در مورد ورود یا ممانعت از ورود چنین داوطلبانی به دانشگاه باید پس از بررسی هیأت مرکزی گزینش توسط قاضی هیأت صادر شود.

د- شمول آیین‌نامه.

این آیین‌نامه خاص دوره‌های کاردانی و کارشناســی و کارشناسی ارشد است. در مورد داوطلبان دوره‌های کارشناســی ارشد ناپیوسته از دانشگاهی که داوطلب قبلاً در مقطع لیســانس فارغ‌التحصیل گردیده (بجــای وزارت آموزش و پرورش) و همچنین محل کار داوطلبان (در صورتی که اشتغال داشته‌اند) تحقیق به عمل خواهد آمد.

آئین نامه حفظ حدود و آداب اســلامی در دانشــگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی (مصوب جلسات ۱۱٤-۱۱٦-۱۱۷ و ۱۲۱ مورخ ٦٦/٥/٦- ٦٦/۳/۲٦ - ٦٦/۲/٤ و ٦٦/٥/٦)

فصل اول- حفظ حدود و اخلاق اسلامی در برخوردها و معاشرتها

۱- دانشجویان زن و مرد لازم است در کلاس‌های درس در دو ردیف جداگانه بنشینند.

تبصره هرگاه در دانشــگاهی جدا کردن کلاس‌های مخصوص زنان و مردان میسر باشد و مشکلی از لحاظ بودجه و کیفیت تحصیل به وجود نیاورد کلاس‌ها باید جدا باشد.

۲ - در بیمارســتان‌های آموزشــی باید کوشش شود که بتدریج بخش‌های بیماران زن و مرد از یکدیگر جدا باشــد و همچنین هر جا میســر است در اتاق‌های عمل از اختلاط زن و مرد خودداری شــود و حتی المقدور از کادر پرستاری زن برای زنان و مرد برای مردان استفاده شود و مسائل شرعی رعایت گردد.

۳ – در آزمایشــگاه‌ها و بخش‌هــای تزریقات هرگاه برای تزریق و پانســمان، هم متخصــص مرد بود و هم متخصص زن، از متخصــص مرد برای بیماران مرد و از متخصص زن برای بیماران زن استفاده شود.

۴ – در محل‌های تردد و نصب اعلانات در دانشــگاه‌ها، هرگاه احتمال ازدحام رود، باید محل‌های جداگانه برای زنان و مردان در نظر گرفته شود.

۵ – لازم اســت که دانشــجویان زن و مرد از آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌ها و سالن‌های تشریح و اتاق کامپیوتر و غیره حتی المقدور در نوبت‌های خاص و به طور جداگانه استفاده کنند.

۶ – سالن‌های طراحی و مدل (آتلیه‌ها) و خود مدل‌ها باید منطبق با شئون اسلامی باشد و محیط کار حتی المقدور برای زنان و مردان جدا باشد.

۷– دانشــجویان زن و مــرد لازم اســت در گروه‌هــای مجزا بــه کارهای گروهی دانشجویی از قبیل انجام پروژه‌ها و طراحی‌ها و کارهای عملی و مانند آن بپردازند، مگر اینکه مجزا کردن زن و مرد منجر به مختل شدن کار یا تعطیلی آن گردد.

۸ – دانشگاه‌ها باید تدابیری اتخاذ کنند تا در محیط‌های اداری با توجه به امکانات موجود از اختلاط غیرضروری زن و مرد تا جایی که منجر به اختلال و تعطیل کارها نشود جلوگیری به عمل آورند.

۹ – مسئولان مرد باید از منشیان مرد استفاده کنند.

۱۰ – در آن قســمت از دانشگاه‌ها که عموم مراجعه کنندگان مرد هستند (از قبیل خوابگاه‌ها) لازم اســت از کارمندان مرد اســتفاده شــود و در آن قسمت که مراجعه کنندگان زن هستند از کارمندان زن .

۱۱ – اماکن عمومی مانند قرائت خانه کتابخانه و خوابگاه‌ها و اطاق‌های غذاخوری باید از برای زنان و مردان جدا باشد یا برای هر جنس از نوبت جداگانه استفاده شود.

تبصره – برای اماکن ورزشی نوبت استفاده مردان باید جدا از نوبت زنان باشد.

۱۲ – روابط میان استادان و دانشجویان و کارمندان باید مطابق با مقررات دانشگاهی و ضوابط اخلاق اسلامی باشد و هرگاه کسی خلاف آن را مشاهده کرد بنا بر اصل نهی از منکر به متخلفان تذکر دهد و اگر تذکر او مؤثر واقع نشد مراتب را به مقامات مسئول دانشگاه اطلاع دهد.

۱۳– زنان در محیط کار و تحصیل باید از پوشش اسلامی استفاده کنند و از پوشیدن لباس‌های تنگ و زننده و آرایش و تبرج پرهیز کنند و مردان نیز نباید از لباس‌های زننده استفاده کنند.

۱۴– مسئول اجرای این آئین نامه رؤسای دانشگاه‌ها و مدارس عالی خواهند بود که می‌توانند با کمک کمیته‌های انضباطی یا هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری به تخلفات رسیدگی نمایند.

مصادیق پوشش (مجاز و غیر مجاز) دانشجویان (مصوبه جلسه ۱۹۷ شورای اسلامی شدن دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی (مصوب جلسه ۳۵۸ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۷٤/٦/۱٤)

طرح پوشش (مجاز و غیرمجاز) ویژه دانشجویان در تبیین تبصره ۳/د ماده ۶ آئین‌نامه انضباطی دانشجویان:

۱– پوشش مختص محیط آموزشی دانشگاه (کلاس‌ها، سفرهای مطالعاتی، اردو، سلف، داخل سرویس‌ها و...)

۱–۱– لباس

۱–۱–۱– لباس‌ها همواره باید ساده و آراسته ، با وضعیت مناسب و در شأن دانشگاه بوده و با لباس‌های سایر محیط‌ها نظیر جشن‌ها، محیط‌ها، تفریحی ورزشی، استراحت و... متفاوت و به دور از مدهای افراطی باشد .

۱–۱–۲– رنگ لباس‌ها باید متعادل بوده و تند و زننده نباشد و موجب جلب توجه نگردد.

۱-۱-۳- لباس‌های مورد اســتفاده در دانشگاه باید از مصادیق لباس‌های غیر مجاز نباشد.

۱-۲- کفش و جوراب

۱-۲-۱ کفش‌ها باید ساده و در خور شأن و منزلت دانشگاه باشد.

۱-۲-۲- کفش‌های صندل و دمپایی: پاشنه‌های خیلی بلند (بالای ۵ سانتی متر)، پوتین‌های بلند (تا زانو) در صورتی که با شلوارک پوشیده شود و کفش‌هایی که در مهمانی‌ها و مجالس ویژه استفاده می‌گردد، نباید پوشیده شود.

۱-۲-۳- پوشیدن جوراب در محیط‌های آموزشی لازم می باشد.

۱-۲-۴- رنگ جورابها و کفش‌ها باید متعادل بوده، تند و زننده نباشد.

۱-۳- جواهرات و زیورآلات

جواهرات و زیورآلات مورد استفاده در محیط آموزشی باید از مصادیق مجاز (مانند حلقه ازدواج ، ساعت و ...) باشد.

۱-۴- مواد معطر

استفاده از مواد معطر ملایم مجاز است.

۱-۵- آرایش و ترکیب ظاهری

۱-۵-۱- بهداشت و پاکیزگی فردی شرط لازم برای دانشجویان می باشد.

۱-۵-۲- آرایش‌هایــی کــه جنبه زیبایــی، جلب توجه دیگــران را دارد در محیط آموزشی ممنوع می باشد. (مثل استفاده از پروتز و ژل برای پسران و لوازم آرایشی صورت برای دختران)

۱-۵-۳- طول ناخن‌ها باید مناســب باشــد. اســتفاده از لاک، ناخن مصنوعی و جواهرات ناخن ممنوع می باشد.

۱-۵-۴- آرایش و پیرایش موها باید مناسب با شأن دانشگاه باشد.

۲ - پوشش مختص بخش‌های بالینی و حرفه‌ای و آزمایشگاهی.

۲-۱- پوشیدن لباس فرم در بخش‌های بالینی و حرفه‌ای ضروری و لازم می باشد.

۲-۲- پوشیدن لباس‌های فرم خیلی تنگ و یا خیلی گشاد مجاز نمی‌باشد.
۲-۳- ضخامت لباس‌های فرم باید به گونه‌ای باشد که از ورای آن لباس‌های زیر جلوه نمایی ننماید. (از پوشیدن لباس زیربه تنهایی و یا لباس‌های رکابی و حلقه‌ای که قسمتی از بدن مشخص می‌شود باید خودداری گردد.)
۲-۴- لباس‌ها باید تمیز و مرتب باشد ، بالاخص لباس‌هایی که در محیط بیمارستان و یا .... استفاده می‌گردد.
۲-۵- پوشیدن جوراب با ضخامت مناسب، کفش با پاشنه مناسب لازم و ضروری است.
۲-۶- استفاده جواهرات و زیورآلات در محیط‌های بالینی، کار آموزی و کارورزی می‌بایست از مصادیق جواهرات و زیورآلات مجاز باشد.
۲-۷- استفاده از عطر و ادکلن با بوهای تند در بخش‌های بالینی ممنوع می باشد.
۲-۸- استفاده از آرایش صورت و بلندی ناخن‌ها در بخش‌های بالینی و تشخیص ممنوع می باشد.

ماده ۲- مصادیق البسه، متعلقات وابسته به البسه و ... (غیر مجاز)

۱- مصادیق غیر مجاز برای دختران

۱-۱- استفاده از کلاه بدون مقنعه ممنوع می باشد.

۱-۲- نپوشاندن کامل موی سر، گردن، سینه و هر جای دیگر بدن جز صورت و دست‌ها تا مچ (مانند استفاده از روسری‌های نازک و کوتاه ، استفاده از جوراب نازک و ...)

۱-۳- استفاده از دامن ممنوع می باشد الا برای افراد خاص (بیمار، باردار)

۱-۴- استفاده از شلوارهای چسبان و کوتاه و شلوارهایی که تعمداً پاره یا وصله داشته باشد ممنوع می‌باشد.

۱-۵- استفاده از طلا و جواهرات که مستلزم سوراخ کردن قسمتی از بدن به جز گوشواره (نظیر بینی، زبان، ابرو و ...) مجاز نیست.

۱-۶- بلنـد بـودن ناخن بیش از معمول، اسـتفاده از ناخن مصنوعی، اسـتفاده از جواهـرات ناخن یا طرح‌های هنری روی ناخن، اسـتفاده از لاک ناخن در محیط آموزشی ممنوع می‌باشد.

۱-۷- اسـتفاده از جواهرات و زیورآلات غیر معمول (مانند استفاده از پازیت (زنجیر پا) و انگشتر در پا و نگین‌های دندان و ...)

۱-۸- آرایش صورت و مو به طور غیرمتعارف (مثل تاتو کردن، بافتن مو، درست کردن مو به صورت تیغ تیغی و ...)

۱-۹- مانتوهای نامناسب (مانند : مانتوهای کوتاه بالاتر از زانو، مانتوهای خیلی بلند دارای چاک بالاتر از زانو، مانتوهای تنگ و چسبان، کت و پیراهن مردانه که حجم بدن کاملاً مشخص باشد، مانتوهای با رنگ زننده و تند و ...)

۱-۱۰- چادرهای نامناسب مانند چادرهای نازک و توری.

۲- مصادیق غیر مجاز برای پسران دانشجو

۱-۱- استفاده از کراوات و پاپیون از هر نوع

۲-۲- اسـتفاده از البسه زنانه، شلوارهای کوتاه، چسبان، تنگ و نازک و شلوارهایی که تعمداً پاره و وصله داشته باشند.

۲-۳-اسـتفاده از زیورآلات، گردن‌بند، زنجیر، مچ بند، دست بند، گوشواره، لاک و انگشتر طلا(به استثنای حلقه ازدواج)

۲-۴- اسـتفاده از رنگها و آرایش‌های مو به صـورت تند و زننده (مش کردن، فر کـردن، بافتـن و ...) ، بلند بودن مو بیش از حد معمول به‌طوری که از یقه لباس پایین تر بیاید و ... ممنوع می‌باشد.

۲-۵- استفاده از کلاه ورزشی، کلاه‌های نامتناسب با محیط دانشگاه

۲-۶- برداشتن ابرو، تاتو و رنگ کردن

۲-۷- لباس‌های اندامی مردانه، تنگ و چسـبان آستین خیلی کوتاه مانند حلقه‌ای، یا رکابی و ...

۳- مصادیق غیر مجاز برای دختران و پسران دانشجو

۳-۱- مچ بندهای (دست و پا) غیر متعارف که دارای نقوش زننده علائم گروه‌های ضد اسلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق و یا رنگ دار، پولک دار، چراغ دار، قفل‌دار، زنجیر دار و ... می باشند.

۳-۲- استفاده از پیشانی بند، شال و دستمال گردن، کمربند، انگشتر و کیف‌هایی که دارای نقوش و نوشته‌هایی با حروف لاتین و زننده و یا دارای علامت گروه‌های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند.

۳-۳- استفاده از لباس‌هایی که روی آن تصاویر زن: اندام‌های جنسی، الفاظ رکیک، عبارات عاشقانه و مبتذل، تصاویر فکاهی و پوچ و بی‌معنا، شعارهای قومی و نژادی، آرم و نشانه‌های ضد اسلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق و گروه‌های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق و گروه‌های خاص حاوی تبلیغات تجاری که براساس هنجارهای اجتماعی می توانند زننده یا توهین‌آمیز تلقی شوند یا محیط آموزشی را خصمانه سازند ممنوع است.

۳-۴- در نواحی قابل رؤیت بدن نباید خالکوبی وجود داشته باشد و در صورت وجود حتی الامکان باید پوشیده شوند.

۳-۵- استفاده از لباس‌ها و آرم‌هایی که متعلق به گروه‌های خاص انحرافی از جمله رپ، هوی و ... باشد.

۳-۶- تاتو صورت (لب و ابرو و چشم).

آئین نامه انضباطی دانشجویان جمهوری اسلامی ایران (مصوب جلسه ۳۵۸ مورخ ۱۳۷٤/٦/١٤)

ماده ۶- حدود اختیارات و وظایف کمیته‌های انضباطی دانشگاه و کمیته مرکزی انضباطی:

د- تخلفات اخلاقی:

۱/ د- استعمال مواد مخدر یا شرب خمر یا قمار یا مداخله در خرید و فروش و توزیع این گونه مواد.

۲/ د- اســتفاده از نوارهــای ویدئویی یا صوتی یا لوحه‌های رایانه‌ای مســتهجن یا مداخله در خرید و فروش، تکثیر، توزیع این گونه وسایل.

۳/ د- عدم رعایت پوشش اسلامی یا استفاده از پوشش یا آرایش مبتذل.

۴/ د- اســتفاده یا توزیع یا تکثیر کتب، مجلات، عکس‌های مســتهجن و یا آلات لهو و لعب.

۵/ د- عدم رعایت شئون دانشجویی.

۶/ د- داشتن رابطه نامشروع.

۷/ د- تشکیل یا شرکت در جلسات نامشروع.

۸/ د- انجام عمل منافی عفت.

اصــلاح و تکمیل سیاســت‌های فرهنگــی - اجتماعی ورزش زنان کشــور (مصوب جلسه ٤١٠ مورخ ١٣٧٦/٩/٤)

سیاست‌ها:

۱-تقویــت فرهنگ ورزش و حمایت از فعالیت‌های ورزشــی مناســب با وضعیت جســمانی زنان با رعایت موازین اســلامی و پرهیز از اعمال سلیقه در فعالیت‌ها و محیط‌های ورزشی و ایجاد هماهنگی در سطوح مختلف دولتی و غیردولتی.

۲-پرهیــز از تبــرّج و حرکت‌هــای انفعالی در مقابــل الگوهای منفــی رفتاری در فعالیت‌های ورزشی زنان.

۴- ارائه الگوی شایسته از فرهنگ ورزش زنان به جوامع اسلامی.

آیین نامه شورای نظارت بر ساخت، طراحی، واردات و توزیع اسباب بازی کودکان(مصوب جلسه ٤٢٢ مورخ ١٣٧٧/٤/٢٩)

ماده ۱- به منظور تحقق «حمایت، هدایت و نظارت بر طراحی، ســاخت، واردات و توزیع اســباب بازی کودکان» شورایی متشکل از مدیر عامل کانون پرورش فکری

کــودکان و نوجوانان، نمایندگان وزارتخانه‌های صنایــع، بازرگانی، آموزش و پرورش، فرهنگ و ارشــاد اسلامی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمان صدا و سیما، یک نفر کارشــناس متخصص در روانشناســی کودک، دو نفر کارشــناس فرهنگی و هنری و نماینده اتحادیه تولیدکنندگان اســباب بازی تحت عنوان شــورای نظارت بر «ساخت، طراحی، واردات، و توزیع اسباب بازی کودکان» تشکیل می‌شود.

ماده ۴- شورا موظف است ضوابط نظارت بر طراحی، تولید، توزیع و واردات اسباب بازی کودکان را براساس معیارهای زیر تعیین و آن موارد را برای اعمال به «طراحان، تولید کنندگان، توزیع‌کنندگان و سایر دست اندرکاران ذی ربط اسباب بازی کودکان»، از طریق «کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان» اعلام نماید.

الف: رعایت اصول اخلاقی و پرهیز از اشاعه موارد ضد اخلاقی.

ب: ســازگاری ساختار و اهداف اســباب بازی با اصول آموزشی و تربیتی و پرهیز از بد آموزی.

ج: احترام به آداب و رســوم، ارزش‌ها و باورهای دینی واجتماعی، فرهنگ بومی و پرهیز از اهانت و استهزای آنها با توجه و تأکید بر حفظ وحدت ملی.

د: استفاده از نمادهایی که به ظهور القای فرهنگ اسلامی کمک نماید.

هـ: طراحی و ســاخت اســباب بازی‌ها به گونه‌ای باشد که حاوی روح آرمان‌گرایی جهادی، متناسب با ویژگی‌های فطری و عاملی برای آرامش درونی‌کودکان باشد.

و: بهره‌گیری از موارد و ویژگی‌هایی که قدرت تخیل و تسخیر در اشیاء و طبیعت را درکودکان افزایش دهد.

ز: ممنوعیت واردات، فروش و تولید کلیه اسباب بازی‌هایی که به دلیل بیگانگی با فرهنگ و در تقابل با فرهنگ خودی اثرات مخرب بر کودکان خواهدگذاشت.

ح: به کارگیری اســامی، حروف اصطلاحات و علائم فارســی و اســلامی در تولید اسباب‌بازی‌های داخلی.

ضوابـط نظـارت بـر نمایـش و صـدور پروانـه (مصـوب جلسـه ٤٦١ مورخ۱۳۷۹/۲/٦)

تاریخ ابلاغ: ۱۳۷۹/۰۴/۱۲

مـاده ۳- اجرای هرگونه نمایـش در کلیه تالارها در صورتی که دربردارنده نکات ذیل نباشد آزاد است و براین اساس نظارت و برای آنها پروانه نمایش صادر خواهد شد.

۱ـ انکار، نفی، مخدوش کردن و یا اهانت به اصول و فروع دین مقدس اسلام.

۲ـ اهانت به پیامبران الهی، ائمه معصومین (علیهم السلام)، امام خمینی (ره)، رهبر انقلاب اسلامی و مراجع تقلید.

۶ـ اشاعه فساد، فحشاء و اعمال منافی عفت عمومی.

سیاسـت‌های راهبردی اسلامی شدن مراکز آموزشی (مصوب جلسه ٤٦٦ مورخ ۱۳۷۹/۵/۲۵)

تاریخ ابلاغ: ۱۳۷۹/۰۶/۱۶

شورای اسـلامی شدن مراکز آموزشی براساس آیین‌نامه مصوب جلسه ۴۲۴ مورخ ۷۷/۵/۱۳ شـورای عالـی انقلاب فرهنگی، طی جلسـاتی «اصول حاکم بر دانشـگاه اسلامی» و «سیاست‌های راهبردی اسلامی شدن مراکز آموزشی» را ذیل شش مؤلفه استاد، دانشجو، نظام برنامه‌ریزی فرهنگی، متون و برنامه‌ریزی درسی، نظام برنامه‌ریزی آموزشی و پژوهشی و مدیریت تصویب کرده است. (اصول حاکم بر دانشگاه اسلامی در جلسه ۴۳۳ مورخ ۱۷/۰۹/۷۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسیده است)

ملاحظه اصلی و عمده شـورای اسلامی شدن در تدوین سیاست‌های راهبردی آن بوده است که سیاست‌ها به گونه‌ای طراحی و تنظیم گردند که زمینه‌های تحقق دانشگاه اسلامی به شرحی که در متن «اصول حاکم بر دانشگاه اسلامی» آمده، فراهم آید....

سیاست‌های راهبردی اسلامی شدن مراکز آموزشی

۱- استاد

۱- فراهم آوردن زمینه‌های مساعد قانونی و اجرایی برای جذب و گزینش استادان شایسته از نظر علم، ایمان، تقوا، تعهد و آگاهی و پایبندی به مبانی و آرمان‌های نظام جمهوری اسلامی ایران.

۲- جذب و گزینش استادان و مدرسان دروس معارف اسلامی به منظور گزینش استادان و مدرسانی با توانایی‌ها و شایستگی‌های بالای علمی و معنوی و اخلاقی.

۲- دانشجو

۱-ارتقای سطح بینش اسلامی و اعتقادی دانش‌آموزان برای ورود به آموزش‌عالی با توجه به پیوستگی و تلازم میان نظام آموزش عالی با نظام آموزش و پرورش.

۲-گسترش و تقویت ایمان و اعتقاد اسلامی، تهذیب و تزکیه نفس و اعتلای عقلانی و علمی دانشجویان.

۳- نظام برنامه‌ریزی فرهنگی

۱- احیاء و حفظ و ترویج فرهنگ اصیل اسلام در محیط‌های علمی با استفاده از روشهای کارآمد و هماهنگ با شئون محیط‌های علمی.

۲- توجه به مبانی اسلامی در تدوین نظام برنامه‌ریزی فرهنگی به منظور تحقق آرمان‌ها و ارزش‌های انقلاب اسلامی.

۹- توجه به حفظ عفاف در مراکز آموزشی به‌ویژه تنظیم روابط بین دانشجویان دختر و پسر و تلاش در جهت فراهم کردن زمینه‌های مناسب برای این منظور و کاهش اختلاط آنها.

۱۱-نظارت و ارزیابی هدفمند و مستمر برنامه‌ریزی فرهنگی.

۴- متون و برنامه‌ریزی درسی

۱- طراحی نظام آموزشی، تدوین متون و برنامه‌های درسی در تمامی شاخه‌های علوم براساس جهان‌بینی الهی و پژوهش در پدیده‌های هستی به منظور شناخت و شناساندن آیات الهی در جهان.

۵–هدایت نظام برنامه‌ریزی درسی به سمت تقویت فضایل اخلاقی و اجتماعی، پرورش قدرت ابداع و ابتکار و اعتماد به نفس و ایجاد باور به مبانی دینی و التزام به مسئولیت‌های اجتماعی.

۸– تدوین نظام جامع نظارت و ارزیابی هدفمند و مستمر متون و برنامه‌های آموزشی و درسی.

۵– نظام برنامه‌ریزی آموزشی و پژوهشی

۱–اصلاح و تدوین نظام برنامه‌ریزی آموزشی و پژوهشی با توجه به نیازهای جامعه و تحولات روزافزون علوم، با تأکید بر گسترش مرزهای دانش و براساس مبانی اسلامی.

۶–توجه به هماهنگی و همسویی علم و دین در بینش اسلامی در طراحی و تدوین برنامه‌های آموزشی و پژوهشی.

۶– مدیریت

– توجه و تأکید بر تقویت ارزش‌های اسلامی و انقلابی، تعهد اجتماعی، زمان‌شناسی، قانونمندی، تفاهم و احتراز از خود محوری در طراحی و هدایت نظام مدیریتی.

خاتمه: رعایت اصول حاکم بر دانشگاه‌ها و سیاست‌های راهبردی مربوط به هر یک از مؤلفه‌ها، آثار و نتایجی را به بار می‌آورد که به صورت شاخص‌هایی قابل بررسی و اندازه‌گیری است.

مهمترین شاخص‌های مربوط به اصول و سیاست‌های عمومی دانشگاه‌ها عبارت است از:

۵– افزایش دانش آموختگان متعهد، متقی، فاضل، شجاع و حساس به سرنوشت کشور.

همچنین رعایت اصول و ارزش‌های اسلامی در سیاست‌های مربوط به مؤلفه‌های مختلف دانشگاه‌ها و سایر مراکز آموزشی نتایجی را به بار می‌آورد که به صورت شاخص‌هایی قابل بررسی و اندازه‌گیری می‌توان ارائه کرد و مهم‌ترین آنها از این قرار است:

۱- افزایش باور عمومی نسبت به عقاید اسلامی و اعتلای روح معنویت و مکارم و فضائل اخلاقی.

۲- افزایش میزان تعهد عملی نسبت به احکام و ارزش‌های اسلامی و آرمان‌های انقلاب.

۳- فراهم شدن زمینه‌های مشارکت هر چه بیشتر در انجام برنامه‌های دینی و اخلاقی.

آئین نامه نحوه نظارت بر علائم، نشانه‌ها و تصاویر روی البسه و لوازم التحریر و کالاهای مشابه (مصوب جلسه ٤٧٤ مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۱۱)

ماده ۳ـ طرح و نقشی که آشکار و غیر آشکار دارای نکات و پیام‌هایی نظیر موارد زیر باشد ممنوع است:

ج ـ تصاویر، کلمات و موضوعات مغایر با فرهنگ عمومی جامعه اسلامی ایران.

د ـ نقوش و تصاویر مغایر با اصول فرهنگی عمومی و بومی یا فرهنگ اسلامی ـ ایرانی.

ضوابط تأسیس و نظارت بر آموزشگاه‌های آزاد هنری(مصوب ۱۳۸۰/۱/۲۱)

فصل پنجم: تخلفات

ماده ۱۵- مواردی که مجوز آموزشگاه را لغو خواهد کرد:

۱- تخلفات اخلاقی چون رواج بی‌بند و باری، ترویج فرهنگ مبتذل از طریق آثار مبتذل و...

۵- تشکیل کلاس‌های مختلط.

۷- عدم رعایت اصول سیاست فرهنگی کشور، با تأیید شورای مرکزی یا فنی استان.

فصل ششم: مقررات عمومی

ماده ۲۱- بایستی کلیه کارکنان آموزشگاه‌های مخصوص بانوان به استثنای کادر نگهبانی، زن و کلیه کارکنان آموزشگاه‌های مخصوص آقایان، مرد باشند.

سیاست‌های فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در حوزه مطبوعات (مصوب جلسه ٤٧٨ و ٤٨٠ مورخ ١٣٨٠/٢/١٨ و ١٣٨٠/٤/١٢)

۶-۵- درج مطلب و تصویر در زمینه‌های اخلاقی، هنری، ورزشی ، علمی، تخصصی به دور از تحریک و ابتذال و به منظور ایجاد شناخت بیشتر و توسعه بینش مخاطب، به گونه‌ای که بافت طبیعی مطلب مغایر با عفت عمومی نباشد.

مقررات و ضوابط شبکه‌های اطلاع رسانی رایانه‌ای (مصوب جلسات ٤٨٢، ٤٨٣، ٤٨٤، ٤٨٥، ٤٨٦ و ٤٨٨ مورخ ١٣٨٠/٥/٩ و ١٣٨٠/٥/٢٣ و ١٣٨٠/٦/٦ و ١٣٨٠/٧/٣ و ١٣٨٠/٧/١٧و ١٣٨٠/٨/١٥)

پیرو تصویب و ابلاغ سیاستهای کلی شبکه‌های اطلاع رسانی رایانه‌ای از سوی رهبر معظم انقلاب اسلامی (نامه‌های شماره ۱,۱۰۳۳ مورخ ۱۳۸۰/۳/۹شماره ۱,۱۰۷۲ مورخ۱۳۸۰/۳/۱۳ دفتر مقام معظم رهبری)، شورای عالی انقلاب فرهنگی مقررات و ضوابط شبکه‌های اطلاع رسانی رایانه‌ای را به‌این شرح تصویب کرد:

به منظور انتظام امور و فعالیتهای اطلاع رسانی و توسعه خدمات دسترسی به اینترنت در کشور، مقررات و ضوابط شبکه‌های اطلاع رسانی رایانه‌ای بامدنظر قراردادن نکات اساسی ذیل تنظیم شده است:

۱- حق دسترسی آزاد مردم به اطلاعات و دانش.

...۵-۱- اشخاص حقوقی و شرکت‌های ثبت شده در ایران می‌توانند متقاضی کسب مجوز رسا (ISP) باشند.

...۵-۲-۴- عدم اشتهار به فساد اخلاقی و سابقه محکومیت کیفری براساس موازین اسلامی (که موجب محرومیت از حقوق اجتماعی باشد).

۵-۲-۵- عدم عضویت در گروهکهای ضدانقلاب و غیرقانونی و هواداری از آنها (افرادی که به جرم اعمال ضد انقلابی و یا علیه امنیت داخلی وخارجی، در دادگاه‌های انقلاب اسلامی محکومیت یافته‌اند و همچنین کسانی که علیه

نظام جمهوری اسلامی فعالیت و یا تبلیغ داشته‌اند نمی‌توانند مدیریت مؤسسات و شرکتهای رسا (ISP) را به عهده بگیرند.)

۶-۱- نشر مطالب الحادی و مخالف موازین اسلامی.

۶-۲- اهانت به دین اسلام و مقدسات آن.

۶-۳- ضدیت با قانون اساسی و هرگونه مطلبی که استقلال و تمامیت ارضی کشور را خدشه دار کند.

۶-۴- اهانت به رهبری و مراجع مسلم تقلید.

۶-۵- تحریف یا تحقیر مقدسات دینی، احکام مسلم اسلام، ارزش‌های انقلاب اسلامی و مبانی تفکر سیاسی امام خمینی (ره).

۶-۱۰- اشاعه فحشاء و منکرات و انتشار عکس‌ها و تصاویر و مطالب خلاف اخلاق و عفت عمومی.

۳- اشخاص متقاضی باید دارای شرایط عمومی ذیل باشند:

۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

۲- اعتقاد به دین مبین اسلام و یا یکی از ادیان شناخته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۳- پایبندی به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۴- عدم اشتهار به فساد اخلاقی و نداشتن سوء پیشینه کیفری و عدم اعتیاد به مواد مخدر.

۳-۳- ارائه خدمات ارتباطی دیگر مثل تلفن اینترنتی - آوانت (VOIP) مستلزم کسب مجوز مربوط می‌باشد.

۷- تولید و عرضه موارد زیر توسط شبکه‌های انتقال اطلاعات رایانه‌ای ممنوع می‌باشد:

۷-۱۰- اشاعه فحشاء و منکرات و انتشار عکسها و تصاویر و مطالب خلاف اخلاق و عفت عمومی.

۷-۱۱- ترویج ترور، خشونت و آموزش ساخت مواد تخریبی از قبیل مواد محترقه و یا منفجره.

سیاستهای فرهنگی ـ اجتماعی بهینه سازی وضعیت خوابگاههای دانشجویان کشور (مصوب جلسه ۵۰۲ مورخ ۱۳۸۱/۵/۲۲)

اهداف:

....۲- احیاء، حفظ و ترویج فرهنگ اسلامی در محیطهای خوابگاهی با استفاده روشهای کارآمد نظارتی و مدیریتی.

مؤلفهٔ ۱: برنامه‌های فرهنگی – اجتماعی

راهبرد ۲:

تقویت و اعمال مدیریت فرهنگی در خوابگاه‌ها و قانونمند کردن آن.

سیاست‌های اجرایی:

ـ تعیین شاخص برای ارزیابی و نظارت بر وضعیت فرهنگی و اخلاقی دانشجویان در خوابگاه‌ها.

راهبرد۳:

توجه به مسائل اخلاقی و تربیتی دانشجویان در خوابگاه‌های دانشجویی.

سیاست‌های اجرایی:

ـ اتخاذ تدابیر و تدوین سیاستها و برنامه‌های هماهنگ برای رشد و تعالی اخلاقی و فرهنگی دانشجویان و پیشگیری از ترویج مفاسد اخلاقی و مسخ هویت فرهنگی آنان.

– تأکید بر سیاست‌های اقناعی و ارشادی به جای اعمال روش‌های منع و دفع در مواجهه با معضلات فرهنگی و اخلاقی دانشجویان.

– تأکید بر اجرای آیین نامه انضباطی برای برخورد قاطع و قانونی با متخلفین شئونات اخلاقی و اسلامی در خوابگاه‌های دانشجویی.

– جذب و به کارگیری مشاورین روانشناس و خبره با گذراندن دوره‌های خاص، برای ارائه خدمات مشاوره‌ای در خوابگاه‌ها.

– توسعه و تقویت ارتباط بین مدیران خوابگاه‌ها و خانواده‌های دانشجویان به منظور هماهنگی بیشتر در رفع مشکلات آنان.

– جذب و استفاده بهینه از نیروهای مشاور برای آشنایی دانشجویان جدید الورود با معضلات و خطرات اخلاقی و فرهنگی شهرهای بزرگ.

راهبرد ۵:

تعمیق باورهای دینی و بنیه فرهنگی دانشجویان در خوابگاه‌ها.

سیاست‌های اجرایی:

– گسترش معنویت و اخلاق، حفظ هویت دینی– ملی و بومی دانشجویان با تشویق آنان در امور فرهنگی سالم و سازنده از طریق ارائهٔ برنامه‌های فرهنگی – معنوی و تفریحی.

ماده واحدهٔ مقررات سفرهای دانشجویی الحاقی به آیین‌نامه حفظ حدود و آداب اسلامی در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی(مصوب جلسه ۵۳۰ مورخ ۱۳۸۲/۹/۲۵)

ماده واحده: سفرهای دانشجویی مشمول مقررات ذیل خواهد بود:

۱ـ سفرهای دانشجویی باید با تصویب و صدور مجوز توسط شورای فرهنگی دانشگاه انجام شود.

تبصره ۱– مقصود از سفر دانشجویی، کلیه مسافرت‌های فرهنگی و بازدیدهای علمی دسته‌جمعی گروهی از دانشجویان یک دانشگاه است که به منظور زیارت، سیاحت و تفریح با مجوز شورای فرهنگی دانشگاه برگزار می‌شود.

تبصره ۲– واحدهای برگزارکنندهٔ اردوی دانشجویی غیردولتی خارج از دانشگاه، می‌بایست نسبت به اخذ مجوز از شورای فرهنگی دانشگاه اقدام نمایند.

تبصره ۳– سفرهای درسی و پژوهشی که با حضور استاد و مجوز گروه آموزشی دانشکده برگزار می‌شود از شمول این مصوبه مستثنی می‌باشد.

۲ـ برگزاری اردوهای مختلط (دختر و پسر) صرفاً با تأیید مکتوب مرجع صادر کنندهٔ مجوز قابل اجرا است.

۳ـ در سـفرهای دانشـجویی، محل برگزاری اردو و مسیر آن در اطلاق مقررات به منزلهٔ محدودهٔ دانشگاه محسوب و در این مدت رعایت مقررات انضباطی دانشگاه و سایر مقررات مربوط الزامی است.

۴ـ دسـتورالعمل اجرایی موضوع این الحاقیه توسـط بالاترین مقام دستگاه مربوط برای اجرا ابلاغ می‌شود.

راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف (مصوب جلسه ٥٦٦ مورخ ١٣٨٤/٥/٤)

شـورای عالـی انقلاب فرهنگی در جلسـه ۵۶۶ مـورخ ۱۳۸۴/۵/۴ در چارچوب اصول و مبانی روش‌های اجرایی گسـترش فرهنگ عفاف (مصوب جلسه ۴۱۳ مورخ ۱۳۷۶/۱۱/۱۴) راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف را به شرح ذیل تصویب نمود:

۱ـ توسعهٔ فرهنگ کنکاش و تفکر در مفاهیم دینی توسط جوانان به منظور پذیرش درونی و قلبی و عمل به آنها؛

۲ـ تبیین دائمی جایگاه والا و پر اعتبار زن در اسلام و مقایسه آن با سایر مکاتب به منظور احساس برتری شخصیت زن مسلمان نسبت به زنان سایر مکاتب و پرهیز از روی آوردن به جاذبه‌ها و شخصیت‌های کاذب؛

۳ـ تقویـت بنیهٔ اعتقادی، اخلاقی و اصول و مبانـی تربیت برای والدین، خصوصاً مادران نسبت به امر عفاف و حجاب و ایجاد حساسیت در آنها نسبت به آسیب‌های ناشی از عدم رعایت آن برای خود، خانواده و فرزندان؛

۴ ـ اتخاذ تدابیر مناسـب جهت جذب، تربیت و به کارگیری نیروی انسانی شایسته نظیر مدیران، معلمین و اسـاتید معتقد و عامل بـه رعایت حجاب و عفاف در کلیهٔ مراکز اداری و آموزشی؛

۵ـ تبیین آموزه‌های دینی در خصوص ضرورت رعایت اصول حیا و عفت متناسب با قابلیت‌ها و ویژگی‌های زنان و مردان و ایجاد تعادل در روابط اجتماعی آنها؛

۶ـ احیاء و ترویج سنت حسنه امر به معروف و نهی از منکر؛

۷ـ ارتقاء سطح آگاهی جوانان در خصوص ارتباطات صحیح انسانی و اخلاقی بین آنها و حفظ حدود عفاف و حجاب در جامعه و خانواده؛

۸ـ تبیین فلسفه و پیامدهای مثبت فرهنگی اجتماعی، روانی و اخلاقی عفاف و حجاب درعرصه‌های مختلف زندگی و اثرات منفی عدم رعایت آن در سست کردن بنیانهای اخلاقی خانواده و جامعه؛

۹ـ تبیین دیدگاه اسلام در خصوص عفاف، پوشش، حجاب و ضرورت بیان ، فلسفه، احکام و دستاوردهای مثبت رعایت آن در جامعه متناسب با شرایط سنی جوانان و نوجوانان با شیوه‌های جذاب؛

۱۰ـ توجه دادن به رعایت و نیز باور پوشش نه به عنوان یک اجبار اجتماعی بلکه به عنوان یک ارزش انسانی، دینی و معنوی و یک باور قلبی جهت مصونیت از زشتی‌ها و آسیب‌های اجتماعی؛

۱۱ـ افزایش آگاهی والدین نسبت به رعایت حجاب و عفاف خصوصاً در خانواده و نقش الگویی آنان در این امر؛

۱۲- اهتمام جدی نهاد خانواده نسبت به تأمین نیازهای عاطفی و شخصیتی فرزندان به ویژه دختران و تأثیر آن در شکل گیری هویت دینی و اجتماعی آنها؛

۱۳ـ تبیین نقش عفاف و حجاب در تقویت هویت ملی و فرهنگی جوانان و تأثیر آن بر استقلال فرهنگی و سیاسی کشور؛

۱۴ـ تقویت روحیه تعادل در جوانان در رویکرد آنان به مدگرایی و بیان مستدل و منطقی اثرات و پیامدهای مدگرایی افراطی و پرهیز از تقلید کورکورانه از مدهای غربی و تقویت مدگرایی ملی؛

۱۵ـ تبیین ریشـه‌های تاریخی و فرهنگی و نشـانه‌های روشـن از وجود حجاب و پوشش در ادیان الهی و جوامع دارای سابقه تاریخی و تمدن فرهنگی؛
۱۶ـ زمینه سـازی اجتماعی مناسـب برای دختران و پسران جهت کشف، هدایت و بـروز قابلیت‌هـا و توانمندیها و تأمین مطالبات خود به منظـور جلوگیری از بروز جلوه‌گری‌های نامناسب در حیطهٔ فرهنگ عفاف و حجاب؛
۱۷ـ اختصـاص بخشـی از موضوعات تحقیقاتی به بررسـی «زمینه، علل و موانع گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه» و بررسی تأثیرات محصولات فرهنگی کشور بر این موضوع؛
۱۸ـ تشـویق و ترغیب خانواده‌ها و جوانان به ازدواج آسـان و آشـنا نمودن آنان با معیارهای شـرعی انتخاب همسـر، حقوق و وظایف یکدیگر، تقویت روحیهٔ سـاده زیستی و قناعت پیشگی در زندگی؛
۱۹ـ تقویت هماهنگی بین دسـتگاه‌های ذیربط در برنامه ریزی و تأمین امکانات لازم جهت رفع مشـکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی موجود بر سر راه ازدواج جوانان؛
۲۰ـ توسعهٔ فعالیت‌های بنیادهای ازدواج به منظور جلب مساعدت دولت و خیّرین در امر ازدواج جوانان؛
۲۱ـ ارتقای مهارتهای فنی و حرفه ای و توانمندیهای جوانان جهت توسعهٔ طرح‌های خود اشتغالی و آشنایی با بازار کار و زمینه‌های مختلف فعالیت به عنوان زمینه ساز ازدواج، تشکیل خانواده و نهایتاً توسعهٔ فرهنگ عفاف؛
۲۲ـ اهتمام جدی مراکز فرهنگی و کلیهٔ رسـانه‌های کشـور نسبت به ارائه الگوی مطلوب از عفاف و حجاب در محصولات فرهنگی خود (فیلم، سریال، تئاتر و...) و پرهیز از ایجاد تضاد و تناقض برای جوانان در این امر؛
۲۳ـ جذب، تربیت و به‌کارگیری نیروی انسانی آگاه و عامل به مبانی دینی عفاف و حجاب در برنامه‌های فرهنگی و تبلیغی؛

۲۴ـ جهت‌دهـی و تقویـت امر عفـاف و حجاب با اسـتفاده از قابلیت‌ها و ظرفیت سازمان‌ها، احزاب، تشکل‌های غیردولتی و هیئت‌های مذهبی در کشور؛
۲۵ـ هدایت تبلیغات تجاری به سوی استقلال فرهنگی و اقتصادی؛
۲۶ـ سازماندهی مبلغان آشنا به اصول و مبانی فرهنگ عفاف و حجاب به روش‌های صحیح تبلیغ و استفاده بهینه از آنها در مجامع دینی و خودجوش مردمی؛
۲۷ـ نظـارت دقیق و همه جانبه در امر تولید و نشـر کتـاب، مطبوعات و مجلات سینمایی در خصوص رعایت حریم عفاف و حجاب از نظر محتوایی و شکلی؛
۲۸ـ تبییـن ضرورت رعایت حجاب و عفاف توسـط زنان و مـردان در برنامه‌های فرهنگی، تبلیغی و هنری و پرهیز از یک سونگری؛
۲۹ـ الگوسـازی و ایجاد گرایشـات عمیق و پایدار نسـبت به امر حجاب و عفاف از طریق معرفی سـیره عملی معصومین (علیهم السـلام)، بزرگان علمی و ادبی و فرهنگی، منطبق با مقتضیات زمان و مکان و شرایط سنی جوانان.
۳۰ـ تبیین عدم مغایرت پوشیدگی، حجاب و عفاف با حضور و فعالیت‌های اجتماعی زنان و رفع شبهه تعارض بین آن دو؛
۳۱ـ توسعهٔ ارتباطات و تبادل اطلاعات بین دستگاه‌های مختلف آموزشی، فرهنگی و تبلیغی در جهت تبیین و تعیین حدود و ضوابط هماهنگ در رعایت عفاف و حجاب در ارائه برنامه‌ها و کالاهای فرهنگی؛
۳۲ـ تربیت و توسـعهٔ نیروی انسـانی مؤمن، کارآمد و آشـنا به مسائل فرهنگی ـ تبلیغی در امر عفاف و حجاب و پرهیز ازبرخوردهای خشـن، فیزیکی و تحقیر آمیز با متخلفین؛
۳۳ـ هماهنگی و وحدت رویه مستمر و پایدار در برخورد با ناهنجاری‌های فرهنگی توسط دستگاه‌های مختلف در چارچوب قانون؛
۳۴ـ ارتقای سـطح آگاهی وایجاد حساسـیت در مدیران نسبت به توسعهٔ فرهنگ عفاف و حاکمیت ارزش‌های اخلاقی در مجموعه‌های تحت مسئولیت آنها؛

۳۵ـ طراحی و اجرای فعالیت‌های فرهنگی در مراکز تبلیغی، آموزشی و فرهنگی در راستای توسعهٔ امر عفاف و حجاب؛
۳۶ـ ترغیب مسئولین و مدیران نسبت به مناسب سازی فیزیکی و فرهنگی محیط کار در ادرات، بانک‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، شرکت‌های خصوصی برای شاغلین و مراجعین؛
۳۷ـ توسعه و تنوع بخشی به الگوهای مناسب حجاب و تبلیغ آن توسط رسانه‌ها به منظور اقناع روحیه تنوع طلبی و حس زیبا شناختی جوانان ضمن ترویج و تشویق چادر به عنوان حجاب برتر و پرهیز از تحمیل و اجباری کردن یک الگوی ثابت از حجاب؛
۳۸ـ توجه دستگاه‌ها و نهادهای فرهنگ‌ساز به مد به عنوان مؤلفه‌ای نوین و تأثیرگذار در جهت‌دهی به نوع پوشش و آراستگی جوانان؛
۳۹ـ تشویق وترغیب و تبلیغ نمادها و الگوهای لباس ایرانی و بومی مناطق مختلف کشور و ممانعت از تبلیغ الگوهای مغایر با فرهنگ ایرانی ـ اسلامی؛
۴۰ـ اتخاذ تدابیر لازم جهت تولید و توزیع اقلام مورد نیاز جامعه در رعایت حجاب؛
۴۱ـ ایجاد زمینه‌های دسترسی عمومی به پارچه و لباس منطبق با الگوهای ایرانی ـ اسلامی و حمایت از طراحان و تولیدکنندگان آن؛
۴۲ـ ایجاد زمینهٔ تبادل فرهنگی ملل اسلامی از طریق ارائه الگوها ونمادهای پارچه و لباس ایرانی ـ اسلامی؛
۴۳ـ فراهم ساختن زمینه‌های امکان رقابت برای تولید کنندگان داخلی و حمایت مالی از آنها؛
۴۴ـ تقویت فرهنگ استفاده از پارچه و لباس‌های منطبق با الگوهای ایرانی ـ اسلامی؛
۴۵ـ تهیهٔ مقررات لازم برای جلوگیری از واردات پارچه و لباس غیر متناسب با فرهنگ عفاف و حجاب؛

۴۶ـ به منظور ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در امر ترویج و گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه کمیته ترویج و گسترش فرهنگ عفاف با ترکیب ذیل در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل خواهد شد و گزارش عملکرد آن هر شش ماه یکبار به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه خواهد گردید.

۱ـ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیته)

۲ـ رئیس سازمان تبلیغات اسلامی (نائب رئیس کمیته)

۳ـ دبیر شورای فرهنگ عمومی (دبیر کمیته)

۴ـ نماینده سازمان ملی جوانان

۵ـ نماینده وزارت اطلاعات

۶ـ نماینده نیروی انتظامی

۷ ـ نماینده وزارت کشور

۸ـ نماینده کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

۹ـ نماینده وزارت آموزش وپرورش

۱۰ـ نماینده وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

۱۱ـ نماینده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۱۲ـ نماینده سازمان صدا و سیما

۱۳ـ نماینده وزارت بازرگانی

۱۴ـ نماینده ستاد امر به معروف و نهی از منکر

۱۵ـ نماینده شورای فرهنگی اجتماعی زنان

۱۶ـ نماینده سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران

۱۷ـ نماینده وزارت مسکن وشهرسازی

۱۸ـ نماینده وزارت اقتصاد و دارایی

۱۹ـ نماینده وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

۲۰ـ نماینده گمرگ جمهوری اسلامی ایران
۲۱ـ نماینده سازمان تربیت بدنی
۲۲ـ نماینده مرکز امور مشارکت زنان
۴۷ـ کمیتهٔ ترویج و گسترش فرهنگ عفاف موظف است حداکثر ظرف مدت دو ماه راهکارها، آیین نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی و نقش دستگاه‌های ذیربط در این خصوص را تهیه و تصویب نموده و به اطلاع شورای عالی انقلاب فرهنگی برساند

راهبردها و راهکارهای ارتقای فعالیت‌های سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران (مصوب جلسه ۵۶۹ مورخ ۱۳۸٤/۷/۱۲)

شورای عالی انقلاب فرهنگی براساس نتایج ارزیابی فوق راهبردها و راهکارهای ارتقای فعالیت سازمان صدا و سیما را به شرح ذیل تصویب نمود:

۷ـ ضروری است مقابله مؤثر و هوشمندانه تر با ابعاد گسترده تهاجم فرهنگی مورد توجه برنامه‌ریزان و تهیه کنندگان برنامه‌های شبکه‌ها قرار گیرد و با واقع نمایی در حجم و ارزش‌های مثبت و منفی دستاوردها و الگوهای فرهنگ و تمدن غربی و با ترویج علمی و هنرمندانه فرهنگ و تمدن ایرانی و اسلامی برای رشد آگاهی‌های اجتماعی و فرهنگی مردم تلاش مضاعفی مبذول شود.

سیاست‌های ارتقای مشارکت زنان در آموزش عالی (مصوب جلسه ۵۷۰ مورخ ۱۳۸٤/۷/۲٦)

...فصل پنجم: سیاست‌های مربوط به امور فرهنگی ـ اجتماعی

۱- توسعه آگاهی‌های دینی و فرهنگی دانشجویان دختر در عقیده‌مندی و پای‌بندی به ارزش‌ها و حدود الهی و ایجاد مصونیت در برابر القای شبهات دینی در برنامه‌ریزی‌های فرهنگی.

۲ -توسعه و تقویت فرهنگ عفاف و حجاب و رعایت اصول و موازین اسلامی از طریق برنامه‌های آموزشی و فرهنگی دانشگاه‌ها و ضرورت نظارت صحیح بر حاکمیت این موازین در فضای فرهنگی دانشگاهی.

۳- اهتمام به معرفی اسوه‌ها و الگوهای مناسب از مفاخر زنان مسلمان در عرصه‌های گوناگون در برنامه‌های فرهنگی و متون آموزشی دانشگاه‌ها.

آیین‌نامه راهکارهای اجرایی گسترش عفاف و حجاب (مصوب جلسه ۴۲۷مورخ ۱۳۸٤/۱۰/۱۳ شورای فرهنگ عمومی کشور)

سازمان‌های مرتبط: پیگیری اجرای این طرح در سال ۱۳۸۵ به دستور رئیس‌جمهور به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی واگذار شد(۱۳۸۵/۸/۶- ابلاغیه ۳۳۴۹/دش) در سال۱۳۸۷ ابلاغیه ماموریت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی لغو و به وزارت کشور واگذار شد(دستور شماره ۱۶۹۴۹۲ مورخ ۱۳۸۷/۹/۲۱)

راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب

مقدمه

«حجاب» از ارزنده‌ترین نمودهای فرهنگی، اجتماعی در تمدن ایرانی اسلامی می‌باشد که پیشینه آن به قبل از ورود اسلام می‌رسد، اما در فرهنگ اسلامی به اوج تعالی و منتهای ارزش و اعتبار خود می‌رسد. حجاب و عفاف؛ پدیدهٔ مذهبی ارزشی مهمی در تعالیم اسلامی می‌باشد و توجه به زمینه‌های فرهنگی اجتماعی به عنوان بستر آن بسیار شایسته و لازم می‌نماید و اشاعه و تعمیق آن نیازمند آموزش‌های بنیادین و مداوم در خانواده، مدرسه، دانشگاه و اجتماع است. بدیهی است که در کنار شرایط مساعد اجتماعی، برای ارزش تلقی کردن و الگوپذیری این فرهنگ، نیازمند درونی و نهادینه شدن آن در وجود افراد می‌باشد. بدون شک رسیدن به این هدف، نیازمند مشارکت و توجه جدی همهٔ نهادها و دستگاه‌ها به صورت مستمر و هدفمند می‌باشد.

سیاست‌ها و راه‌کارها

۱ . در اولویت قرار دادن موضوع حجاب و عفاف در برنامه‌های دستگاه‌های اجرایی کشور برای مقابله با روند فزاینده بدحجابی.

۲. ابلاغ روش‌های اجرایی و تعیین ضوابط و هنجارهای روشن در مورد نوع لباس و پوشش افراد در بخش‌های رسمی و اداری کشور.

۳. نظارت بر رعایت حریم حجاب و عفاف در سازمان‌های دولتی و عمومی و نظارت و تأکید بر ضرورت رعایت سادگی و پوشش و فرم‌های اسلامی و حضور ساده و بی‌آرایش در محیط کار به دلیل تأثیر منفی بر مراجعین.

۴. تعریف استانداردهای فرهنگی مناسب جهت ترویج فرهنگ عفاف منطبق با فرهنگ دینی و ملی و فراهم کردن زمینه‌های لازم برای ترویج الگوهای مناسب پوشش اسلامی توسط نهادهای الگوده.

۵. ایجاد مراکز و مؤسسات متعدد با هدف الگوسازی، ارائه مدل‌های مناسب و متنوع و ایجاد رقابت سالم در این زمینه بین افراد.

۶. وضع قوانین و مقررات لازم برای اصلاح وضعیت پوشش در جامعه.

۷. گسترش و تقویت مراجع قانونی برای ترویج پوشش اسلامی در جامعه.

۸. اصالت‌بخشی به فرهنگ عفاف از طریق محصولات متنوع فرهنگی، هنری متناسب.

۹. رعایت حجاب و حفظ شئونات اسلامی از سوی مدیران، مسئولان حکومتی و خانواده‌های آنان و تدوین شاخص‌هایی در این زمینه برای گزینش مدیران.

۱۰. رفع اشکالات قانونی در نحوه تولید، توزیع و عرضه پوشاک داخلی و خارجی.

۱۱. پیگیری نحوه اجرای طرح گسترش فرهنگ عفاف و صورت مستمر در جلسات شورای فرهنگ عمومی استان‌ها و ارائه گزارش‌های منظم به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیته).

۱۲. ارزیابی دقیق از اجرای طرح‌ها توسط دستگاه‌های فرهنگی، انتظامی و قضایی برای مقابله با مظاهر بدحجابی و یافتن راهکارهای مناسب توسط کمیته توسعه و ترویج فرهنگ عفاف.

۱۳. نظارت و ارزیابی عملکرد رسانه‌ها خصوصاً صدا و سیما در ارتباط با الگوهای تبلیغی آنها و تأثیر آن در جامعه.

۱۴. احیاء سنت حسنه «امر به معروف و نهی از منکر» در مورد حجاب و عفاف.

۱۵. فراهـم کردن زمینه‌هـای لازم جهت تهیه کتب، نشـریات و تولیدات علمی فرهنگی به منظور ترویج فرهنگ عفاف و پاسخگویی به شبهات موجود در مورد آن.
۱۶. انجام سیاست‌های تشویقی درباره مدیران و کارگزارانی که در محیط کار خود اصول عفاف و پوشش اسلامی را رعایت می‌کنند.

وظایف تخصصی دستگاه‌های قانونگذار و اجرایی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

۱. هماهنگـی و نظارت بر رسـانه‌های ارتباط‌جمعی هماننـد: روزنامه‌ها، مجلات، محصولات سمعی و بصری، نمایش‌ها و ... برای توجه به فرهنگ حجاب و عفاف و رعایت آن.
۲. حمایـت مادی و معنوی از آثار فرهنگی هنری همانند تسـریع در صدور مجوز، ارائه یارانه و تشویق تولیدکنندگان آثار فرهنگی و هنرمندانی که راهکارهای تازه و جذاب در راستای توسعه فرهنگ عفاف ارائه می‌نمایند.
۳. جلوگیـری از انتشـار و تبلیغ کالاهای فرهنگی که بـا فرهنگ عفاف و حجاب مغایرت داشته باشد؛ مانند (کتاب، فیلم، نشریات، تئاتر و ...)
۴. ترویج الگوهای مناسب برای عفاف و حجاب و ممانعت از ترویج فرهنگ مدگرایی منفی در محصولات و کالاهای فرهنگی.
۵. هماهنگـی و همـکاری با رسـانه‌های جمعی جهت ایجاد حساسـیت لازم در خانواده‌ها نسبت به اهمیت فرهنگ حجاب و عفاف.
۶. تولید سمفونی و آثار موسیقیایی متناسب با موضوع عفاف و حجاب.
۷. برگزاری جشـنواره‌های فرهنگی هنری، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی برای رواج فرهنگ عفاف و حجاب.
۸. اسـتفاده از ظرفیت سـازمان‌های فرهنگی غیردولتی و خصوصی جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب.

۹. نظارت فرهنگی بر اینترنت و ایجاد سیاست‌های حمایتی و هدایتی به منظور تعمیق فرهنگ عفاف و حجاب و جلوگیری از ورود و گسترش مظاهر تهاجم فرهنگی.
۱۰. تبیین و تحلیل ریشه‌های دینی و اعتقادی فرهنگ عفاف و حجاب به ویژه برای نسل جوان از طریق تولیدات ملی، نشست‌های فکری فرهنگی، ایجاد باشگاه اندیشه و مانند آن.
۱۱. نظارت بر تشکل‌های هنری مردمی، نمایشگاه‌های هنری و محافل هنری عمومی؛ مانند: کنسرت‌ها و نمایشگاه‌ها در جهت رعایت فرهنگ عفاف و حجاب.
۱۲. اهتمام لازم برای اجرای قانون «منع استفاده ابزاری از تصاویر زنان در مطبوعات».
۱۳. به عضویت پذیرفتن خانم‌های متعهد و مطلع از مسائل عفاف و حجاب در هیأت‌های نظارت بر بازبینی فیلم، کتاب و ...
۱۴. تهیه فیلم‌های سینمایی در مورد تاریخچهٔ کشف حجاب در ایران و بررسی علل و عوامل آن.
۱۵. استفاده مناسب از لباس‌های اسلامی ملی (حجاب و حجاب برتر) در فیلم‌های سینمایی و استفاده نکردن از این پوشش توسط شخصیت‌های منفی و منفور در فیلم‌ها.
۱۶. ارزیابی مستمر وضعیت حضور زنان در فیلم‌های سینمایی و مطبوعات.
۱۷. نظارت دقیق و اصولی بر وضعیت فرهنگی اخلاقی سالن‌های سینما و مراکز مربوط به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
۱۸. حمایت از انتشار نشریات تخصصی و پوشاک اسلامی و سعی در جهانی نمودن این نشریات از طریق اینترنت.
۱۹. ارتباط مستمر و تبلیغ در جهت گسترش فرهنگ و سنن ایرانی اسلامی در بین ایرانیان مقیم خارج از کشور به وسیله رایزنی‌های فرهنگی در سفارتخانه‌های ج.ا.ا در سراسر دنیا (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی)

۲۰. همـکاری و هماهنگی در جهت اعزام گروه‌های فرهنگی جهت ترویج و تبلیغ فرهنگ و آداب اسلامی ملی برای سایر ملل خصوصاً ایرانیان مقیم خارج از کشور (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).

۲۱. توسـعه و گسـترش ارتباط فرهنگی اسـلامی و ملی بین سـفارت‌خانه‌های کشورهای اسلامی در ایران (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).

وزارت بازرگانی

۱ . حمایت‌عملی‌از طراحان‌وتولیدکنندگان‌پوشاک‌های‌ساده واسلامی در جهت ایجاد تنوع در الگوهای پوشش اسلامی.

۲. نظارت مستمر و مؤثر بر عملکرد واحدهای تولیدی پوشاک از طریق سازمان‌های مربوطه.

۳. حمایت کامل حتی یارانه‌ای از واحدهای تولیدی پارچه‌های چادری.

۴. کنترل اماکن تجاری عمومی (شامل فروشگاه‌ها، مجتمع‌های تجاری، نمایشگاه‌ها و ...) از نظر پوشش و بدحجابی.

۵. تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور.

۶. اجرای شیوه‌نامه و ملزم ساختن واحدهای تولیدی جهت نصب نام تجاری (برند) بر روی پوشاک تولید شده در داخل.

۷. اطلاع‌رسانی و ارتقاء سطح دانش و بینش واحدهای تولیدی، توزیعی، آرایشگاه‌ها، دستگاه‌های عرضهٔ لوازم بانوان در مورد حجاب و عفاف.

۸. حمایت همه‌جانبه از برگزاری جشنواره‌های ادواری و نمایشگاه‌های عرضه البسه و لوازم زنان منطبق با الگوهای ارزشی اسلامی و معرفی واحدهای نمونه در سطح کشور و خارج از کشور.

۹. پیشـنهاد قوانین مشخص در مدت سـه ماه برای نظارت بهتر بر تولید و توزیع پوشاک و نحوه برخورد با متخلّفین واحدهای تولیدی و استانداردسازی آن به شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی.

۱۰. اهتمام برای اجرای مناسب‌تر مقررات در چیدمان آرایش / تزئین ویترین‌ها و استفاده از مانکن‌ها جهت حفظ حریم عفّت عمومی.
۱۱. نظارت بر رعایت اصل عفاف در نوع بسته‌بندی و عدم استفاده از تصویرهای نامناسب در تبلیغات تجاری کالا.
۱۲. تهیه احکام شرعی مرتبط با اسناد و آموزش آن به اصناف توسط وزارت بازرگانی قبل از اخذ مجوز فعالیت.
۱۳. برگزاری نمایشگاه‌های لباس ملی و مذهبی جهت ارائه الگوهای اسلامی و سالم به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان.

سازمان صدا و سیما

۱ . اهتمام ویژه در خصوص معرفی و ترویج فرهنگ عفاف به منظور نهادینه‌سازی و جذاب نمودن آن.
۲. تبیین نقش حجاب و عفاف در افزایش سلامت جامعه و بهره‌وری آن از طریق تولید برنامه‌های مختلف.
۳. فرهنگ‌سازی در زمینه اصلاح پوشش نامناسب و ارائه راه‌حل‌های مؤثر و فوری از طریق تولید برنامه‌های کارشناسی، گفتمان، تولید فیلم، تیزرهای تلویزیونی و ...
۴ . تبیین و آموزش احکام شرعی حجاب و عفاف و رعایت حریم عفاف در خانه و اجتماع و آموزش معیارهای رفتار صحیح زن و مرد جهت برقراری روابط متعادل اجتماعی.
۵. به تصویر کشیدن ابعاد شخصیت‌های الهی اسلام چون حضرت زهرا (سلام ا... علیها)، حضرت زینب (سلام ا... علیها) و زنان نمونه از صدر اسلام تا دوران معاصر در مناسبت‌های مذهبی و ملی و تأثیر آن در فرهنگ‌سازی و گسترش ارزش‌های اسلامی به صورت جذاب.
۶. ترویج الگوهای مناسب حجاب از طریق تولید فیلم و سریال و سایر برنامه‌های تلویزیونی و انجام مناظره علمی، فرهنگی و هنری در خصوص فلسفه حجاب و عفاف به منظور استحکام بنیه اعتقادی و فرهنگی جوانان.

۷. به تصویر کشیدن چهره بانوان محجبهٔ کشورهای خارجی در زمینه‌های مختلف فرهنگی، هنری، اجتماعی و سیاسی از طریق برنامه‌های تلویزیون و تهیه فیلم از زندگی آنان.
۸. تهیه فیلم و ارائه تصویر روشن از تاریخچه و خاستگاه کشف حجاب در ایران به عنوان یک حرکت سیاسی با هدف تخریب بنیان‌های فکری و عقیدتی و رفتاری زنان در جامعه.
۹. آموزش و ترویج احکام شرعی حجاب و پوشش بومی (منطقه‌ای) در جغرافیای جمهوری اسلامی ایران.
۱۰. به تصویر کشیدن زنان تحصیل‌کرده، ممتاز، متعهد و باحجاب در فیلم‌ها و مجموعه‌های هنری و پرهیز از نشان دادن آنان در نقش‌ها و شخصیت‌های عامه و کم‌سواد.
۱۱. نشان دادن وضعیت حقوقی، فرهنگی و اجتماعی زنان در غرب و مقایسه آن با وضعیت زنان در ایران به منظور ایجاد احساس رضایت خاطر زنان ایرانی از فرهنگ دینی و پایبندی آگاهانه‌تر آنان به عفاف و حجاب.
۱۲. نشان دادن اثرات منفی فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و خانوادگی.
۱۳. انجام تمهیدات لازم برای کاهش تأثیرات منفی سریال‌ها و فیلم‌های خارجی متضاد با فرهنگ اسلامی از طریق نقد و بررسی فیلم‌ها و سریال‌ها.
۱۴. معرفی نمونه‌های عینی از اساتید، مربیان، نفرات اول کنکور، المپیادی‌ها و خانواده‌های ایثارگران و ... از نظر مظاهر عفاف و حجاب و ساده‌زیستی.
۱۵. انعکاس موفقیت‌های جوانان‌خصوصاً دختران در ابعاد مختلف با هدف احیاء و تقویت شخصیت و منزلت اجتماعی آنها.
۱۶. تهیه فیلم و گزارش از زندگی زنان فعال در عرصه‌های خانوادگی، مدیریتی، علمی، فرهنگی و هنری با محوریت موضوع «عفاف و پوشش».

۱۷. آشـنا نمودن خانواده‌ها و جوانان نسبت به برگزاری ازدواج کم‌هزینه و ساده با توجه به شرایط اقتصادی جامعه.
۱۸. بازنگری در شـرایط انتخاب فیلم‌ها و سریال‌های خارجی براساس ملاک‌های حجاب و عفاف.
۱۹. تهیه برنامه‌های متناسب با فرهنگ حجاب و عفاف برای کودکان و استفاده از قهرمان‌های عروسکی مطرح در کارتون‌ها و برنامه‌های کودک نظیر (علی کوچولو، کلاه قرمـزی و ... در ترویـج فرهنگ عفاف و حجاب بـا همکاری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان).
۲۰. تهیه برنامه‌های مختلف در خصوص تاریخچه و جایگاه پوشـش و حجاب در غرب، تبیین علل و عوامل آن و چگونگی رواج فرهنگ برهنگی در سده‌های اخیر در آن جوامع.
۲۱. نظـارت مسـتمر بـر تبلیغات تجـاری به منظـور جلوگیری از ایجـاد روحیه مصرف‌گرایی و تجمل‌پرستی به عنوان عوامل ترویج بی‌مبالاتی اخلاقی و سوق آن به سوی تبلیغات و آگهی‌های فرهنگی و اخلاقی.
۲۲. تدوین سیاست‌های روشن و مشخص در مورد سبک لباس و آرایش هنرمندان، مجریان زن و مرد و ... در برنامه‌ها، فیلم‌های سینمایی، تئاتر و ... با محوریت عفاف و حجاب.
۲۳. اطلاع‌رسـانی مناسـب و دقیق به خانواده‌ها در مورد علل آسیب‌های اجتماعی و انحرافات در خصوص زنان بی‌سرپرسـت، کـودکان خیابانی، طلاق، اعتیاد، فرار دختران و نشان دادن عدم رعایت عفاف و حجاب در بروز این آسیب‌ها.
۲۴. انعکاس عواقب منفی استفاده از فیلم‌ها، نوارهای مبتذل و حضور در گروه‌های منحرف بر زندگی فردی اجتماعی از طریق برنامه‌های مناسـب به صورت طبیعی و غیرعمدی.

۲۵. نشـــان دادن اثرات منفی تأثیر فرهنگ مبتـــذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی نوجوانان به صورت طبیعی.

۲۶. بیان آیات و روایات و توصیه‌های دینی در مورد مســـئولیت مشترک زن و مرد در رعایت نگاه، رفتار و گفتار.

۲۷. اتخاذ سیاست‌های انضباطی در خصوص بازیگران زن صدا و سیما و جلوگیری از تجلیل و تبلیغ چهره‌هایی که در مناظر اجتماعی و عمومی، با ظاهر و پوشش بد حضور پیدا می‌کنند.

۲۸. ترغیب و تشـــویق تولیدکنندگان آثار فرهنگی که راهکارهای بدیع و جذاب در راستای تعمیق و توسعه فرهنگ عفاف ارائه نمایند.

۲۹. تجلیـــل از هنرمندان و فرهنگ‌ســـازان متعهد که در اشـــاعه فرهنگ عفاف و حجاب صاحب اثر و نظر می‌باشند.

۳۰. افزایش ســـطح آگاهی خانواده‌ها از طریق رسانه ملی در مورد اهمیت فرهنگی عفاف و حجاب.

۳۱. سفارش ساخت و تولید آثار برجسته و تأثیرگذار در موضوع حجاب.

نیروی انتظامی

۱ . اعلام حدود و ضوابط قانونی عفاف و ملاک‌های بدحجابی در جامعه به منظور تشخیص مصادیق آن.

۲. اهتمام بیشتر به برخورد قانونی و محترمانه.

۳. همـــکاری با ســـازمان‌های ذی‌ربط در فضاســـازی تبلیغـــی و فرهنگی در کلیه مسیرهای منتهی به کوهستان‌ها و تفرج‌گاه‌های کوهستانی و سایر اماکن عمومی و تفریحی.

۴. الزام اتحادیه‌ها، سندیکاها و صنوف در مقابله با بدحجابی.

۵. تذکـــر به افراد بدحجاب و برخـــورد با آنها طبق ضوابط قانونی در اماکن عمومی شهر.

۶. پیشنهاد لایحه قانونی به مراجع قانونگذار در خصوص رعایت پوشش مناسب در هنگام رانندگی.
۷. برخورد قانونی با افراد خیابانی، افراد بدحجاب و باندهای اصلی فساد، فحشاء و ...
۸. نظارت و کنترل قانونی و اصولی بر وضعیت اماکن تفریحی و عمومی نظیر پارک‌ها، سالن‌های سینما، سالن‌ها و اماکن ورزشی، کوهستان‌ها، سواحل دریایی، جزایر مناطق آزاد تجاری، فرودگاه‌ها، پایانه‌ها و ... (با مشارکت نهادها و دستگاه‌های ذی‌ربط).
۹. اهتمام بیشتر به آگاه‌سازی جامعه از آثار مثبت اجتماعی و اخلاقی حجاب و عفاف و نتایج منفی عدم رعایت آن از طریق خلق آثار فرهنگی، هنری و تبلیغی (با مشارکت دستگاه‌های ذی‌ربط).
۱۰. ممانعت از تولید، توزیع، و نمایش محصولات سمعی و بصری غیرمجاز و نمایش لباس‌هایی که موجب بی‌عفّتی و بدحجابی می‌شوند.
۱۱. کنترل و نظارت جدی بر رعایت حدود و ضوابط قانونی عفاف در مجتمع‌های مسکونی، برج‌ها و شهرک‌ها از طریق مدیریت بر این گونه اماکن.
۱۲. توجه و نظارت بر مراکز خطرناک، ویژه و آلوده و اولویت دادن به این برنامه‌ها و مراکز حساس و سلب ابتکار عمل از آنان در نفی امنیت اجتماعی زنان.
۱۳. اولویت در به‌کارگیری زنان مجرب در دستگیری زنان متخلف و تحویل دادن آنان به مراکز امنیتی و جلوگیری از بازتاب منفی آن در بین مردم.
۱۴. الزام برگزارکنندگان جشن‌ها و مراسم عروسی به رعایت شئونات اسلامی و کنترل افراد شرکت‌کننده در آن و برخورد جدی با مراکز غیرقانونی و فاقد مجوز.
۱۵. الزام آرایشگاه‌ها به رعایت ضوابط شرعی و قوانین عفاف و کنترل نحوه ورود و خروج عروس و همراهان وی.
۱۶. نظارت مستمر بر اماکن تجاری عمومی شامل: فرودگاه‌ها و مجتمع‌های مسکونی، نمایشگاه‌ها و ... بر نحوه پوشش و بازرسی از این اماکن در رفع بدحجابی (با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط).

۱۷. آموزش، ساماندهی و به‌کارگیری نیروهای آگاه زنان جهت نظارت بر رعایت حجاب و پوشش در اجتماع، با رعایت حریم و حرمت شخصی افراد.
۱۸. کسب اعلام نظر از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نیروی انتظامی در خصوص برگزاری هرگونه کنسرت و یا جنگ شادی قبل از صدور مجوز.
۱۹. توقیف خودروهای دولتی که سرنشینان آن شئونات اسلامی را رعایت نمی‌کنند.
۲۰. اعلام نظر در خصوص فعالیت یا عدم فعالیت بخش‌هایی که می‌توانند موجب ترویج فساد شوند.
۲۱ . جلوگیری از فعالیت واحدهای صنفی متخلف که باعث مخدوش کردن عفّت عمومی می‌شوند.

سازمان ملی جوانان

۱ . طراحی شیوه‌های کارآمد جهت گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در حوزه‌های مرتبط با جوانان.
۲. ایجاد ضوابط مشخص به منظور رعایت عفاف توسط تشکل‌های غیردولتی جوانان و نظارت بر آنان در این زمینه.
۳. حمایت از سازمان‌ها و انجمن‌های غیردولتی که در گسترش فرهنگ عفاف و حجاب فعالیت می‌کنند.
۴. تبیین و معرفی شیوه‌ها و راه‌کارهای مناسب برای ارتباط سالم و پاک جوانان و اهمیت‌زدایی از نماد لباس و آرایش مبتذل به عنوان شیوه‌ای برای ارتباط.
۵. تحقیق و مطالعه پیرامون اثرات منفی تأثیر فرهنگ فاسد و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و فردی جوانان (با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط).
۶. مطالعه جهت تعیین هنجارهای روشن در زمینه توسعهٔ فرهنگ عفاف متناسب با علایق جوانان و ارزش‌های جامعه.
۷. برنامه‌ریزی در مورد بهینه‌سازی فرهنگ عفاف در اوقات فراغت با اولویت اجرای برنامه‌ها به تفکیک دختران و پسران.

۸. در نظر گرفتن معیار عفاف در انجام پیمایش‌های ملی جوانان و ارائه گزارش‌های آن به دستگاه‌های مرتبط.
۹. انجام پژوهش‌های کاربردی در خصوص توسعه فرهنگ عفاف و تعیین سهم و نقش هر دستگاه بر اساس پژوهش‌های انجام شده.
۱۰. انجام تحقیقات کاربردی در خصوص علل اجتماعی بالا رفتن سن ازدواج و ارائه پیشنهادات مناسب به دستگاه‌های ذی‌ربط براساس وظایف هر دستگاه.
۱۱. آسیب‌شناسی وضعیت ازدواج جوانان در برنامه‌های مصوب مربوط و ارائه راهکارهای مناسب جهت دستیابی به اهداف مشخص.
۱۲. ایجاد مراکز مشاورهٔ محلی با کادر مجرب جهت اطلاع رسانی به خانواده‌ها و جوانان به صورت حضوری، تلفنی و مکاتبه‌ای.
۱۳. برگزاری میزگرد و انجام مناظره در خصوص فلسفه عفاف و حجاب.
۱۴. تشویق و تجلیل از دختران و پسران نخبه و ممتاز و معرفی افراد نمونه با توجه به الگو بودن آنها در زمینه پوشش.

سازمان تبلیغات اسلامی

۱ . تقویت نظام تبلیغ دینی در عرصهٔ سنتی و مدرن در تعمیق فرهنگ عفاف و حجاب.
۲. آسیب‌شناسی و مطالعهٔ توسعه فرهنگ عفاف و حجاب در نظام تبلیغی دینی و ایجاد نوآوری در این زمینه.
۳. تبیین و تبلیغ جاذبه‌ها و دافعه‌های برخی مسائل در مورد نحوهٔ پوشش و حجاب و گسترش حیا و عفّت در خانواده‌ها.
۴. تاکید بر اقدامات فرهنگی تبلیغی به ویژه با بهره‌گیری از توانمندی‌های رسانه‌ای و نیروی انسانی مبلغ با هدف فرهنگ‌سازی مثبت در زمینه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب

۵. تولید محصولات فرهنگی، هنری سینمایی، نمایش تجسمی، کتاب، رمان و ... برای کودکان و بزرگسالان در زمینه بسط فرهنگ عفاف و حجاب (توسط حوزه هنری).

۶. توسعه فضای پرسش و پاسخ مانند برگزاری میزگرد و انجام مناظره در زمینه فرهنگ عفاف و ضوابط شرعی حجاب با به‌کارگیری ابزارهای مختلف تبلیغی.

۷. برگزاری مسابقات فرهنگی هنری و علمی با هدف جهت‌دهی به افکار نسل جوان با موضوع حجاب و عفاف و نظرسنجی از شرکت‌کنندگان در تهیه طرح‌ها و برنامه‌های مناسب در این زمینه.

۸. تأسیس پژوهشکدهٔ توسعهٔ فرهنگ عفاف و حجاب (با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری).

۹. توزیع کتب تألیف شده در زمینه بسط فرهنگ عفاف در فروشگاه‌های کتاب شهر سازمان تبلیغات اسلامی.

۱۰ . نشان دادن اثرات منفی فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و فردی نوجوانان.

۱۱.بیان مناسب آیات و روایات دینی در مورد رعایت نگاه، رفتار و گفتار با در نظر گرفتن مختصات جنسی زن و مرد.

۱۲. ارائه مطالب ارزشی، فرهنگی و جذاب در سالن‌های انتظار فرودگاه‌ها، راه‌آهن، پایانه‌های زمینی، تابلوهای الکترونیکی، میادین و چهارراه‌ها.

وزارت آموزش و پرورش

۱ . آموزش، ساماندهی، توجیه و به‌کارگیری مدیران، معلمان و کلیه پرسنل مدارس جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در بین دانش‌آموزان و سازمان‌های مربوط نظیر بسیج، انجمن‌های اسلامی و ...

۲. انجام تحقیقات لازم در مورد بسط حیا و عفاف در مدارس به منظور اجرای برنامه‌های فرهنگی، تربیتی و پرورشی در آن.

۳. گنجانیــدن موضــوع عفاف و حجــاب از دیدگاه آیات و روایــات همراه با تبیین ضرورت و فلسفهٔ آن برای دانش آموزان در کتب درسی کلیه مقاطع تحصیلی.
۴. اهتمام به مثبت‌نگری و زیباندیشــی در مورد فرهنگ عفاف و حجاب در تألیف کتب درسی.
۵. اجرای مســابقات فرهنگی و هنری و علمی با هدف جهت‌دهی به افکار نســل جوان با موضوع حجاب و عفاف و نظرسنجی از جوانان در تهیهٔ طرح‌ها و برنامه‌های مناسب در زمینهٔ حجاب.
۶. تجلیل از دختران و پسران نخبه و ممتاز (با توجه به ملاک‌های حجاب و عفاف و علم) و برگزاری مسابقات و معرفی افراد نمونه با توجه به ویژگی‌های الگویی آن‌ها در زمینه پوشش.
۷. آموزش احکام شرعی عفاف و حجاب و برگزاری کلاس‌های دانش‌افزایی برای والدین (خصوصاً مادران) و توجیه آن‌ها نســبت بــه رعایت حریم عفاف در خانه و محیط‌های اجتماعی از طریق انجمن اولیاء و مربیان.
۸. تأکید بر ضرورت رعایت پوشــش و الگوها، مدهای اســلامی و ترویج الگوهای بایسته در پوشش دانش‌آموزان و کلیه کادر مدرسه و آرایش نکردن در مدارس.
۹. تعییــن رنگ‌ها و مدل‌های متنوع در پوشــش دانش‌آمــوزان با رعایت موازین و ضوابط شرعی جهت تأمین سلایق مختلف.
۱۰. محرم‌ســازی محیط‌های آموزشــی و پرورشــی و اداری به منظور ایجاد زمینه بروز نیازهای دختران با حفظ ســادگی و موازین و ضوابط شرعی برای جلوگیری از خودنمایی آن‌ها در مجامع عمومی.
۱۱. آشنا نمودن جوانان خصوصاً دختران برای شناخت توطئه‌ها، زمینه‌ها، روش‌ها و مجاری نفوذ فرهنگ غربی از طریق مدارس.

۱۲. آشنا نمودن خانواده‌ها و جوانان با اصول ازدواج آسان و تشکیل خانواده در سنین پایین‌تر با توجه به شرایط اقتصادی جامعه از طریق کتب درسی.
۱۳. اســتفاده از شــعرخوانی، قصه‌گویی و نقاشــی در مقاطع پیش دبستانی و مهد کودک جهت آشنا کردن کودکان با فرهنگ عفاف و حجاب.
۱۴. معرفی و تشویق نمونه‌های عینی از اساتید، مربیان، نفرات اول کنکور، المپیادها و خانواده‌های ایثارگران و ... از نظر رعایت مظاهر عفاف و حجاب در مدارس.
۱۵. انعــکاس موفقیت‌های دانش‌آموزان خصوصاً دختــران و ابعاد مختلف با هدف ارتقاء شخصیت و منزلت اجتماعی آن‌ها.
۱۶. آمــوزش معیارهــای رفتار صحیــح زن و مرد جهت برقراری روابط انســانی و اجتماعی متعادل در خانواده و جامعه از طریق کتب درسی.
۱۷. تهیه و تدوین و نشر کتب، مقالات و جزوات تخصصی در راستای تقویت بنیه اعتقادی و دینی در جهت توسعه فرهنگ عفاف در بین والدین دانش‌آموزان توسط انجمن اولیاء و مربیان.
۱۸. غنی‌ســازی اوقات فراغت دانش‌آمــوزان با تأکید بر فرهنگ عفاف و حجاب از طریق استفاده از توانمندی‌های تشکل‌های دانش‌آموزی.
۱۹. در نظر گرفتن امتیازاتی از نظر انضباطی برای دانش آموزانی که پوشش اسلامی را رعایت می‌کنند.
۲۰. در نظرگرفتــن امتیازاتــی برای مدیران مدارســی‌که رعایت حجاب کارکنان و دانش‌آموزان آن اسلامی و مناسب می‌باشد.
۲۱. پاســخگو بودن مدیر مدرســه در صورت عدم رعایت عفاف و حجاب از طرف دانش‌آموزان.

وزارت امور اقتصادی و دارایی و گمرک ج.ا.ا

۱ . اهتمام بیشتر در ممانعت از ورود غیر قانونی پوشاک و محصولات فرهنگی مغایر با عفّت عمومی و شئونات اسلامی با توجه به قوانین مربوطه.

۲. ممنوعیت ورود، تولید و عرضه مجسمه‌ها، عروسک‌ها، مانکن‌ها و تابلوهای مروّج ضد عفاف نظیر نقّاشی، فرش، روزنامه و ....

۳. تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی.

۴. وضع تعرفه گمرکی ویژه بر پوشـاک و محصولات فرهنگی و کالاهای مغایر با عفّت عمومی و شئونات اسلامی.

۵. نظـارت دقیق بـر واردات و صادرات و ترانزیت (عبـور) تمامی کالاها (از جمله کالاهـای فرهنگی، مـواد غذایـی، دارویی، آرایشـی، پوشـاک و ...) با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط.

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی

۱ . تدویـن برنامـه جامع فرهنگ عفاف و حجاب با توجه به ضرورت الگوسـازی، بهینه‌سازی و به روز کردن الگوها، با در نظر گرفتن تنوع فرهنگی موجود در کشور در محیط‌های دانشگاهی توسط پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.

۲. آشنا سـاختن دانشجویان خصوصاً دختران با توطئه‌ها، زمینه‌ها، روش‌های نفوذ فرهنگ غرب و تأثیر منفی آن در عفاف و حجاب.

۳. انتشار فصلنامهٔ علمی پژوهشی در مورد توسعه فرهنگ عفاف و انجام تحقیقات جامع در این زمینه.

۴. نظارت جدی بر اجرای آیین‌نامه انضباطی دانشجویی در محیط‌های دانشگاهی، دانشـکده‌ها، خوابگاه‌ها، اردوها و همایش‌های دانشجویی در زمینه توسعه فرهنگ عفاف.

۵. تقدم رعایت‌کنندگان حجاب و عفاف، در جامعه و حمایت از نخبگان با حجاب و معرفی افراد نمونهٔ محجبه.

۶. حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی مرتبط با گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

۷. رعایت آمایش سرزمینی در جذب دانشجویان بومی.

۸. برگزاری میزگرد و انجام مناظره در خصوص فلسفه عفاف و حجاب.

۹. آموزش، ساماندهی و به کارگیری نیروهای آگاه زن به منظور نظارت بر رعایت حجاب و پوشش در اجتماع، همراه با روش‌های پسندیده و احترام به حریم افراد.
۱۰. تهیه و نشر کتب، مقالات و جزوات تخصصی در زمینه تقویت بنیه اعتقادی و دینی و توسعه فرهنگ عفاف برای والدین و دانشجویان توسط دفتر نهاد نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه‌ها.
۱۱. آموزش و به‌کارگیری جوانان آشنا به معارف اسلامی، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی زن و مرد جهت ارائه‌ی مشاوره، ترویج معروف‌های اخلاقی و اجرای مناسب‌تر اصول حجاب.
۱۲. برخورد غیرمستقیم با عوامل فساد و پوشش نامناسب از طریق تشکل‌های دانشجویی.
۱۳. عدم به‌کارگیری کارکنان بی‌تفاوت به ارزش‌ها و فاقد صلاحیت در دانشگاه‌ها.
۱۴. تهیه گزارش سالانه از وضعیت عفاف و حجاب در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر کشور و نشان دادن و نتایج اجرایی راهکارهای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و ارایهٔ آن به شورای عالی انقلاب فرهنگی.
۱۵. حمایت از تشکل‌های فعال دانشگاهی جهت انجام اقدامات مناسب در گسترش فرهنگ عفاف.
۱۶. تأکیدبر ضرورت رعایت پوشش و الگوهای اسلامی توسط کارکنان و دانشجویان و اساتید و آرایش نکردن در دانشگاه‌ها.
۱۷. آشنا نمودن دانشجویان با شرایط ازدواج آسان و تشکیل خانواده مستقل و نیمه مستقل و کمک به انجام ازدواج‌های سالم دانشجویی.

مرکز امور زنان و خانواده

۱ . تحقیق و تدوین کتب و مقالات مناسب در خصوص فلسفه حجاب و عفاف و شیوه‌های رواج آن در کشور و پاسخگویی به شبهات طرح شده در زمینه حجاب.
۲. تهیه پودمان‌های آموزشی ترویج فرهنگ عفاف برای خانواده‌ها.

۳. تشکیل دوره‌های آموزشی کوتاه مدت برای ارباب‌رجوع‌ها در دستگاه‌های اجرایی و تشکیلات غیردولتی.

۴. برگـزاری همایش‌ها، کنفرانس‌ها و نشسـت‌های تخصصی با موضوع فرهنگ عفاف در مراکز علمی تحقیقاتی.

۵. تشویق و حمایت از (NGO)هایی که در خصوص ترویج فرهنگ عفاف فعالیت می‌نمایند.

۶. همکاری با سـازمان صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص ترویج نمادها و الگوهای لباس‌های بومی ایرانی و تشویق و حمایت از مراکز تولید و توزیع لباس‌های ملی و اسلامی.

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

۱ . ایجاد فضای امن در تبادل اطلاعات و جلوگیری از مخدوش شدن حریم عفاف در عرصهٔ تبادل اطلاعات.

۲ .مسدود کردن سایت‌های ضداخلاقی و ضدحجاب، براساس مصوبات کمیته پنج نفرهٔ مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی.

۳. ارائه تسـهیلات و خدمات ارزان برای دسـتگاه‌ها و NGOهایی که در توسعهٔ عفاف و حجاب فعالیت فرهنگی می‌کنند.

۴. تأکید بر تسـریع در ایجاد سیستم فیلترینگ هوشمند برای جلوگیری از افزایش بی‌بندوباری در جامعه.

۵. ارائه گزارش شش ماهه به کمیته در خصوص میزان رجوع کاربران به سایت‌های اینترنتی ضد اخلاقی.

۶. برخورد با مؤسسـات اینترنتی که دسترسـی به سـایت‌های غیرمجاز را فراهم می‌نمایند و جلوگیری از فعالیت آن‌ها.

۷. ارائه نرم‌افزارهای مرتبط ارزان قیمت به خانواده‌ها به منظور جلوگیری از دسترسی به سایت‌های ضد اخلاقی.

۸. تأمین امکانات لازم از طریق اینترنت برای وزارتخانه‌ها و نهادها جهت گسترش فرهنگ عفاف.

سازمان تربیت بدنی

۱ . گســترش و بهینه‌ســازی فرهنگ عفاف در مراکز آموزشی و سالن‌های ورزشی ســازمان تربیت‌بدنی و افزایش ضریب اطمینان خانواده‌ها نســبت به رعایت حریم عفاف و حجاب در ورزشگاه‌ها و سالن‌های مخصوص بانوان.

۲. اختصاص مراکز ورزشــی مناســب برای بانوان جهت گذراندن اوقات فراغت و فضاسازی مناسب جهت برخورداری زنان از آزادی عمل در رعایت حجاب.

۳. کنترل ســالن‌ها و مجتمع‌های ورزشی بزرگ و کوچک از نظر رعایت پوشش و حجاب.

۴. دقت نظر در «صلاحیت متقاضیان» تأسیس اماکن ورزشی به منظور جلوگیری از ورود افراد ناباب و فاقد صلاحیت اخلاقی و ... در این گونه مشاغل.

۵. شناسایی اماکن ورزشی غیر مجاز و رسیدگی به تخلفات این گونه مراکز (اعم از دارای مجوز و فاقد مجوز) در خصوص عدم رعایت مقررات مصوب مربوطه.

۶. تقلیل مشــکلات موجود در مراکز ورزشی و ارائه‌ی راهکارهای مفید جهت رفع آن‌ها، اطلاع‌رســانی مناسب به مدیران، شــاغلین و مراجعان این گونه اماکن برای پیشــگیری از بروز تخلفات اجتماعی و ایجاد فضای ســالم برای اســتفاده بهینه از امکانات ورزشی توسط خانواده‌ها.

۷. استفاده نکردن از مربیان مرد برای خانم‌ها و مربیان زن برای آقایان.

۸. عدم استفاده از نوارهای صوتی و تصویری غیر مجاز در اماکن ورزشی.

۹. جلوگیری از آوردن تلفن‌های همراه مجهز به دوربین عکاســی و فیلمبرداری به مراکز آموزشی مختص بانوان.

۱۰. عدم ورود بانوان به سالن‌های ورزشی مختص آقایان و بالعکس تحت هر عنوان (تماشاگر و ...)

۱۱. تذکر جدی توسط مدیر مربوطه به افرادی که در ورود به اماکن ورزشی عفاف و حجاب را رعایت نمی‌کنند.
۱۲. طراحی لباس‌های مناسب برای بانوان ورزشکار در راستای حفظ حریم عفاف و حجاب.
۱۳.توجه به شیوه‌های‌تبلیغاتی مناسب و مرتبط و استفاده از تعالیم دینی مرتبط با فرهنگ عفاف و سلامت جسم و روح.
۱۴. تجلیل و تشویق ورزشکاران مروّج فرهنگ عفاف.
۱۵. تبلیغ و الگوسازی مثبت از افراد و تیم‌های اعزامی ورزشی که مروّج ارزش‌های اخلاقی و فرهنگ عفاف در خارج از کشور هستند.
۱۶. ابلاغ چارچوب‌های روشن برای برگزاری جشنواره‌ها و مراسم افتتاحیه و اختتامیه و شرایط حضور حاضران در آن در داخل و خارج از کشور.
۱۷. برگزاری کلاس‌های آموزشی جهت آشنایی مربیان و ورزشکاران با احکام و موازین حجاب و عفاف.
۱۸. تأکید بر اجرای مقررات انضباطی جهت گسترش فرهنگ عفاف.

شهرداری

۱ . گسترش فرهنگ عفاف در سطح شهر، مراکز فرهنگی، مراکز تحت پوشش شهرداری و مراکز عمومی.
۲. ایجاد مراکز مشاوره محلی جهت اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و جوانان به صورت حضوری، تلفنی و مکاتبه‌ای، با کادر مجرب و با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
۳. جلوگیری از تبلیغ کالاهای فرهنگی و تجاری مغایر با فرهنگ عفاف و حجاب نظیر آگهی‌های تجارتی و تبلیغاتی چهره‌های هنری و ورزشی با آرایش و حجاب ضد اسلامی.

۴. نوشـــتن آیات و روایات دینی، فتواهای علمـــا، وصیت‌نامه حضرت امام (ره) و ... به منظور توســـعه فرهنگ عفاف در پارک‌ها، میادین، خودروهای عمومی شـــهری، ســـالن‌های سینما، تابلوهای معابر عمومی و ورزشی با استفاده از ابزارهای فرهنگی مناسب.

۵. تأســـیس فرهنگ‌سرای‌حجاب برای برگزاری جلسات مرتبط، پرسش و پاسخ در زمینهٔ حجاب، برگزاری مراسم ویژه و ...

۶. تهیه تندیس و عکس و تصاویر مناســـب از شـــخصیت‌های اسلامی، وقایع مهم تاریخی و طرح‌های نمادین و استفاده از آن‌ها جهت نصب در اماکن عمومی مهم و تفرجگاه‌ها، همراه با ترمیم و بازسازی مستمر آن‌ها.

۷. گســـترش اماکن عمومی، پارک‌ها و مراکز ورزشی مناسب برای زنان و دختران جهـــت گذراندن اوقات فراغت و ایجاد فضاهای مناســـب جهت برخورداری آنان از آزادی عمل در رعایت حجاب توسط سازمان پارک‌ها.

۸. حمایت از فعالیت‌های عام فرهنگی و هنری دســـتگاه‌ها در ارتباط با گســـترش فرهنگ عفاف.

۹. افزایش تسهیلات حمل و نقل شهری ویژه بانوان به منظور تأمین آسایش بیشتر آنان (نظیر راه‌اندازی و توسعه تاکسی ویژه بانوان و ...).

۱۰. رعایت موازین شرعی در ساختن اماکن مسکونی از نظر در معرض دید نبودن ورودی خانه‌ها و دیده نشدن داخل خانه به هنگام باز شدن در.

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۱ . اجرای کامل قانون انطباق امور پزشـــکی با موازین شـــرع مقدس اســـلام و ابلاغ دستورالعمل‌های اجرایی جهت نگهداری از بیماران و همراهان در محیط‌های درمانی.

۲. تنظیـــم و ابلاغ آیین‌نامه انضباطی محیط‌های دانشـــگاهی پیرو مصوبه شـــماره ۵۰۲ مورخ ۱۳۸۱/۵/۲۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی با تأکید بر گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

۳. طراحی و ساخت خوابگاه‌های دانشجویی متناسب با ارزش‌های اسلامی.
۴. نظارت بیشــتر بر بیمارســتان‌های خصوصی به منظور ترویج فرهنگ حجاب و رعایت حقوق زنان بیمار.
۵. اهمیت دادن به حجاب و اخلاق اسلامی به عنوان یکی از پیش‌شرط‌های اساسی در انتصاب و اســتخدام رؤسای دانشــگاه‌ها، معاونین، مدیران، مسئولان حوزه‌های علمی، فرهنگی و ورزشی و کارکنان.
۶. طراحی مبلمان اداری در ســاختمان‌های ســتادی بیمارســتان‌ها، دانشگاه‌ها و ... براســاس حفظ حدود حریم شــرعی بین کارمندان زن و مرد و پرهیز از به‌کارگیری معمــاری open که موجب رعایت نکردن حریم‌هــای اخلاقی بین کارمندان زن و مرد می‌شود.
۷. تقویت شــوراهای امر به معروف و نهی از منکر در دانشگاه‌های علوم پزشکی و بیمارستان‌ها.
۸.اهمیت مسئلهٔ حجاب به عنوان یک امتیاز شاخص در گزینش و معرفی دانشجویان نمونه دانشگاه‌های علوم پزشکی.
۹. ایجاد تسهیلات ویژه برای ازدواج دانشجویی، ساخت خوابگاه‌های متأهلی و فعال کردن دفاتر مشاوره در امر ازدواج دانشجویی.
۱۰. فعال کردن دانشجویان در حوزه پژوهش‌های علمی درباره حجاب و عفاف در دانشگاه‌ها.
۱۱. تنظیم و ابلاغ آیین‌نامهٔ نحوهٔ حضور پرسنل همگن و غیرهمگن در بخش‌های تشخیص و درمان و نظارت بر اجرای آن.
۱۲. الگوســازی مناسب برای جامعه پزشــکی در زمینه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب با برگزاری همایش‌ها و جشنواره‌های علمی و فرهنگی.

۱۳. نظارت بر رعایت عفاف و حجاب در سـازمان‌های خارجی و مؤسسات پزشکی خصوصی مانند یونسـکو، یونیسف، سازمان بهداشـت جهانی و ... و یکسان‌سازی یونیفرم کارمندان شاغل در مراکز فوق.

۱۴. تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور (با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط).

۱۵. اهداء بسته‌های فرهنگی به دانشجویان جدیدالورود با موضوع آموزش در حوزه عفاف و حجاب.

۱۶. ایجاد سایت‌های اینترنتی در حوزه فلسفه حجاب، برگزاری جلسات سخنرانی، پرسش و پاسـخ و همایش‌های علمی درباره حجاب توسـط کانون‌های فرهنگی هنری دانشگاه‌ها.

۱۷. ارائه لباس‌های مناسب به بیماران برای ورود به اتاق عمل جراحی.

ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر

۱ . تـلاش جهت احیا فریضهٔ امر به معـروف و نهی از منکر به عنوان یک وظیفه شرعی، عمومی در تمام مسائل جامعه، خصوصاً گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و همکاری نهادهای مرتبط، خصوصاً صدا و سیما در این زمینه با ستاد احیاء.

۲. برگزاری همایش و مسـابقات فرهنگی گسـترده در سراسر کشور برای عمومی و نهادینـه کردن حجاب و پوشـش بـا همکاری مادی و معنوی مـردم و دولت و سازمان‌های مربوط.

۳. تشویق مردم به انجام این فریضه شرعی و انسانی.

۴. تهیـهٔ برنامه‌های تبلیغی و فرهنگی به منظور ترغیب انگیزهٔ درونی آحاد جامعه، بروز حساسیت در قبال مظاهر مخل حریم عفاف در جامعه اسلامی و هماهنگی با دستگاه‌های ذی‌ربط جهت اجرای طرح‌ها و برنامه‌های فوق.

۵. تبیین شاخص‌های حجاب اسلامی و تعیین موارد مخالف با آن.

۶. تدوین برنامه‌های آموزشی در رابطه با امر به حجاب اسلامی و نهی از بدحجابی با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط و نظارت بر اجرای آن.
۷. تشویق مسئولان امر در عرصه حجاب و عفاف.
۸. اعزام آمران و ناهیان در ادارات به منظور اجرای صحیح این فریضه در خصوص عفاف و حجاب اسلامی از طریق شوراهای امر به معروف و نهی از منکر.
۹. تشویق جامعه به حفظ پوشش اسلامی و قبولاندن نظارت همگانی به عنوان یک اصل مسلم شرعی و انسانی.
۱۰. اجرای اصول پوشش اسلامی توسط دستگاه‌های ذی‌ربط در جهت مقابله با الگوهای نامناسب رفتاری در جامعه.
۱۱. نظارت بر رعایت کامل عفاف و حجاب در مراکز، سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی.

سازمان بهزیستی

۱ . حمایت از ایجاد تشکل‌های صنفی در خصوص زنان سرپرست خانواده جهت کارآفرینی، خودیاری و بهبود زندگی اقتصادی آن‌ها و جلوگیری از بروز ناهنجاری‌های اخلاقی و فرهنگی در آنان.
۲. توانمندسازی، حرفه‌آموزی و تأمین امنیت مالی و جانی زنان بی‌سرپرست به منظور پیشگیری از بروز آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی با همکاری سازمان فنی و حرفه‌ای و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.
۳. تفکیک و اولویت‌بندی افراد مجرم در امر ترویج مسائل ضد اخلاقی از لحاظ سن، نوع تخلف، میزان آسیب‌رسانی اجتماعی و ... و برنامه‌ریزی مناسب برای اصلاح و بازگشت آن‌ها به زندگی سالم اجتماعی با همکاری سازمان زندان‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط.
۴. برنامه‌ریزی مناسب برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در مهدکودک‌ها و مراکز تحت پوشش سازمان بهزیستی و نظارت شایسته در جهت تحقق این امر.

۵. بهره‌گیری از آموزش‌های مناسب و منطبق با فرهنگ ایرانی اسلامی در مراکز تحت پوشش (نظیر مراکز بازپروری و نگهداری زنان و دختران فراری).

وزارت امور خارجه

۱ . نظارت بر ارتباطات و عملکرد سفارتخانه‌ها و مراکز فرهنگی خارجی، از نظر ترویج فرهنگ و پوشش نامناسب و رفتارهای غیراخلاقی در جامعه.

۲. معرفی خانواده‌ها و دانشجویان ایرانی مقیم خارج از کشور که در جهت گسترش و اعتلای فرهنگ و سنت اصیل اسلامی و ملی تلاش نموده‌اند و اعطای جوایز به این گونه افراد از طریق رسانه‌های گروهی به منظور الگوسازی آنان.

۳. تکریم و تشویق بانوان و خانواده‌های محجبه که با حفظ شئونات اسلامی به سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور مراجعه می‌نمایند.

۴. نظارت بر پوشش و حجاب میهمانان و گردشگران خارجی که به ایران مسافرت می‌نمایند.

۵. نظارت و کنترل ویژه بر جشن‌ها، میهمانی‌های سفارتخانه‌ها و وابستگان خارجی و ایرانی که در آن شرکت می‌نمایند.

۶. همکاری جدی با نیروی انتظامی در جهت شناسایی و برخورد با ایرانیان متخلفی که با فعالیت‌های ضد اخلاقی خود درخارج از کشور حیثیت ملی مذهبی کشور را مخدوش می‌نمایند.

۷.توجیه مناسب‌متقاضیان روادید توریستی برای رعایت حجاب و شئونات اسلامی توسط گردشگران خارجی در ایران.

۸.پیشگیری‌حقوقی‌برای‌جلوگیری‌ازفعالیت‌مراکز وشبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان که در فضای ایران فعالیت می‌کنند.

۹. دقت در گزینش نیروی‌های متعهد به عنوان سفیر و کارکنان سفارتخانه‌های ایران و نظارت مستمر بر نحوه رفتار و پوشش خانواده آن‌ها.

۱۰. تذکر لازم به وابستگان سفارتخانه‌های دیگر کشورها جهت رعایت مقررات عفاف و حجاب اسلامی ایرانی.

وزارت کار و امور اجتماعی

۱ . ایجاد فضای مناسب برای کارکنان و برداشتن زمینه‌های اختلاط زن و مرد در محیط‌های کاری با توجه به فرهنگ عفاف و حجاب توسط کارفرمایان.

۲. ارائه آموزش‌های لازم در خصوص رعایت ضوابط اخلاقی و ظاهری (پوشش لباس و آرایش در محیط‌های کار) با همکاری مؤسسات شایسته در این زمینه.

۳. تعامل با وزارتخانه‌های امور خارجه، (کنسولگری‌های ایرانی در خارج از کشور) وزارت کشور و نیروی انتظامی (امور اتباع بیگانه) در خصوص توجیه روادید ورود به کشور با حق کار نسبت به رعایت مقررات پوشش اسلامی در محیط کار.

۴. نظارت بر رعایت حریم عفاف و حجاب در کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی که ضرورتاً به صورت مختلط اداره می‌شود.

۵. انجام تبلیغات، تهیه انواع بروشور، اطلاعیه و ... در خصوص رعایت حجاب اسلامی و جلویگری از بی‌بندوباری در محیط‌های کاری توسط وزارتخانه‌ها.

مجلس شورای اسلامی

۱ . تهیه و تصویب طرح‌های آسان‌سازی ازدواج و تأمین منابع مورد نیاز اقتصادی، فرهنگی و .. برای زوج‌های جوان.

۲. اصلاح قوانین مجازات مجرمین و باندهای اصلی گسترش فساد و فرهنگ ضد حجاب و ابتذال.

۳. ضرورت نگاه فرهنگی در تصویب قوانین و نظارت بر اجرای آن‌ها.

۴. مجلس شورای اسلامی با تشکیل جلسات کارشناسی و با استفاده از نظرات کارشناسی دستگاه‌های ذی‌ربط، نسبت به تهیهٔ طرح‌های قانونی در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب اقدام نماید و در هنگام تصویب لوایح طرح شده از سوی نمایندگان از کارشناسان ذی‌ربط و شایسته استفاده نماید.

۵. توجه خاص به سیاست‌های فرهنگی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی با موضوع عفاف و حجاب و اهتمام در تصویب قوانین لازم جهت اجرای سیاست‌های مذکور.
۶. مجلس شورای اسلامی باید طرح‌های لازم را در مورد برخورد با قاچاق کالاهای مروّج ابتذال و بی‌حجابی با استفاده از نظر مراجع ذی‌صلاح تهیه و ارائه نماید.
۷. مجلس نسبت به تهیه طرح‌های قانونی در راستای فرهنگ‌سازی و ارائه الگوهای مناسب جهت توسعه فرهنگ عفاف اقدام نماید.

وزارت کشور

۱ . تهیه شناسنامهٔ اجتماعی مناطق مختلف کشور در ابعاد فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی با توجه به تنوع فرهنگ‌ها و اعتقادات دینی مردم هر منطقه و برنامه‌ریزی جهت تقویت فرهنگ عفاف متناسب با آداب و رسوم آن‌ها.
۲. نظارت بر عملکرد و ارتباطات اقلیت‌های دینی از نظر فرهنگ و پوشش آنان و جلوگیری کردن از پوشش‌های نامناسب در اجتماع و تذکر دادن در مورد رعایت قوانین مربوط به حجاب به آنان.
۳. تهیه و تدوین قوانین و پیگیری مصوبات در خصوص پشتیبانی حقوق از سازمان‌های مربوط نظیر قوهٔ قضائیه و نیروی انتظامی به تناسب اعلام نیاز این گونه ارگان‌ها در زمینه برخورد با معضلات و ناهنجاری‌های اخلاقی.
۴. بررسی آسیب‌ها و معضلات اجتماعی با هدف افزایش ضریب امنیت اخلاقی جامعه، در شورای اجتماعی و تأمین استان‌ها به منظور تقویت فرهنگ عفاف.
۵. همکاری با قوه قضائیه جهت اجرای مؤثر طرح‌های گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه.
۶. توجیه، آموزش و نظارت بر چگونگی پوشش و حجاب اتباع بیگانه و الزام آنان به رعایت ضوابط عفاف و حجاب.
۷. کنترل مرزها به منظور جلوگیری از تردد باندها و افرادی که در خصوص تجارت فحشاء فعالیت می‌کنند.

۸. مراقبت از مرزهای آبی و خاکی کشور به منظور جلوگیری از هرگونه تردد و نقل و انتقالات غیر مجاز در چارچوب سیاست‌های امنیتی و انتظامی و قوانین مربوطه.
۹. وزارت کشور به عنوان نماینده رئیس‌جمهور بر کلیهٔ ارگان‌ها و وزارتخانه‌ها جهت رعایت عفاف و حجاب نظارت نماید.
۱۰.دقت درصدورمجوزسازمان‌های‌غیردولتی‌ونظارت‌مستمر بر فعالیت آن‌ها با تأکید بر توسعه فرهنگ عفاف و حجاب.
۱۱. اجرای برنامه‌های آموزشی و پژوهشی و طرح‌های ملی منطبق بر هویت ایرانی اسلامی در کانون‌های زنان و جوانان در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

۱ . توجه ویژه به سیاست‌ها و آموزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در هنگام تدوین برنامه‌های توسعه پنج‌ساله و بودجه سالانه کشور.
۲. گنجاندن آموزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در برنامه‌های درسی در آموزش‌های ضمن خدمت برای مدیران و کارکنان دولت و تقویت نهادهای نظارتی و ارزش‌یابی در راستای حاکمیت فرهنگ عفاف در ادارات و مراکز آموزشی.
۳. برنامه‌ریزی در جهت آموزش، توسعه و گسترش فرهنگ عفاف مختص مدیران و کارکنان دولت.
۴. اجرای بخشنامه‌های مربوط به ارزش‌یابی در راستای تحقق مفاد سیاست‌ها و روش‌های اجرایی طرح عفاف در کلیه ادارات.
۵. آشنا نمودن کارشناسان و برنامه‌ریزان کشور نسبت به ضرورت نگاه فرهنگی در حیطه عفاف و حجاب.
۶. تسهیل و تسریع در بودجه‌های مصوب مرتبط با طرح‌های گسترش فرهنگ عفاف و حجاب اسلامی که از سوی وزارتخانه‌های مربوط ارائه شده است.

۷. معرفــی ادارات، ســازمان‌ها و ارگان‌ها و نهادها و ... بــه عنوان نهادهای نمونه که موفقیت بیشــتری در راستای اجرای طرح عفاف از طرف پرسنل زیرمجموعه و ارباب رجوع داشته‌اند.

۸. ارزیابی تأثیر اجرایی طرح‌های فرهنگ‌سازی اسلامی سال‌های گذشته و استفاده از این تجربه در جهت گســترش فرهنگ حجاب آینده و توجه به تدوین مناســب برنامه‌ها و بودجهٔ متناسب با آن در زمینهٔ حجاب.

۹. دقــت در تنظیم ضوابط مربوط بــه حوزه عفاف و حجاب در جذب و به‌کارگیری داوطلبان استخدام در دستگاه‌های دولتی.

قوه قضائیه

۱ . تدوین قوانین لازم و کارآمد در خصوص پیشــگیری از بروز و گسترش فساد و ابتذال در جامعه.

۲. پیشــنهاد اصلاح قوانین، کارآمد کردن قوانین در خصوص پشــتیبانی قضایی از ضابطین، مجازات مجرمین و باندهای اصلی گسترش فساد و بدحجابی.

۳. گنجانــدن مفاهیــم عفاف و حجــاب در دوره‌های آموزشــی و تربیتی جوانان و نوجوانان بزهکار و مجرم به منظور بازپروری و اصلاح آن‌ها.

۴. قوه قضائیه در مراکز استان‌ها و شهرستان‌های تابعه؛ دادسراها و شعبات ویژه‌ای برای برخورد با جرائم مربوط به بدحجابی، منکراتی و باندهای فساد و فحشاء تأسیس نماید.

۵. به‌کارگیری قضات مجرب، برخورد قضایی یکســان بــا مجرمان و متخلفان در سراسر کشور و ارتقاء سطح آموزش ضابطان جهت اجرای احکام قضایی.

وزارت مسکن و شهرسازی

۱ . تأکید بر اجرای مقررات ســاختمانی در جهت اســتفاده از معماری متناســب با فرهنگ دینی به صورتی که خانواده‌ها در حریم خانه احساس آزادی عمل و آرامش کنند. موضوع مصوبه مورخ ۱۳۷۱/۱۲/۱۴شورای عالی شهرسازی و معماری ایران. مصوبه ۱۳۷۱/۱۲/۱۴ شورای عالی شهرسازی و معماری:

۱. ضوابط و مقررات منطقه‌بندی مسکونی شهرها، مجتمع آپارتمانی، چند خانواری و تک واحدی در جهت حفظ حقوق همسایگی در واحدهای مسکونی به لحاظ تأمین نور آفتاب و عدم اشراف.

۲. معرفی نمونه‌های موفق ساخت و ساز متناسب با فرهنگ ایرانی اسلامی جهت الگوبرداری سازندگان.

۳. رعایت موازین شـرعی به لحاظ عدم دید داشـتن ورودی خانه‌ها. درب ورودی خانه‌های آپارتمانی به گونه‌ای طراحی گردد که به هنگام باز شدن، محوطهٔ داخلی خانه (اتاق‌های نشیمن وهال) در معرض دید نباشد.

۴. تدوین سیاسـت‌ها و اجرای برنامه‌های مناسـب در جهت تأمین تسهیلات لازم برای خانه‌دار شدن اقشار جوان و زنان سرپرست خانوار از طریق مسکن استیجاری.

۵. رعایـت مصوبات مربوط به تهیه نقشـه‌های جامع و تفصیلـی حدود مربوط به بلندمرتبه‌سازی در هر منطقه با توجه به فرهنگ دینی و حریم خانواده‌ها با هماهنگی سازمان‌ها و نهادهای مرتبط با نظارت دقیق شهرداری‌ها.

۶. کوشـش در جهت تقویت و ترویج شهرسـازی و معماری اسلامی به طوری که ارزش‌های اخلاقی و دینی ملاک عمل بوده و همواره در طراحی‌های شهری منظور گردد.

۷. تشکیل کمیسیون معماری و طراحی شهری به منظور یافتن راهکارهایی جهت رعایت اصول و ارزش‌های معماری و شهرسازی ایران (موضوع مادهٔ دو قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۷۴)

۸. اختصاص واحد مسـکونی به ائمهٔ جماعات و طلاب علوم دینی در مجتمع‌های بزرگ مسکونی احداثی این وزارتخانه به منظور ترویج معارف و فرهنگ اسلامی.

۹. پیشنهاد اصلاح مادهٔ هشت قانون تملک آپارتمان به شرح ذیل:

در هر سـاختمان مشمول مقررات این قانون، در صورتی که عدهٔ مالکین بیش از سـه نفر باشـد، مجمع عمومی مکلف‌اند مدیر یا مدیرانی از بین خود یا خارج انتخاب

نمایند. هماهنگی نظم و اداره امور ساختمان به نحوی که آسایش ساکنین آن تأمین شـده و از امور خلاف قانون، اخلاق و شـئونات اسـلامی جلوگیری به عمل آید، به عهدهٔ مدیر ساختمان است و گواهی مدیر در این زمینه برای مراجع انتظامی، ضابطین دادگسـتری و مراجع قضایی معتبر خواهد بود و طـرز انتخاب مدیر از طرف مالکین، وظایـف و تعهدات او و امور مربوط به مدت مدیریت و سـایر موضوعات مربوطه، در آیین‌نامهٔ این قانون تعیین خواهد شد.

سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

۱ . ترویج فرهنگ عفاف در حوزهٔ سازمان و ادارات تابعه در سراسر کشور و نظارت بر رعایت حجاب اسلامی توسط شاغلان آن سازمان.

۲. تهیه و تدوین دستورالعمل اجرایی توسط دفتر تدوین استانداردهای فنی و نظارت سازمان جهت: الف) دفاتر خدمات سیاحتی و گردشگری، ب) اماکن اقامتی و پذیرایی وابسـته، ج) موزه‌ها و بناهای تاریخی (اعم از داخلی و خارجی) و ... به منظور تعمیم فرهنگ عفاف در اماکن تحت نظارت بر حفظ حجاب اسلامی توسط کارکنان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و عدم ارائه خدمات به مراجعات متخلف (افراد بدحجاب و بی‌حجاب).

۳. بررسـی صلاحیت متقاضیان فعالیت در مراکز تحت پوشـش سـازمان اعم از مدیران، متصدیان و شـاغلین دفاتر خدمات مسـافرتی و گردشگری، مراکز اقامتی و پذیرایی، راهنمایان گردشـگران و ... توسط حراست سازمان به منظور پیشگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت بر مسـند مشاغل مذکور و تأمین امنیت اخلاقی برای خانواده‌ها در این مراکز.

۴. جلوگیـری از ادامه فعالیت مراکز غیرمجاز، رسـیدگی به تخلفات مراکز و دفاتر دارای مجوز و معرفی متخلفین به مراجع قضایی.

۵. نظارت بر گروه‌های ویژهٔ گردشـگران خارجی به منظور رعایت شئونات اسلامی و جلوگیری از اشاعه فرهنگ مبتذل در جامعه.

۶. ایجاد مراکز فروش پوشـــاک، کالاهای فرهنگی و اماکن اقامتی و پذیرایی برای گردشگران خارجی.
۷. اطلاع‌رسانی در خصوص شئونات اسلامی و فرهنگی با جزوات و بروشور توزیعی در بین گردشگران.
۸. اختصـــاص آموزش‌هـــای لازم مرتبط با فرهنگ عفاف و حجـــاب در دوره‌های هتل‌داری و شرط گزینش و به‌کارگیری راهنمایان گروه‌های گردشگری.
۹. سیاســـتگذاری فرهنگی در مورد گروه‌های گردشگری اعزامی به مراکز گردشی خارجی به منظور صیانت از فرهنگ و هویت ایرانی اسلامی.
۱۰. برنامه‌ریزی، نظارت و کنترل فرهنگی پیرامون اعزام گروه‌های گردشـــگری به خارج از کشور.
۱۱. برنامه‌ریزی در خصوص محدودســـازی عزیمت گردشـــگران ایرانی به مراکز و مناطق گردشگری غیراخلاقی خارج از کشور.

نیروی مقاومت بسیج

۱ . نیروهای بسیجی پس از کسب آموزش‌های لازم در بعد نظارت اعم از محسوس و غیرمحســـوس جامعه و مراکزی مانند «مدارس، دانشگاه‌ها، مساجد و محلات و ادارات و ...» پیرامون مسئله عفاف براساس ضوابط قانونی اقدام نمایند.
۲. اطلاع رسانی در بخش عفاف توسط نیروی مقاومت بسیج از طرق مختلف.
۳. انجام کارهای فرهنگی و ارزشی در جامعه با توجه به فرهنگ عفاف.
۴. همکاری بســـیج به عنوان معتمد و ضابط قـــوه قضائیه و ناجا در اماکن عمومی جامعه.
۵. ترویـــج فرهنگ عفاف در محیط‌های مأموریتی خود نظیر: «ادارات، ســـازمان‌ها، کارخانجات و ...» در بین کارمندان، شاغلان و مراجعه‌کنندگان.
۶. آسیب‌شناســـی بدحجابـــی و ابتـــذال فرهنگی با انجام فعالیت‌های پژوهشـــی و تحقیقاتی.

وزارت راه و ترابری

۱ . ترویـج فرهنگ عفاف در حوزهٔ وزارتخانه و نظارت بر رعایت حجاب اسـلامی توسط شاغلان در آن وزارتخانه و ادارات تابعه در سراسر کشور.

۲. تهیه و تدوین دسـتورالعمل اجرایی برای هر یک از سـازمان‌های تابعه از قبیل: الف) سازمان هواپیمایی کشور، ب) شرکت راه آهن جمهوری اسلامی، ج) سازمان حمل و نقل و پایانه‌های کشـور؛ به منظور تعمیـم فرهنگ عفاف در اماکن تحت پوشش این سازمان.

۳. بررسی صلاحیت متقاضیان تأسیس و افتتاح شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل در کشور «از قبیل: دفاتر فروش بلیط هواپیما، قطار، اتوبوس بین‌شهری، مؤسسات خدمـات باربری درون و برون شـهری» بـه منظور پیشـگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت در مشاغل مذکور و تأمین امنیت اخلاقی خانواده‌ها در استفاده از امکانات و خدمات این‌گونه مراکز.

۴. شناسـایی و ساماندهی شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل غیر مجاز، رسیدگی به تخلفـات این گونه مراکز اعم از دارای مجـوز و فاقد مجوز در خصوص عدم رعایت مقررات مصوب، معرفی متخلفین به مراجع ذی‌صلاح و جلوگیری از ادامهٔ فعالیت آنان.

۵. کنترل و نظارت بر فعالیت شـرکت‌ها و مؤسسـات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی کشـور، به منظور تطبیق قوانیـن موجود در مراکز مذکور با مقررات مصـوب در زمینهٔ توسـعه‌ی فرهنگ عفاف و حجاب، معرفـی متخلّفان به مراجع ذی‌صلاح و جلوگیری از ادامه‌ی فعالیت آنان.

۶. تشـویق و ترغیب شرکت‌ها و مؤسسـات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی به ارائهٔ خدمات فرهنگی به مسافران به منظور اشاعهٔ فرهنگ عفاف و حجاب.

۷. ایجاد مراکز بهداشـتی رفاهی در ایسـتگاه‌های راه‌آهـن، فرودگاه‌ها، پایانه‌ها به همراه نصب تابلوهای راهنما و اطلاع‌رسانی با محوریت عفاف و حجاب.

مصوبه اصلاحی «اهداف، سیاستها و ضوابط نشر کتاب» (شماره ۸۹/۱۷۸۸/ دش مصوب جلسه ٦٦٠ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲٤)

ماده ۳ـ سیاست‌های ایجابی، حدود و ضوابط

۳ـ تدوین و اجرای سیاست‌های هدایتی و حمایتی جمهوری اسلامی ایران از کتاب باید به نحوی باشد که اهل قلم را به تألیف، ترجمه و انتشار کتاب‌های متناسب با نیازهای جامعه امروز برای نیل به موارد ذیل تشویق و ترغیب نماید:

د ـ مقابلـه مؤثر و مفید با تهاجم سیاسـی و فرهنگی علیـه عقاید و ارزش‌های اسلامی، ملی و انقلابی

ماده ۴ـ حدود قانونی

الف ـ دین و اخلاق

۵ـ بیان جزئیات مراودات جنسی، گناهان، کلمات رکیک و مستهجن، به نحوی که موجب اشاعه فحشاء شود.

تبصره ـ بیان مراودات جنسـی یا مفاسـد با زبانی عفیف و غیرمحرک به منظور آموزش، انتقال پیامی مثبت یا نشـان دادن چهره شـخصیت‌های منفی، از حکم این بند مستثنی است.

۶ ـ اسـتفاده از جاذبه جنسـی و تصاویر برهنه زنان یا مردان با عنوان آثار هنری یا هر عنوان دیگر.

تبصره ـ اسـتفاده از تصاویر و طرح‌های علمی در کتاب‌های تخصصی و علمی، بلامانع است.

۷ـ انتشار تصاویر به نحوی که موجب اشاعه فحشاء شود؛ نظیر رقص، مشروب‌خواری و مجالس فسق و فجور.

تبصره ـ چاپ تصاویر مجالس فسق و فجور عناصر حکومت پهلوی یا ضدانقلاب برای استناد تاریخی با رعایت عفت عمومی، مستثنی است.

۸ـ ترویج مادیگرایی فلسفی و اخلاقی و سبک‌های زندگی مخالف ارزش‌های اسلامی و اخلاقی.

سیاست‌ها و ضوابط حاکم بر تبلیغات محیطی(شماره۹۰/۶۲۲۶/دش ۲۹/۵/۱۳۹۰ مصوب جلسه ۱۹۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۷ شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی)

الف ـ سیاست‌ها:

۱ـ تبلیغات نباید باعث تبلیغ فرهنگ، اخلاق و رفتار غیراسلامی و به‌کارگیری شیوه‌ها، الگوها و مظاهر مبتذل بیگانه گردد.

۲ـ تبلیغات نباید با موازین شرعی و قوانین کشور مغایرت داشته باشد.

ب ـ ضوابط:

.

.

.

.

۵ ـ استفاده از جذابیت‌های جنسی در تبلیغات ممنوع است.

«ابلاغیه‌های نخست‌وزیری،
ریاست جمهور و مصوبات شوراهای عالی»

آییـن نامه تأسـیس و نظارت بـر نحوه کار و فعالیـت کانون‌های آگهی و تبلیغاتی(مصوب جلسـه مورخ ۱۳۵۸/۱۲/۲۷ شـورای انقلاب جمهوری اسلامی)

ماده ۳) هر شخص حقیقی و یا حقوقی وقتی می‌تواند به فعالیت‌های موضوع ماده یک این آیین نامه بپردازد که از وزارت ارشاد ملی پروانه بگیرد و مدیر مسئولی که حائز شرایط مندرج در این آیین‌نامه باشد به وزارت ارشاد ملی معرفی نماید.

تبصره: اشخاص حقیقی و مدیر عامل در مورد (اشخاص حقوقی) باید فاقد پیشینه مؤثر کیفری باشند و مشهور به فساد اخلاقی نباشند.

ماده ۱۲) سازمان‌های تبلیغاتی و مؤسسات انتشار دهنده آگهی در تنظیم آگهی‌های تبلیغاتی خود مکلف به رعایت نکات زیر می‌باشند:

الف – آگهی‌های تبلیغاتی باید با موازین شرعی و قانونی کشور منطبق باشند.

ث – آگهی تبلیغاتی نباید محتوی گفتار یا تصاویری باشد که برای اخلاِق و معتقدات مذهبی و عفت عمومی توهین‌آمیز باشد.

ح – تحقیر و استهزاء دیگران تلویحاً و یا تصریحاً در آگهی‌های تبلیغاتی ممنوع است.

خ – تبلیغاتی که مروّج فساد یا مخالف ادیان رسمی و برخلاف عفت عمومی باشد ممنوع است.

بخشـنامه به کلیه واحدهای نخسـت وزیری- ابلاغی سرپرسـت ادارات نخست وزیری (تاریخ ابلاغ: ۱۳٦۰/٤/۲۱)

۱–حجاب شامل شلوار – مانتوی اسلامی و روسری ... .

۲– از هرنوع آرایش به هر نحو و شکلی باید خودداری شود.

۳–سرپرست‌های هر واحد موظف به کنترل دقیق مسئله حجاب در واحد خود می‌باشند.

رعایت حجاب اسلامی در محیط کلیه دستگاه‌های اجرایی- بخشنامه نخست وزیری (مورخ ۱۳٦٤/۲/۲)

بخشنامه به کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات، سازمان‌های دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی

به پاس شهادت طلبی ایثارگرانی که برای تحقق اهداف عالیه اسلام جان خود را متواضعانه و خالصانه در راه پیروزی انقلاب عزیز اسلامی ارزانی داشتند و در پاسخ به ندای مادران و خواهران گرانقدری که در میدان شهدا و سایر میادین نورانی ستیز با کفر و الحاد جهت دست‌یابی زنان کشور به ارزش‌های والای انسانی و رهایی از ورود زبان فرهنگ منحط غربی همراه با جگر گوشه‌های خویش جان باختند و از آن جا که دین مبین اسلام عظمت و آزادگی زنان را در حفظ حجاب و عفت می‌داند مقتضی است به پیروی از امت حزب ا... حجاب اسلامی در محیط کلیه دستگاه‌های اجرایی با دقت مراعات گردد و با کارکنان متخلف مطابق قانون رسیدگی به تخلفات اداری برخورد قاطع نمایند. طبیعی است انجمن‌های اسلامی کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی به این امر خطیر نظارت و مراقبت کامل نموده و گزارش امر را در اختیار بالاترین مقام اجرایی دستگاه مربوطه قرار بدهند تا اقدام مقتضی معمول گردد.

برادران وزیر مسئولیت مستقیم اجرای مفاد این بخشنامه را به عهده خواهند داشت و به منظور نظارت به اجرای دقیق این بخشنامه بازرسانی از سوی نخست وزیری به دستگاه‌های اجرایی اعزام خواهند شد.

ابلاغیه شیوه پوشش کارمندان دولت (تاریخ ابلاغ ۱۳٦٤/۲/٤)

در جلسات هماهنگی پیگیری رعایت حجاب اسلامی مرکب از نمایندگان تام الاختیار وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی که در نخست وزیری تشکیل گردیده است فرم پوشش به شرح زیر به تصویب رسیده است و جهت رعایت به کلیه همکاران ابلاغ می‌شود:

پوشش کامل اسلامی جهت استفاده خواهران کارمند به شرح ذیل می باشد:

الف) مانتو و شلوار مدل ساده، گشاد و بلند از پارچه ضخیم و یکرنگ

ب) مانتو شلوار مورد استفاده از رنگ‌های سنگین انتخاب گردد و رنگ‌های سرمه‌ای، قهوه‌ای، طوسی و مشکی ارجح است.

ج) از مقنعه جلو بسته و مدل ساده و یکرنگ و بدون هرگونه تزیین در رنگ‌هایی که جلب توجه نکند و تقلیدی از فرهنگ غرب نباشد استفاده شود.

د) کفش از مدل ساده با پاشنه معمولی مناسب جهت محل کار با رنگ‌های مناسب

ه) جوراب به رنگ‌های سنگین

و) عدم استفاده از زیورآلاتی که در شأن خانم‌های کارمند نیست و نیز عدم استفاده از هرگونه لوازم آرایش

پوشش برادران کارمند نیز ساده و معمولی و آستین بلند و آزاد باشد به طوری که تقلید از فرهنگ غرب نبوده و در شأن آقایان کارمند باشد.

بخشنامه به کلیه وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات، شرکت‌های دولتی وابسته به دولت، بانک‌ها و مؤسسات وابسته به آنها- ابلاغی رئیس جمهور (تاریخ ابلاغ: ۱۳۶۹/۲/۱۰)

.... به منظور حفظ شئونات و دستاوردهای انقلاب اسلامی و حاکمیت بخشیدن به ارزش‌های والای اسلامی لازم است در محیط کلیه دستگاه‌ها پوشش کارکنان و ارباب رجوع مطابق ضوابط اسلامی باشد، مسئولان در اجرای این دستور مراقبت کامل نموده و به طور مستمر بالاترین مقام اجرائی دستگاه را در جریان امور قرار خواهند داد و با کارکنان متخلف مطابق قانون رسیدگی به تخلفات اداری قاطعانه برخورد خواهند نمود. آقایان وزرا، مسئولیت مستقیم اجرای این بخشنامه را به عهده دارند، به منظور نظارت بر اجرای دقیق این بخشنامه بازرسانی از سوی وزارت کشور به دستگاه‌های اجرایی اعزام خواهند شد.

آیین نامه اجرایی مدارس(مصوب جلسه ۶۵۲مورخ ۱۳۷۹/۵/۲۰ شورای عالی آموزش و پرورش)

دستگاه مجری: وزارت آموزش و پرورش

فصل پنجم – پوشش و لباس دانش آموزان

مـاده ۶۴- لبـاس دانش‌آموزان باید از نظر دوخت و رنگ، سـاده و دارای ظاهری آراسته و متناسب با محیط آموزشی و تربیتی مدرسه باشد.

ماده ۶۵- دانش‌آموزان باید علاوه بر اسـتفاد ه از پوشـش مناسـب در مدرسه، در آمد و رفت به مدرسه نیز از لباس و پوشش مناسب و فاقد هرگونه تصویر و نوشته استفاده کنند.

ماده ۶۶ ـ لباس دانش آموزان علاوه بر پوشش، نشان وقار و عفاف آنان است، شکل و دوخت لباس آنان باید با شئون اسلامی متناسب باشد.

ماده ۶۷ – پوشش دانش آموزان دخترشامل ۱) چادر، مانتو، شلوار و مقنعه ۲) مانتو، شلوار و مقنعه می باشد.

تبصره ۲ ـ رنگ مانتو، شلوار و مقنعه دانش آموزان دختر باید ضمن توجه به شرایط سنی و جغرافیای از میان رنگ‌های مناسب انتخاب شود.

راهنمـای برنامـه‌ی تعلیم و تربیت اسـلامی دوره ابتدایی (مصوب جلسـه ۷۳۵مورخ ۱۳۸۵/٤/۲۷ شورای عالی آموزش و پرورش)

تاریخ مرجع ارسال مصوبه: ۱۳۸۵/۱۰/۷

دستگاه مجری: وزارت آموزش و پرورش

اصول حاکم بر برنامهٔ درسی

۱۲ـ توجه به اهداف ویژه‌ی دختران و پسـران برنامه باید با توجه به تفاوت‌های موجود در احکام دختران و پسران طراحی و برای هرگروه به تنهایی آموزش داده شود. هم چنین در اموری مانند سـن بلوغ، معاشرت، پوشش و حجاب، نظام خانواده، نقش مرد و زن در خانه و جامعه، باید به نوع مخاطب و نحوه‌ی پیام‌رسانی به او توجه گردد.

هم چنین جنبه‌های روان شـــناختی زن و مرد در مجموعه آموزش‌ها باید مد نظر قرار گیرد.

راهنمای برنامه‌ی تعلیم و تربیت اسلامی دوره ابتدایی مورد تأیید است.

ابلاغیه ریاست محترم جمهور جهت راه اندازی ستاد صیانت از حریم امنیت عمومی و حقوق شهروندان (تاریخ نامه ارسال مصوبه ۱۳۸۷/۹/۲۱)

صیانت از حریم امنیت عمومی وحقوق شهروندان از مهمترین مسؤلیت‌های دولت اســت که در مصوبات متعدد شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی از جمله مصوبات جلســات ۵۶۶ و ۵۸۹ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورد تأکید قرار گرفته است.

انجام این مهم جز با حضور مؤثر و مدیریت جامع وزارت کشــور ممکن نیســت. ضروری اســت با تشــکیل یک ســتاد هماهنگ با حضور همه دستگاههای ذیربط از جمله وزیر ارشاد، وزیر آموزش و پرورش، رئیس سازمان صدا و سیما، فرمانده نیروی مقاومت بســیج، فرمانده نیروی انتظامی، معاون رئیس جمهور در امور جوانان، مشاور فرهنگی رئیس جمهور، مشاور ارشد رئیس‌جمهور، معاون دانشجویی وزیر علوم، معاون دانشجویی وزیر بهداشت، معاون تربیتی وزیر آموزش و پرورش، معاون فرهنگی وزیر کشــور، رئیس دانشــگاه الزهراء (س)، رئیس دانشگاه صنعتی شریف، نماینده شورای فرهنگی و اجتماعی زنان و حداقل پنج نفر صاحبنظر دانشــگاهی در امور اجتماعی و فرهنگی نسبت به برنامه‌ریزی، هماهنگی و مدیریت میدانی عمل نمائید. حفظ حرمت و کرامت مردم و استفاده از شیوه‌های مناسب فرهنگی و تنظیم رابطه کریمانه و محبت آمیــز بین مجریان و عموم مردم و جلوگیری مدبرانه و با برنامه و روش‌های علمی از تخلفات سازمان یافته و ممانعت از تقابل دستگاهها با عموم مردم مورد تأکید است.

«مصوبات هیئت وزیران»

بخشـــنامه به کلیه وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی (ابلاغی نخست وزیر) (تاریخ ابلاغ: ۱۳٦۰/۱/۱۵)

مردم – یعنی شما و برادران و خواهران شما که با فریادهای خالصانه خود تحقق آرمان‌های خویش را در چهار چوب جمهوری اســلامی خواستار شدند. درهمین حال برادر و خواهر فرزند رزمنده شما کارکنان دولت و خدمتگزارن ملت برای حفظ جمهوری اســلامی بهترین سرمایه خویش یعنی حیات خود را تقدیم می‌کنند و شکل و محتوا جمهوری اسلامی را به صورت امانت به دست تو و من می‌سپارند. بنابراین به عنوان پاسداری از خون شهدای انقلاب و نیز پاسخ متناسب به فریاد ملت که کارفرمای واقعی ما هستند موارد ذیل را خواستارم:

.

.

۳–خواهران عزیز رعایت فرهنگ انقلاب را که پوشش اسلامی، سادگی است جداً رعایت نمایند.

وزرا و مسئولین ملزم به اجرای دقیق مواد این بخشنامه هستند، بدیهی است این خدمتگــزار کوچک نمی‌تواند از متخلفین صرف نظر کند که این امانت ملت اســت و تخلف از آن برای هرکس خیانت به امانت می‌باشد و نیز خدمتگزاران صدیق به مردم مورد تشویق مناسب قرار خواهند گرفت.

آیین نامه اماکن عمومی(مصــوب ۱۳٦۳/۳/۲۳ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی)

دستگاه مجری: وزارت کشور

ماده ۱ ـ شــهربانی جمهوری اســلامی ایران در اجرای وظایف انتظامی و کنترل ترافیک و سایر مسئولیت‌های محوله بر امور اماکن عمومی طبق مقررات این‌آیین نامه نظارت و مطابق مقررات اقدام می‌نماید.

ماده ۲۱ ـ پروانه متخلفین در موارد ذیل اخذ و به مراجع صدور پروانه ارسـال که برابر با ماده ۳۹ قانون صنفی نسبت به ابطال آن اقدام گردد:

۱ ـ تسـهیل یا فراهم نمودن وسـیله عمل منافی عفت و شـهوترانی در اماکن مربوطه و یا استخدام و یا اجیر نمودن اشخاص برای منظور فوق.

ماده ۲۴ ـ در اماکن عمومی ایجاد صداهای ناهنجار، ادای الفاظ رکیک و انجام حرکات زشت و اعمالی که موجب سلب آسایش دیگران و یا ضرر به اموال عمومی شود ممنوع است و صاحبان اماکن عمومی مکلف‌اند متخلف را به مأمورین انتظامی معرفی نمایند.

ماده ۲۸ – برای اماکن عمومی باید نام فارسـی یا مضامین موافق عفت عمومی انتخاب و فقط به زبان فارسی هم روی تابلو نوشته شود.

آیین نامه اجرایی مدارس غیر انتفاعی (مصوب ۱۳۶۷/۱۲/۱۳)

..... ماده ۶ – مدیران مدارس دخترانه منحصراً از بین خواهران و مدیران مدارس پسرانه از بین برادران متأهل انتخاب خواهند شد.

تبصره – برای تصدی مدیریت مدارس دخترانه اولویت با خواهران متأهل است.

آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه رسـیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس‌هایی که استفاده آن‌ها در ملأعام خلاف شرع است و یا عفت عمومی را جریحه‌دار می‌کند (مصوب ۱۳۶۸/۳/۲۰ هیأت وزیران)

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۸/۳/۲۰ بنا به پیشنهاد شماره ۱۵/۱۸۵۸ مورخ ۱۳۶۶/۷/۱۳ شـورای عالی قضایی آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس‌هایی که استفاده آن‌ها در ملأ عام خلاف شرع است و یا عفت عمومی را جریحه‌دار می‌کند مصوب ۱۳۶۵/۱۲/۲۸ مجلس‌شورای اسلامی را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده ۱ ـ به منظور سیاسـت‌گذاری در امور اجرایی مبارزه فرهنگی یا مظهر فساد و ارشـاد جامعه در این زمینه و تشـخیص مصادیق و موارد یاد شده در مواد ۱ و ۴ و ۵ قانون کمیسیونی مرکب از نمایندگان دستگاه‌های زیر تشکیل می‌شود :

۱ ـ نخست وزیری

۲ ـ شورای عالی قضایی

۳ ـ وزارت کشور

۴ ـ وزارت فرهنگ‌و ارشاد اسلامی

۵ ـ وزارت فرهنگ‌و آموزش عالی

۶ ـ وزارت آموزش و پرورش

۷ ـ سازمان صدا و سیما

۸ ـ نماینده شورای فرهنگی اجتماعی زنان

مراجع قضایی بر اســاس مصادیق و مواردی که این کمیســیون تعیین می‌نماید نســبت به تخلفات رســیدگی و دستگاه اجرای تصمیمات کمیســیون کمیته انقلاب اســلامی می‌باشــد مگر در موارد خاصی که دســتگاه اجرایی دیگر توسط کمیسیون تعیین شود.

تبصره ۱ ـ ریاست کمیسیونی با نماینده نخست وزیر خواهد بود.

تبصره ۲ ـ دســتگاه‌های تبلیغی و اجرایی ذی‌ربط موظف به اجرای سیاست‌های مصوب کمیسیون مزبور در چهارچوب وظائف و مسئولیت‌های قانونی خود هستند.

تبصره ۳ ـ نمایندگان دستگاه‌های یاد شده در بالا باید از میان افراد وارد به معارف و تبلیغات اســلامی و آشنا به مسائل و مصالح سیاسی، فرهنگی و اجتماعی جمهوری اسلامی برگزیده شوند.

ماده ۴ ـ در مواردی که ایجاب می‌کند وســائل و البســه مکشــوف معدوم گردد موضوع باید بدواً در کمیســیونی مرکب از نمایندگان نخست وزیر و دادستان و وزارت بازرگانی مورد بررسی قرار گرفته و تاریخ آن مشخص شود و پس از اتمام کار گزارش نهایی به هر یک از این مراجع اعلام گردد.

آییـن نامه اجرایـی قانون «ممنوعیت بـه کار گیری تجهیـزات دریافت از ماهواره » (مصوب ۱۳۷٤/۱/۹)

دسـتگاه مجری: وزارت کشـور، وزارت فرهنگ و ارشـاد اسلامی، وزارت اطلاعـات، وزارت پسـت و تلگـراف و تلفـن، وزارت امـور خارجه، گمرک جمهوری اسلامی ایران، سازمان صدا و سیما

مـاده۱ (اصلاحی : ۱۳۷۵/۶/۱۱)- مجوز اسـتفاده از تجهیزات دریافت از ماهواره توسـط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با نظرخواهی از وزارتخانه‌های پست و تلگراف و تلفن (برای‌صلاحیت‌های فنی) و اطلاعات (برای صلاحیت‌های امنیتی) با رعایت ماده(۷) قانون صادر خواهد شد. وزارتخانه‌های پست و تلگراف و تلفن و اطلاعات موظف‌اند حداکثر ظرف پانزده روز از زمان تقاضا، نسبت به درخواست‌های واصل شده اعلام نظر نمایند پس از پایان مهلت تعیین‌شده در صورت عدم اعلام نظردسـتگاه‌های فوق، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجاز به ارائه مجوز خواهد بود.

ماده ۲ – وزارت امور خارجه مشخصات و اسامی نمایندگی‌های سیاسی و کنسولی کشورهای خارجی و سازمان‌های بین‌المللی را که بر اساس حقوق بین‌الملل ازشمول مفاد این قانون مستثنی هستند به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام می‌کند.

ماده ۳ – (اصلاحی ۱۳۷۵/۶/۱۱) وزارت فرهنگ و ارشـاد اسـلامی با رعایت ماده (هفت) قانون، به طور مستمر اسامی و مشخصات استفاده‌کنندگان مجاز تجهیزات دریافت از ماهواره و تغییرات آنها را به وزارت کشـوراعلام می‌نماید تا وزارت کشـور نسـبت به جمع‌آوری تجهیزات استفاده‌کنندگان غیر مجاز و معرفی آنان به مراجع قضایی اقدام کند.

ماده ۴ - شرکت‌های تولیدکننده و سازنده داخلی چنانچه حسب نیازهای و سفارش سـازمان صدا و سیمای جمهوری اسـلامی ایران و وزارت پست و تلگراف وتلفن بر اسـاس قراردادهای منعقد شـده مبادرت به تولید و ساخت تجهیزات موضوع قانون در مدت قرارداد نمایند از شمول ممنوعیت‌های مندرج

در مواد (هشت) و(نه) قانون خارج بوده و وزارت کشور متعرض آنها نخواهد شد.

وزارت کشـور مکلف است ضمن تدوین دسـتورالعمل لازم، ترتیبی اتخاذ نماید تـا مأمورین انتظامـی در مقام اجرای مواد (هشـت) و (نه) قانـون متعرض‌مأمورین ومتصدیـان حمـل و نقل، انبارها و مراکـز نصب‌وتعمیر و نگهداری سـازمان صدا و سیمای‌جمهوری‌اسلامی ایران و وزارت پسـت‌وتلگراف‌و تلفن نگردندوهمکاری‌ها و هماهنگی‌های لازم را معمول نمایند.

ماده ۵ – دستگاه‌های فرهنگی کشور برای تحقق مفاد ماده (چهار) قانون و به منظور تبیین اثرات مخرب اسـتفاده از برنامه‌های ماهواره‌ای و نیز سـایر دستگاه‌های‌اجرایی برای تحقق ماده (ده) قانون موظف اند با وزارت فرهنگ و ارشـاد اسلامی و سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران حسب مورد همکاری نمایند.

کلیه دسـتگاه‌های فرهنگی کشـور مکلف‌اند قبل از تصویب بودجه سـالانه کل کشـور، طرحهای لازم پیشنهاد خود را جهت مقابله با تهاجم فرهنگی و تبیین اثرات مخرب برنامه‌های منحرف‌کننده ماهواره به سـازمان برنامه و بودجه ارائه کنند تا در بودجه سالانه آنان منظور گردد.

ماده ۶ – وزارت کشـور جهت جمع‌آوری تجهیزات دریافت از ماهواره با توجه به وظایـف نیروی انتظامی اقدام خواهد نمود و حسـب مورد می‌تواند از نیروی مقاومت بسیج استفاده نماید.

ماده ۷ – کسـانی که پس از انقضای مهلت مقرر در قانون به صورت داوطلبانه، تجهیزات خود را تحویل دهند، مشمول مقررات مربوط به کیفیات مخففه درمجازات‌ها خواهند بود.

ماده ۸ – در اجرای ماده (سه) قانون، وزارت اطلاعات از طریق تعیین رابط، اخبار لازم را در اختیار وزارت کشور قرار خواهد داد. وزارت کشور با همکاری وزارتخانه‌های اطلاعات، فرهنگ و ارشـاد اسـلامی و پسـت و تلگراف و تلفن و گمـرک ایران با توجه به اخبار و اطلاعات واصل شـده و راه‌کارهای ارائه شـده توسـط دستگاه‌های

مزبور اقدامات اجرایی لازم را معمول خواهد داشت. بدین منظور ستادی متشکل از نمایندگان دستگاه‌های مزبور در وزارت کشور مستقر خواهدگردید.

ماده ۹ – وزارت کشور مکلف است در قبال توقیف تجهیزات موضوع قانون صورتجلسه‌ای تنظیم و نسخه‌ای از آن را جهت اجرای تبصره ماده (سه) قانون به سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران ارسال نماید.

تبصره (الحاقی ۱۳۸۸/۸/۱۸) کلیه تجهیزات و کالاهای موضوع این قانون که در اختیار سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران قرار می‌گیرد، با تشخیص سازمان در صورت امکان عیناً مورد استفاده قرار گرفته و در صورت تعذر به معاذیر فنی، اسقاط و لاشه ی تجهیزات و کالاهای اسقاط شده مطابق مقررات و آیین‌نامه‌های مالی و معاملاتی سازمان فروخته می‌شود و وجوه حاصله پس از واریز به خزانه با رعایت قوانین و مقررات مربوط، به مصرف توسعه پوشش رادیو و تلویزیونی خواهد رسید.

ماده ۱۰ – تجهیزات موضوع قانون که به طور داوطلبانه به وزارت کشور تحویل داده می‌شود یا حسب مورد توسط وزارت کشور و مرجع‌صلاحیت‌دار قضایی ضبط و مصادره می‌شود، ماهانه طی‌صورتجلسه‌ای با امضای نمایندگان وزارت کشور، مرجع ذی‌ربط قضایی و سازمان صدا و سیما به مراکز استانی سازمان صدا و سیما تحویل داده خواهد شد.

ماده ۱۱ – تعریف تجهیزات مشمول قانون بر عهده وزارت پست و تلگراف و تلفن است. وزارت پست و تلگراف و تلفن موظف است ظرف یک ماه نسبت به‌ارائه تعاریف مربوط اقدام نماید.

تبصره - تشخیص تجهیزات فنی مشمول قانون در مبادی ورودی و سایر نقاط کشور بر اساس قوانین و مقررات جاری کشور، بر عهده دستگاه‌های ذیربط خواهد بود.

ماده ۱۲ - در اجرای تبصره ماده (شش) قانون، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران به منظور واردات فرستنده‌ها، تجهیزات تولید و پخش و لوازم یدکی‌متعلق به آنها، مواد اولیه تولید فیلم و سریال از اخذ مجوز ورود

و گواهی عدم ساخت وزارتخانه‌ها و سازمانهای دولتی نظیر وزارتخانه‌های پست و تلگراف وتلفن، صنایع و بازرگانی و گواهی سازمان انرژی اتمی و ثبت سفارش وزارت بازرگانی معاف است.

ماده ۱۳ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران در اجرای تبصره ماده (ده) قانون مجازند به تناسب مسئولیتهای خود دستورالعملهای لازم را برای تعیین آگهی‌های تبلیغاتی غیر مجاز تدوین و بنا به حوزه صلاحیت خود، راساً و به طور جداگانه به ناشرین و مطبوعات وبنگاه‌های تبلیغاتی همچنین واحدهای داخلی و تابع خود ابلاغ نمایند.

ماده ۱۴ – (اصلاحی ۱۳۷۵/۶/۱۱) – دستگاه‌ها و سازمانها می‌توانند با رعایت ماده (هفت) قانون ، ذکر دلایل توجیهی به امضای بالاترین مقام اجرایی خود برای استفاده از تجهیزات گیرنده برنامه‌های تلویزیونی‌ماهواره‌ای از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درخواست مجوز کنند.

تبصره – مسئول واحد استفاده کننده از تجهیزات در برابر هر گونه استفاده غیر قانونی از آن پاسخگو خواهد بود. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دوره‌های‌توجیهی مناسب را برای آموزش و آمادگی این مسئولان برگزار می‌کند. تأیید صلاحیت مسئولان منوط به موفقیت در این دوره‌ها است.

آیین نامه اجرایی قانون انطباق امور اداری و فنی مؤسسات پزشکی با موازین شرع مقدس (مصوب ۱۳۸۰/٦/١٤ هیات وزیران)

موضوع: مؤسسات پزشکی– خدمات پزشکی

ماده ۶– در معاینه‌های مربوط به زنان و زایمان که در موارد ضرورت توسط افراد غیر هم جنس انجام می شود حضور یکی از محارم بیمار یا یک نفر از کارکنان فنی زن الزامی است.

تبصره – در سایر معاینه‌ها در صورت درخواست بیمار یا پزشک، حضور یکی از محارم بیمار بلامانع است.

ماده ۸- کلیه کارکنان مؤسسات پزشکی مکلف به رعایت پوشش کامل اسلامی هستند.

ماده ۹- رفتار کلیه کارکنان مؤسسات پزشکی با بیماران و مراجعان باید براساس اخلاق حسنه، احترام به کرامت انسانی، رعایت موازین اسلامی و عرفی جامعه اسلامی و اصل رضایتمندی بیماران باشد.

ماده ۱۰- مراجعه کارکنان اداری، فنی و خدماتی اعم از زن و مرد به قسمت‌های مختلف تشـخیصی – درمانی در صورت لزوم باید با رعایت کامل ضوابط اسـلامی و کسب اجازه از مسئول بخش مربوط باشد.

ماده ۱۱- در کلیه مؤسسات پزشکی قسمت‌های مختص خانم‌ها و آقایان شامل بخش‌ها – رختکن‌ها – پاویون‌ها – غذاخوری‌ها – اتاق‌های بسـتری بیماران و امثال آن‌ها باید از هم جدا باشند.

تبصـره ـ در صورت فقدان امکانات کافی بـرای اجرای این ماده باید به هر نحو ممکن حریم‌ها رعایت شود.

ماده ۱۲- پوشش کارکنان فنی مؤسسات پزشکی در مواقع انجام کار در مؤسسه باید متناسـب با کار مربوط و ضوابط اسـلامی باشد. تبصره – حدود و فرم لباس‌های کارکنان فنی مرد و زن متناسب با کار مربوط توسط شورا تدوین و ابلاغ می شود.

ماده ۱۳- پوشـش بیماران در طول مدت دریافت خدمات تشخیصی – درمانی و مراقبتی باید براساس تأمین امنیت روانی بیمار و حفظ حریم او و رعایت کامل موازین شرعی، اخلاق پزشکی و متناسب با خدمات تخصصی باشد.

تبصره – حدود و فرم لباس‌های بیماران مرد و زن در بخش‌های مختلف مؤسسات پزشکی توسط شورا تدوین و ابلاغ می شود.

ماده ۱۴- جابه جایی بیماران در مؤسسات پزشکی باید با رعایت پوشش کامل و در صورت امکان، به همراه یکی از کارکنان هم جنس یا یکی از محارم بیمار صورت گیرد.

نظارت بر نمایش فیلم و اسلاید و ویدئو و صدور پروانه نمایش آنها(مصوب ۱۳٦۱/۱۲/٤ هیـات وزیـران و بـا اصلاحات انجام شـده مصوب جلسـه ۱۳۸۲/٥/۱۹ هیات وزیران)

ماده ۳ – نمایش هرگونه فیلم در سینماها و سالن‌های عمومی و عرضه یا فروش آنها در بازار فروش که نهایتاً متضمن نکات مشروحه زیر باشد در سراسر کشورممنوع است.

تبصـره: هیأت نظارت موظف اسـت ضوابط نحوه حضـور زن را به طوری که با کرامت انسـانی زن مغایرت نداشـته باشـد با توجه به ضوابط شرعی در کلیه فیلم‌ها اعم از ایرانی و خارجی را تعیین و در اختیار سازندگان داخلی و واردکنندگان فیلم‌های خارجی قرار دهد.

۷ ـ اشاعه اعمال رذیله و فساد و فحشاء.

آیین‌نامـه تأسـیس و نحـوه فعالیـت خبرگزاری‌های غیردولتـی (مصوب ۱۳۸٤/۲/۲٥ هیأت وزیران)

دستگاه مجری: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

ماده ۳ـ خبرگزاری در انتشار اخبار و اطلاعات به جز در موارد زیر آزاد است،

۱ـ اشاعه فحشاء و منکرات از طریق ارائه تصاویر یا مطالب ضد اخلاقی و مستهجن.

۵ ـ هرگونه توهین و افترا به اشخاص حقیقی و حقوقی.

۷ـ اطلاعات مربوط به حریم خصوصی افراد.

تبصره۱ـ مقدسات عبارتند از:

۱ـ معصومین و پیامبران (ص).

۲ـ کتابهای آسمانی.

۳ـ احکام ضروری دینی.

تبصره۲ـ درصورت تخلف از موازین یاد شده موارد توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسـلامی کتباً به هیئت نظارت موضـوع ماده(۱۳) این آیین‌نامـه اعلام و در صورت تشخیص هیأت، پرونده به مرجع قضایی ارجاع می شود.

هیئت در صورت لزوم می‌تواند نسبت به توقف فعالیت خبرگزاری تا صدور تصمیم دادگاه اقدام نماید.

تصویب نامه راجع به فهرست کالاهای غیرضروری و غیرمجاز (مصوب ۱۳۸۵/۲/۱۰ هیأت وزیران)

دستگاه مجری: معاونت برنامه ریزی و راهبردی رییس جمهور، وزارت امور اقتصادی و دارایی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۰ بنا به پیشنهاد شماره ۲۹/۷۹۴۷/س مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۸ نهاد ریاست جمهوری (ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز) و به استناد ردیف (دو) جزء (سه) بند « هـ » تبصره (هفت) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور تصویب نمود:

۱ـ فهرست کالاهای غیر ضروری و غیر مجاز موضوع ردیف (دو) جزء (سه) بند « هـ» تبصره (هفت) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور به شرح زیر تعیین می شود:

الف ـ کالاهای غیر ضروری:

ب ـ کالاهای غیرمجاز:

۱ـ مشروبات الکلی.

۲ـ گیرنده ماهواره و ملحقات آن.

۳ـ لوازم مبتذل و مستهجن.

۴ـ البسه دست دوم.

آیین نامه نحوه تشکیل واداره آموزشگاه‌های فنی و حرفه ای آزاد(مصوب ۱۳۸۵/۰۵/۰۸)

فصل ششم– مقررات عمومی:

ماده ۳۴ ـ پروانه تأسیس و کارت مدیریت آموزشگاه برای آموزش مردان صرفاً به مردان و برای آموزش زنان به زنان داده می شود.

تبصره ـ در مواردی که رعایت الزام این ماده به تشـخیص سـازمان میسر نباشد سـازمان می تواند صدور پروانه را تا زمانی که صلاح بداند از مفاد این ماده مسـتثنی نماید، مشروط بر آنکه زنان و مردان به صورت مختلط نباشند و متقاضی از هر جهت صلاحیت لازم را داشته باشد.

ماده ۳۵ ـ آموزش کارآموزان زن صرفاً توسط مربیان زن و آموزش کارآموزان مرد صرفاً توسط مربیان مرد باید انجام شود.

تبصره ـ در صورت عدم وجود مربی واجد شرایط بنا به پیشنهاد اداره کل و تأیید سازمان آموزشگاه‌ها می‌توانند در مدت زمان مشخص با نظارت سازمان از شمول این ماده مستثنی شوند.

تصویب نامه تعیین حداقل حقوق ورودی نخ ابریشم و پیله ابریشم و کاهش سود بازرگانی چادر مشکی (مصوب ۷/۲۶/ ۱۳۸۵هیئت وزیران)

وزرای عضو کمیسـیون مـاده (یک) آیین‌نامه اجرایی قانـون مقررات صادرات و واردات در جلسـات مورخ ۱۳۸۵/۴/۲۴ و ۱۳۸۵/۴/۳۱ به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با رعایت تصویب‌نامه شماره ۲۵۳۳۸/ ت۲۴۷۹۴هـ مورخ ۱۳۸۰/۵/۲۹ تصویب نمودند:

۲ـ سود بازرگانی پارچه چادر مشکی مشمول ردیف (۵۴۰۷) تعرفه از شصت و شش درصد (۶۶٪)به شانزده درصد (۱۶٪) کاهش می‌یابد. درصورتی که به دلیل کاهش سود بازرگانی واردات، ضرر و زیانی به تولیدات داخلی وارد آید مشروط به تأیید کیفیت تولید داخل توسـط وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی، خسارات وارده به نحو مقتضی جبران می‌گردد.

آیین نامه اجرایی قانون ساماندهی مد و لباس (مصوب ۱۳۸۷/٤/۹ هیات وزیران)

دستگاه مجری: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی– وزارت بازرگانی– وزارت صنایع و معادن– وزارت آموزش و پرورش– سـازمان صدا و سـیما– معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور

وزیران عضو کمیسیون فرهنگی در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۳/۱۲ بنا به پیشنهاد شماره ۱/۴۵۴۳ مورخ ۱۳۸۶/۲/۲۳ وزارت فرهنگ و ارشـاد اسـلامی و به استناد ماده (۱۱) قانون سـاماندهی مد و لباس ـ مصوب ۱۳۸۵ـ آیین نامه اجرایی قانون یاد شده را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده۱ـ به منظور تحقق اهداف مندرج در ماده (ده) قانون سـاماندهی مد و لباس که در این آیین نامه قانون نامیده می‌شـود، کارگروهی مرکب از اعضای زیر تشکیل می‌گردد:

الف ـ معاون امور هنری وزارت فرهنگی و ارشـاد اسـلامی به عنوان نماینده تام الاختیار این وزارتخانه و رییس کارگروه.

ب ـ نماینده تام الاختیار وزارت آموزش و پرورش.

ج ـ نماینده تام الاختیار وزارت بازرگانی.

د ـ نماینده تام الاختیار وزارت صنایع و معادن.

هـ ـ نماینده تام الاختیار سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.

و ـ نماینده تام الاختیار معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور.

ز ـ سه نفر از نمایندگان صنوف طراحان و تولیدکنندگان پارچه و لباس.

ح ـ نماینده کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر.

تبصره۱ـ مصوبات کارگروه با امضای وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ابلاغ خواهد شد.

تبصره۲ـ نمایندگان تام الاختیار باید حداقل در سطح مدیرکل معرفی شوند.

تبصره۳ـ کارگروه می‌تواند حسب مورد از صاحب نظران یا نمایندگان دستگاه‌های دیگر بدون حق رأی برای شرکت در جلسات دعوت نماید.

تبصره۴ـ دبیر کارگروه توسط رییس کارگروه انتخاب خواهدشد.

ماده۲ـ وظایف کارگروه به شرح زیر می‌باشد:

الف ـ اتخاذ سیاست‌ها و خط مشی‌های اجرایی شدن مواد قانون.

ب ـ بررسی و تصویب برنامه‌های پیشنهادی اعضای کارگروه.

ج ـ تعیین برنامه دستگاه‌ها برای تحقق اهداف قانون.
د ـ نظارت بر فعالیت‌ها و عملکرد دستگاه‌ها و ارزیابی آن‌ها.
هـ ـ اخذ گزارش عملکرد دستگاه‌های مشمول قانون.
و ـ ایجاد هماهنگی و انسجام در برنامه‌ریزی و مراحل اجرایی فعالیت‌های دستگاه‌ها.
ز ـ تنظیم و تصویب شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به این آیین‌نامه یا کارگروه.
ح ـ پیگیری نتایج گزارش‌های ارائه شده به کارگروه.
ط ـ تعیین شرایط استفاده از تسهیلات بانکی و امتیازات دولتی و تعیین مشمولان تسهیلات و امتیازات.

ماده۳ـ دبیرخانه کارگروه در معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مستقر خواهد شد.

شرح وظایف دبیرخانه، زمان و مکان تشکیل جلسات و نحوه اداره جلسات در آیین‌نامه داخلی توسط کارگروه تدوین و تصویب می‌شود.

ماده۴ـ دستگاه‌های ذی‌ربط در قانون موظف هستند گزارش عملکرد خود را هر شش ماه به کارگروه ارائه نمایند.

ماده۵ ـ هر یک از دستگاه‌های عضو کارگروه موظف‌اند اعتبارات مورد نیاز برای تحقق اهداف قانون را مطابق با وظایف مندرج در ماده (سه) در بودجه سالانه خود پیش‌بینی نمایند.

ماده۶ ـ دستگاه‌های ذی‌ربط موظف هستند ظرف دو ماه پس از ابلاغ این تصویب نامه، اولین گزارش مراحل اجرایی را به دبیرخانه کارگروه ارائه نمایند.

ماده۷ـ وظایف و تعهدات دستگاه‌های عضو کارگروه به شرح زیر می‌باشد:

الف ـ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی:

۱ـ انجام کلیه امور دبیرخانه‌ای کارگروه اعم از برگزاری و تعیین دستور کارجلسات کارگروه و سایر وظایف دبیرخانه مطابق با آیین‌نامه داخلی.

۲ـ ســاماندهی فرهنگی ـ هنری طراحان پارچه و لباس کشــور در قالب حمایت از ساختار مناسب از جمله تشکیل خانه طراحان پارچه و لباس ایران.
۳ـ ایجاد نمایشگاه دائمی پارچه و لباس ایرانی ـ اسلامی یا نگارخانه و موزه (برای عرضه طرح‌ها و الگوهای برتر و برگزیده و مصوب کارگروه)
۴ـ فراهــم کردن زمینه حضور فعال و مؤثــر طراحان ممتاز و متعهد پارچه و لباس ایرانی و اسلامی در ســایر کشورهای اسلامی برای معرفی فرهنگ و تمدن ایران اســلامی در قالب برپایی نمایشــگاه آثار با همکاری ســازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی.
۵ـ برقراری ارتباط و فراهم نمودن زمینه مبادلات فرهنگی مناســب با کشــورهای اســلامی در قالب برپایی نمایشگاه‌ها و جشنواره‌های بین‌المللی با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی با محوریت معرفی نمادها و الگوهای برتر پارچه و لباس ایرانی ـ اسلامی در راستای عینیت بخشی به استقرار قطب طراحی و اشاعه مد اسلامی در جمهوری اسلامی ایران.
۶ـ اعمال تمهیدات لازم در جهت ترویج و تبلیغ نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی ـ اسلامی و بومی مناطق مختلف کشور و نمادها و الگوهای مصوب کارگروه در سینما، تئاتر، مطبوعات، کتاب، موسیقی، هنرهای نمایشی و دیگر فعالیت‌های فرهنگی.
۷ـ فراهــم کــردن امکان ثبت هنری آثار طراحان پارچه و لباس مطابق با شــرایط تعیین شده در کارگروه و نیز اعمال حقوق مالکیت معنوی درباره آثار یاد شده.
۸ـ تسهیل و تسریع در فرآیند صدور مجوز تأسیس مؤسسات فرهنگی ـ هنری برای طراحان پارچه و لباس ایرانی ـ اسلامی.

ب ـ وزارت آموزش و پرورش

۱ـ توســعه و تعمیق آگاهی و باورمندی دانش‌آموزان نسبت به مؤلفه‌های هویت ملی ـ اسلامی از جمله در زمینه فرهنگ پوشش و آراستگی در قالب تهیه و تدوین و اجرای برنامه جامع و جذاب آموزشی و پرورشی.

۲ـ آشـنا نمودن دانش‌آموزان با شیوه‌ها و مظاهر تهاجم فرهنگی غرب به ویژه در زمینه اشاعه و القای الگوهای رفتاری و ترویج مدگرایی کاذب در پوشش و آرایش.
۳ـ معرفی نمادها و الگوهای فرهنگ ایرانی ـ اسـلامی در زمینه پوشـش، لباس و سایر آرایه‌های مکمل از طریق تصاویر کتب درسی.
۴ـ فراهـم کردن زمینه طراحی‌هـای متنوع برای لباس دانش‌آمـوزان، معلمان و کارکنان مدارس با توجه به اقتضائات جنسـیتی، سنی و منطقه‌ای، از طرق مختلف از جمله برگزاری جشـنواره سـالیانه لباس مدارس و حمایت از طرح‌های برگزیده برخوردار از شـاخصه‌های زیبایی و حجاب که بتواند پاسـخ مناسبی برای نیازهای روحی و روانی آن‌ها باشد.
۵ـ سـفارش لباس فـرم مخصـوص دانش‌آموزان ممتـاز، برگزیـدگان المپیادها و شـرکت‌کنندگان در جشـنواره‌های علمی و فرهنگی به طراحان برجسـته لباس اسلامی و تولید کنندگان و براساس الگوها و نمادهای ایرانی ـ اسلامی و برخوردار از پارچه و دوخت با کیفیت بالا و اعطای این لباس‌ها به این دانش‌آموزان در قالب جوایز فرهنگی برای استفاده در مراسم و مناسبت‌ها.
۶ـ تهیه دسـتورالعمل جامعی برای ساماندهی وضعیت ظاهری لباس دانش‌آموزان جهت تصویب در کارگروه.
۷ـ تهیه دستورالعمل نحوه برگزاری جشنواره سالیانه در مدارس و همچنین شرایط گزینش طرح‌ها و کاربرد آن جهت تصویب در کارگروه.

ج ـ وزارت بازرگانی:

۱ـ برپایی نمایشـگاه فصلی و دائمی (مرکزی و اسـتانی) عرضه پوشـاک و لباس منطبق با مصوبات کارگروه.
۲ـ حمایت عملی از طراحان و تولیدکنندگان پوشـاک اسـلامی که محصولات آن‌ها ضمن انطباق با موازین شرعی پوشش از کیفیت، زیبایی، جذابیت و تنوع برخوردار باشد.
۳ـ ارائه تسـهیلات قانونی که به کاهش قیمت تمام شـده لباس‌های تولیدی (با

ویژگی‌های فوق‌الذکر) منجر شـود و قدرت رقابت آن‌ها را نسبت به سایر کالاهای فاقد شرایط به طور محسوس افزایش دهد.

۴ـ شناسایی تولیدکنندگان و فروشندگان موفق در زمینه تولید و عرضه لباس‌های مناسـب اسـلامی و اعطای تسهیلات به آن‌ها و رفع مشـکلات ایشان و تسهیل شرایط صادرات برای محصولات آن‌ها.

۵ـ حمایـت از طراحان موفق لباس‌های اسـلامی در امور صنفی جهت رسـاندن مدل‌های طراحی شده به تولید انبوه.

۶ـ نظـارت مسـتمر و مؤثر و اعـمال کنتـرل‌هـای لازم بر صنـوف تولیدکننده و عرضه‌کننده لباس.

۷ـ پیگیری وضع و اعمال تعرفه‌های گمرکی بر واردات تجاری پوشاک و پارچه‌های خارجـی براساس قانون مقررات صـادرات و واردات ـ مصـوب۱۳۷۲ـ و اصـلاحات بعدی آن.

۸ـ اقدامات لازم جهت هدایت بازار عرضه البسـه و پوشاک خارجی از مرحله ثبت سفارش و اعمال نظارت‌های لازم.

۹ـ توسعه «طرح جلوه‌های حجاب» با تنوع بخشی به مدل‌های اسلامی و جامعیت محصولات عرضه شده برای پوشش کامل بانوی مسلمان ایرانی (از قبیل روسری بلند و جوراب مناسب)

۱۰ـ همکاری با وزارت فرهنگ و ارشـاد اسـلامی جهت برپایی نمایشگاه، موزه و جشـنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی با محوریـت معرفی نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی ـ اسلامی.

۱۱ـ اعمال تمهیدات و اقدامات حمایتی لازم برای تشکیل و تقویت صنف طراحان پارچه و لباس.

د ـ وزارت صنایع و معادن:

۱ـ فراهـم کردن امـکان ارتباط مؤثر طراحـان پارچه و لباس‌های اسـلامی با کارخانجات نساجی و تولیدکنندگان لباس.

۲ـ حمایــت از کارخانجــات و تولیدکنندگان لباس‌های منطبــق با الگوهای ایرانی اسلامی به خصوص چادر با کیفیت.
۳ـ حمایت‌از متقاضیان تأسیس واحدهای‌تولید صنعتی لباس و پارچه به‌ویژه پارچه چادری.
۴ـ تلاش در جهت تولید منسوجات از مواد اولیه طبیعی با کیفیت استاندارد به منظور جلب اقبال مردمی به مصرف منسوجات و پوشاک اسلامی ـ ملی تولید داخل.

هـ ـ سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران:

۱ـ ترویج الگوهای مناسب پوشش منطبق با ارزش‌های فرهنگی، اسلامی و ملی در فیلم‌ها، سریال‌ها، مستندها، نماهنگ‌ها، پویانمایی‌ها، گزارش‌ها و گفتگوها.
۲ـ تهیه و پخش برنامه‌های تلویزیونی در جهت معرفی و ترویج نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی و بومی مناطق مختلف کشور و نیز مدل‌های لباس ایرانیان در ادوار مختلف تاریخی.
۳ـ انعکاس جشــنواره‌ها و نمایشــگاه‌های مــد و لباس اســلامی و ملی و معرفی طرح‌های ارائه شده و طراحان موفق در برنامه‌های سیما.
۴ـ پرهیز از ترویج الگوهای غربی پوشش در پخش برنامه‌های سیما.
۵ـ اطلاع‌رسانی درباره جریان‌های منحرف و مهاجم مد و الگوهای غربی پوشش در قالب برنامه‌های جذاب تلویزیونی همراه با ارائه الگوهای بدیل و برتر اسلامی ایرانی.
۶ـ توجه ویژه به ســاخت برنامه‌های پویانمایی برای کودکان به منظور جلب توجه آن‌ها به لباس‌های اسلامی ایرانی با استفاده از نمادهای محبوب عروسکی.
۷ـ تدوین دستورالعمل برای نحوه حضور بازیگران در تلویزیون و سینما با همکاری و هماهنگی وزارت فرهنگ و ارشــاد اســلامی، حداکثر به مــدت یک ماه از تاریخ تصویب آیین‌نامه جهت تصویب در کارگروه.
۸ـ ترویــج و تبلیغ الگوهای لباس منطبق با فرهنگ ایرانی ـ اســلامی (مطابق با شاخص‌های تعیین‌شده در کارگروه) به وسیله مجریان تلویزیون.

و ـ معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور:

۱ـ توجه ویژه به پیشنهاد دستگاه‌های اجرایی و وظایف مندرج در قانون و آیین‌نامه جهت تأمین منابع لازم برای اجرایی شـدن مصوبات و پیگیری مراحل تصویب در لایحه بودجه سنواتی.

۲ـ فراهم کردن امکان تحقق طرح‌های بودجه‌ای پیشنهادی دستگاه‌های عضو در جهت تأمین هزینه‌های اجرایی قانون.

مصوبـه اعطـای بـورس تحصیلـی شـهیده حجاب«مـروه الشـربینی» (۱۳۸۸/۱۰/۲)

ارائه بورس تحصیلی «شـهید الشـربینی» به بانوان تبعه کشورهایی که تحصیل خانم‌های محجبه در دانشگاه‌های آن کشورها ممنوع است.

مصوبات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

آیین نامه ستاد مبارزه با قاچاق محصولات سمعی و بصری (مصوب شهریور ۱۳۸۳وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)

با استناد به قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۱دی ۱۳۴۸ و قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری مصوب ۲۷ بهمن ۱۳۷۲ فعالیت‌های غیرمجاز می‌نمایند، ستاد مبارزه با قاچاق فیلم‌های سینمایی جهت صیانت از حقوق مالکان فیلم‌های سینمایی ایرانی و صیانت از صاحبان حقوق سینمایی و ویدئویی فیلم‌های خارجی مجاز جهت پیشگیری از اقدامات مجرمانه و جلوگیری از عرضه فیلم‌های غیر مجاز و غیر اخلاقی به شرح ذیل تشکیل می‌گردد:

اعضا:

۱- معاون امور سینمایی و سمعی و بصری

۲- رئیس نیروی انتظامی تهران بزرگ

۳- مدیر کل نظارت و ارزشیابی معاونت امور سینمایی و سمعی و بصری
۴- مدیر کل حراست وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
۵- مدیر کل توسعه و همکاری‌های سمعی و بصری معاونت امور سینمایی و سمعی و بصری
۶- مدیر کل اماکن نیروی انتظامی
۷- مدیر کل مابرزه با مفاسد اجتماعی نیروی انتظامی
۸- معاون دادستان کل کشور
۹- معاون دادستان تهران و رئیس مجتمع قضایی کارکنان دولت و رسانه‌ها
۱۰- رئیس شورای مرکزی اتحادیه تهیه کنندگان و توزیع کنندگان فیلم ایران
۱۱- دبیر انجمن ویدئو رسانه‌های کشور

شرح وظایف:

الف: تهیه و تدوین راهکارهای پیشگیرانه از سرقت فیلم‌های سینمایی؛
ب: تهیه و تدوین راهکارهای پیشگیرانه از تکثیر و عرضه فیلم‌های غیر مجاز؛
ج: تهیه و تدوین راهکارهای پیشگیرانه از تکثیر و عرضه فیلم‌های مستهجن؛
د: تعیین سیاست‌های ارتقای فرهنگ عمومی مردم جهت حمایت از تولیدات داخلی و مضرات مصرف کالاهای فرهنگی غیر مجاز.

تقسیم وظایف:

الف: تعیین مصادیق فیلم‌های مجاز، غیرمجاز و مستهجن توسط مراجع ذیربط در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
ب: بازرسی از مراکز عرضه محصولات فرهنگی مجاز توسط انجمن‌های صنفی و نظارت ادواری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در صورت مشاهده تخلف تعلیق پروانه فعالیت واعلام به نیروی انتظامی و مراجع قضایی ذی‌صلاح جهت بررسی و تعیین مجازات.

ج: بازرسی از مراکز غیر مجاز توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نیروی انتظامی و اعلام مشخصات این مراکز به دادگاه ویژه جهت صدور حکم پلمپ این مراکز و تشکیل پرونده (اطلاعات جمع‌آوری شده توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در اختیار نیروی انتظامی قرار می‌گیرد)

د: ارائه راهکارهای فنی جدید توسط اصناف ذیربط در خصوص کاهش سرقت فیلم‌های سینمایی جهت سهولت در شناسایی عوامل اصلی قاچاق محصولات سینمایی.

و: اطلاع رسانی مشترک بین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، نیروی انتظامی و قوه قضاییه جهت ارتقای سطح عمومی مردم در خصوص مضرات مصرف کالاهای فرهنگی غیرمجاز و .....

نحوه تشکیل جلسات:

جلسات ستاد هر دو ماه یک بار در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می‌گردد.

دبیرخانه ستاد در اداره کل نظارت و ارزشیابی است. مصوبات ستاد برای کلیه اعضا لازم الاجراست. کمیته‌ای تخصصی جهت تدوین پیشنهادات و پیگیری مصوبات متشکل از نمایندگان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دادستانی کل کشور، نیروی انتظامی و صنوف ذیربط تشکیل و هر دو هفته یک بار تشکیل جلسه خواهند داشت.

دستور العمل اجرایی تبلیغات شهری (محیطی)(مصوب جلسه فوق العاده ۱۳۸۵/۳/۱۷ کمیته مرکزی سازمان‌های تبلیغاتی کشور)

شامل ۱۳ ماده، ۶ تبصره و ۲۹ بند:

ماده ۳- کلیه سازمان‌ها و کانون‌های آگهی و تبلیغاتی موظف‌اند علاوه بر رعایت مقررات عمومی مندرج در مواد ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ آیین نامه تأسیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانون‌های آگهی و تبلیغاتی، در تنظیم، تهیه و اجرای برنامه‌های تبلیغاتی نکات زیر را رعایت نمایند:

۱۱- هرگونه استفاده ابزاری از زن در تبلیغات ممنوع است.

۱۲- پوشـش و آرایش شخصیت‌های مورد استفاده در آگهی باید متناسب با عرف ملی و مذهبی جامعه باشد.

دسـتور العمل صدور مجوز برپایی نمایشگاه/ جشـنواره مدولباس ایرانی اسلامی (اصلاحیه) (مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۶)

دسـتگاه مجری: وزارت کشور- وزارت امور خارجه- سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

ماده ۱- تعاریف

۱-۱- نمایشگاه / جشنواره مد و لباس ایرانی اسلامی در داخل یا خارج از کشور با وسعت استانی، ملی، منطقه‌ای یا بین‌المللی، مکانی است:

- با رویکرد غالب فرهنگی و برخوردار از مزیت‌های اقتصادی برای معرفی الگوها و سبک‌های اصیل و نوین ایرانی - اسلامی در پوشش و سبک زندگی که هویت و اصالت‌خودرا از نمادهای فرهنگ، هنر و تمدن ایرانی اسلامی گرفته باشند.
- برای نمایش توانمندی‌ها و ظرفیت‌های فرهنگ و هنر ایرانی و صنایع و اصناف پیشرو داخلی و نیز سایر بخش‌های عمومی و خصوصی مرتبط در راستای طراحی، تولید و اشـاعه الگوهای نوین برای رفتارهای اجتماعی اعم از پوشش و آراستگی محیط زندگی بخصوص برای نسل جوان با این هدف که بتوانند در انتخاب سبک رفتار از مدل‌های برآمده از هویت ملی اسلامی خود الگو بگیرند.
- با ممیزه اصالت ایرانی به‌گونه‌ای که مجموعه فضای آن اعم از محصولاتی که ارائه می‌شود تا سبک غرفه آرایی و شیوه نمایش طرح‌ها و سایر شئونات طراحی و اجرا می‌بایست مبرا از تقلید و گرایش به فرهنگ‌ها و سبک‌های بیگانه بوده و مروّج ارزش‌ها و اصول فرهنگ و هنر ایرانی - اسلامی باشد.
- برای نمایش طرح‌های لباس و پارچه، الگوهای پوشش، کالاها، صنایع و هنرهای وابسته به پوشاک و مجموعه فعالیت‌هایی که در چارچوب ضوابط و مقررات قانونی و موازین شـرعی در راستای معرفی سبک زندگی ایرانی - اسلامی قابلیت معرفی

دارند. (این فعالیت‌ها می‌بایســت به‌طور دقیق در طرح توجیهی تشــریح شوند و در صورت نیاز مجوزهای مستقل مربوطه ارائه گردد)

۱-۳- طرح‌های پوشش ایرانی – اسلامی

کلیه الگوهای پوشــش (اعم از مردانه و زنانه شــامل تمام رده‌های ســنی) که در عین عدم مغایرت با موازین شــرعی حجاب اســلامی و اقتضائات عرفی هر منطقه از کشــور، از ویژگی‌هــای خلاقیت در طراحی ، کیفیت در اجــرا و دوخت و تنوع توأم با وزانت در کاربرد رنگ برخوردار بوده و در کلیه اماکن عمومی و سایر فعالیت‌ها و روابط اجتماعی (اعم از محل کار، تحصیل،مراســم رسمی، فعالیت‌های ورزشی، سفر و ...) قابلیت استفاده داشته باشند و تأمین کننده رضایت خاطر مصرف کننده از حیث رعایت حجاب، راحتی و حفظ اصالت ایرانی باشند .

ماده ۲ – شرایط عمومی مقدماتی اخذ مجوز

متقاضی برگزاری نمایشگاه در مرحله اول لازم است دارای یکی از شرایط ذیل باشد:

۲-۳- شخصیت حقوقی غیر دولتی شامل، مؤسسات فرهنگی هنری با مجوز وزارت فرهنگ و ارشــاد اسلامی ، واحدهای صنفی مرتبط با موضوع نمایشگاه (با معرفی اتحادیه صنفی ذی‌ربط) و یا شــرکت‌های معتبر ذی‌صــلاح در زمینه فعالیت‌های نمایشگاهی مرتبط با موضوع مد و سبک زندگی ایرانی اسلامی (احراز صلاحیت به عهده دبیرخانه کارگروه ساماندهی مدولباس است).

۲-۴- مراکز دولتی؛ تنها برای کارکنان اداری و مخاطبان اختصاصی خود . به عنوان مثال وزارت آموزش و پرورش برای دانش آموزان و کادر آموزشی مدارس ، وزارت علوم برای اســاتید و دانشجویان ، صدا و سیما برای بازیگران و مجریان تلویزیونی و همچنین ســایر دســتگاه‌ها برای کارکنان اداری همان دستگاه و با رعایت تمام موازین مصرح در این دستورالعمل.

تبصره : ســازمان‌ها و مراکز وابســته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت بازرگانی در راســتای اجرای ماده ۳ قانون ســاماندهی مدولباس می توانند به عنوان

متقاضی دولتی نسبت به ارائه طرح‌های نمایشگاهی (اعم از داخلی یا خارجی) به دبیرخانه کارگروه ساماندهی مدولباس اقدام نمایند .

ماده ۳ – شرایط انتخاب مکان نمایشگاه

۳–۱– تناسب کامل با اقتضائات فرهنگی و هنری حوزه مدولباس و سبک زندگی ایرانی اسلامی

۳–۲ – براساس الگوها و نمادهای ملهم از فرهنگ و هنر اسلامی ایرانی و به گونه‌ای که مجموعه طرح‌های به نمایش گذاشته شده و فضای نمایشگاه اعم از معماری مکان ، موسیقی و سایر شرایط، تجلی فرهنگ و هویت ایران اسلامی باشد طراحی شود.

۳–۳ – اتخاذ تدابیر مقتضی و ترتیبات لازم از سوی مسئولان برگزاری نمایشگاه در جهت رعایت کامل شئونات اسلامی و نیز مسائل امنیتی و حفاظتی برای اطمینان از عدم امکان تصویربرداری از سوی بازدیدکنندگان

۳–۴– رعایت کامل مقررات مربوط به انتخاب و استفاده از مکان که از سوی مراجع ذی‌صلاح (نیروی انتظامی یا نهادهایی که مکان مورد نظر را در اختیار دارند) تعیین و به مجری ابلاغ می‌شود. (این مقررات نباید با ضوابط این دستورالعمل مغایرت داشته باشد)

ماده ۴– شرایط طرح‌ها و مدل‌های پوشش

۴–۱– طرح‌ها باید ابداعی و ابتکاری بوده ، با موازین شرعی عفاف و حجاب (طبق تعریف ماده ۱) مغایر نبوده و براساس الگوها و نمادهای اسلامی و ایرانی با در نظر گرفتن اقتضائات عرفی جامعه ارائه شوند .

۴–۵ – نمایش طرح‌هایی که مروّج فرهنگ غربی و عریانی در پوشش است به هر نحو ممنوع می‌باشد و در مورد طرح‌های مربوط به حریم خصوصی نیز می‌بایست موارد مندرج در بند ۴–۱همین ماده در حد متعارف رعایت شود.

ماده ۵– شرایط نمایش طرح‌ها

۵-۱- طرح‌های لباس مربوط به حوزه‌های عمومی (اجتماع)

نمایش این دسته از طرح‌ها از طریق عکس، یا با استفاده از مجسمه‌های مانکن و یا به‌وسیله مانکن زنده امکان پذیر است.

در نمایش این دسته از طرح‌ها از طریق عکس، مجسمه، مانکن زنده و یا سایر شیوه‌های نوینی که پس از تایید کارگروه اتخاذ می شود، می بایست موضوع و محور اصلی نمایش، طرح یا الگوی لباس مورد نظر باشد، بنابراین رعایت نکات ذیل در انتخاب مانکن‌ها (اعم از ثابت یا زنده) و تهیه تصاویر الزامی است.

الف- مجسمه مانکن:

الف- ۱- عدم شباهت مجسمه‌های مورد استفاده با اندام طبیعی بدن انسان

الف- ۲- برخورداری از طراحی خنثی یا مطابق با نمادهای فرهنگ و هنر ایرانی. (عدم به‌کارگیری مجسمه‌هایی که نوع طراحی آنها مروّج سبک پوشش و آرایش و رفتار غربی هستند یا امکان آن را فراهم می آورند.)

ب- مانکن انسانی:

ب- ۱- مانکن زن ایرانی می بایست فاقد هر گونه آرایش چهره و ملزم به رعایت کامل حجاب در پوشش (مطابق تعریف ماده یک) و عفاف در رفتار باشد.

ب- ۲- مانکن مرد ایرانی می بایست فاقد هر گونه آرایش غیر متعارف مو و چهره که مروّج الگوهای غیر ایرانی و نامتجانس با عرف و سنت‌های اسلامی محسوب می‌شوند باشد.

ج- قالب‌های تصویری:

- در استفاده از قالب تصویری لازم است تصویرها با استفاده از خلاقیت‌های فنی و هنری به گونه‌ای تهیه شوند که موضوع و محور اصلی تصاویر، لباس مورد نظر باشد.

- در نمایش با استفاده از مانکن زنده، تقلید از شیوه‌های اجرا به سبک غربی (نظیر cats walk)، ممنوع بوده و مجری نمایش باید نسبت به طراحی و اجرای نمایش به سبک ایرانی (متناسب با هویت ملی و اسلامی) اقدام کند.

موسیقی نمایش زنده لباس می‌بایست لزوماً ایرانی و در تناسب کامل با فرهنگ اسلامی ایرانی و لباس‌های به نمایش در آمده و نیز برخوردار از مجوزهای قانونی باشد.

۵-۲- طرح‌های لباس مربوط به حوزه‌های خصوصی (اعم از منزل و میهمانی‌های غیر رسمی)

نمایش این دسته از طرح‌ها تنها با استفاده از تابلو نقاشی یا مانکن ثابت طبق شرایط مندرج در بندهای الف و ج بخش اول همین ماده امکان پذیر است.

«مصوبات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری»

مصوبات نوزده گانه شـورای هماهنگی فعالیت‌های فرهنگی دانشگاه‌ها در موضوع عفاف و حجاب

(بـا اسـتناد به ماده ۱۱ از فصل سـوم آییـن نامه اجرایی سیاسـت‌های ارتقای فعالیت‌های فرهنگی دانشـگاه‌ها ، شورای هماهنگی فعالیت‌های فرهنگی دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر کشور با هدف ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های فرهنگی دسـتگاه‌ها و نهادهای مختلف ذی‌ربط در امور فرهنگی دانشـگاه‌ها تشکیل گردیده است. اعضای این شورا متشکل از معاونین فرهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، وزارت بهداشـت ، درمان و آموزش پزشکی؛ دانشگاه آزاد اسلامی؛ جهاد دانشگاهی و نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها می‌باشد. دبیرخانه این شورا در معاونت فرهنگی وزارت علوم از آبان ماه ۸۵ آغاز به کار نموده است.)

مصوب وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

۱- برگزاری تریبون دانشجویی با محوریت بسیج دانشجویی (الزامات: ساماندهی نیروی انسانی در کلیه دانشگاه‌ها).

(طرح اجرایی و زمانبندی آن توسط بسیج ارائه گردد) باهمکاری کلیه دستگاه‌ها

۲- برگزاری ۳۰ همایش استانی با محوریت وزارت علوم در سطح دانشگاه‌های وزارت علوم، بهداشت و دانشگاه آزاد (در هر استان یک همایش) و یک همایش کشوری با محوریت نهاد نمایندگی مقام‌معظم‌رهبری در سطح تهران. (وزارت علوم طرح اجرایی ۳۰ همایش و نهاد رهبری طرح اجرایی همایش کشوری را ارائه نمایند.)

۳- تهیـه محتوای بلوتوث، انیمیشـن، کلیپ و پیامک بـا محوریت نهاد نمایندگی مقام‌معظم‌رهبری (طرح اجرایی و موضوعات هر یک از ابزارهای ذکر شـده توسـط نهاد ارائه گردد).

۴- انتشار ژورنال مد و لباس دانشجویی با محوریت وزارت علوم و جهاد دانشگاهی.

۵- تهیه بروشور، کتابچه حجاب ادیان، کتابچه احکام پوشش و نگاه و کتابچه پاسخ به شبهات توسط نهاد نمایندگی و خریداری توسط کلیه دستگاه‌ها جهت توزیع در بین دانشگاه‌ها به ویژه آغاز سال تحصیلی.

۶- انتشار ویژه‌نامه پوشش با محوریت وزارت علوم به طور فصلی شماره اول وزارت علوم و در فصول بعدی به تفکیک دستگاه‌ها.

۷- تهیه محتوای علمی- پژوهشی در موضوع عفاف و پوشش به صورت کتاب یا مجموعه مقالات توسط نهاد نمایندگی.

۸- اختصاص حداقل یک شماره از فصلنامه علمی پژوهشی هر دستگاه به موضوع عفاف و حجاب و پیگیری توسط وزارت علوم (کلیه دستگاه‌ها نسبت به شناسایی فصلنامه‌های مذکور اقدام نمایند).

۹- برگزاری گارگاه‌های آموزشی ضمن خدمت اساتید و کارکنان توسط معاونت آموزشی هر دستگاه (با ارائه طرح اولیه دانشگاه جامع علمی کاربردی).

۱۰- برگزاری فروشگاه‌های لباس دانشجویی در کلیه دستگاه‌ها (طرح آن توسط وزارت علوم ارائه گردد).

۱۱- تدوین دوره‌های پودمانی با موضوع عفاف و پوشش به منظور شرکت کارکنان دانشگاه‌ها در این دوره‌ها با محوریت دانشگاه علمی کاربردی و دانشگاه آزاد (ارائه طرح توسط دانشگاه جامع علمی کاربردی).

۱۲- اجرای طرح هزارتوی اندیشه با محوریت بسیج دانشجویی در کل کشور یا در چند دانشگاه (ارائه طرح اجرایی توسط بسیج دانشجویی).

۱۳- استفاده از طرح مشاورین فرهنگی در موضوع عفاف و حجاب (طرح اجرایی توسط دانشگاه جامع علمی کاربردی).

۱۴- بررسی موضوع ازدواج دانشجویی از طریق سه وزیر (علوم، بهداشت و کشور) (به عنوان طرح ملی در دولت مطرح شود) با پیگیری معاونت فرهنگی وزارت علوم

۱۵- برنامه‌ریزی ویژه دانشجویان جدیدالورود در موضوع عفاف و حجاب، تهیه بسته‌های فرهنگی و ارائه پیشنهادات توسط هر دستگاه (کلیه دستگاه‌ها در این موضوع برنامه‌های خود را ارائه دهند).

۱۶- برنامه ریزی برای ارتباط خانواده‌ها با دانشگاه‌ها توسط مسئولین فرهنگی هر دستگاه (طرح اولیه آن توسط وزارت علوم تهیه شود.)

۱۷- تدوین فرم تعهدنامه از دانشجویان‌به صورت هماهنگ و یکسان با ارائه پیشنهاد اولیه توسط نهاد رهبری در دانشگاه‌ها.

۱۸- میثاق نامه دانشجویی با ذکر موارد فرهنگی از جمله مسائل اخلاقی و همچنین عفاف و حجاب با محوریت نهاد رهبری.

۱۹- تهیه شناسنامه فرهنگی برای دانشجویان با ارائه پیشنهاد توسط دانشگاه آزاد اسلامی برای پایش برنامه‌های فرهنگی برای دانشجویان (طرح اولیه توسط دانشگاه آزاد ارائه گردد.)

«مصوبات وزارت کشور»

آیین نامه تعیین مصادیق البسه و آرایش‌های غیر مجاز (مصوب۷۵/۶/۲۵ وزارت کشور)

موارد مصوب مربوط به مصادیق البســه و آرایش غیر مجاز که به مصوبات قبلی اضافه می‌گردد:

الف: مصوبات مربوط به متعلقات وابسته به البسه

۱. اســتفاده از انواع: کلاه برای زنان، گردن بند و گوشــواره برای مردان و کلاه‌های مبتذل مردانه که دارای نقوش و علائم ضد اســلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق روی آن دوخته، بافته، گلدوزی، نصب یا الصاق شده باشد.

۲. نپوشاندن کامل: موی سر، گردن، سینه و هر جای دیگر بدن برای زنان جز وجه و کفین (مانند استفاده از روسری‌های نازک و کوتاه)

۳.کمربند: کمربندهای غیر متعارف، دارای نقوش زننده و علائم گروه‌های ضد اسلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق و یا دارای سگک‌هایی که نقوش و علائم ضد اسلام و ضد انقلاب و ضداخلاق و یا شب رنگ دار، پولک دار و چراغ دار باشند و ...

۴. مــچ بند (دســت و پا): مچ بندهای غیر متعارف کــه دارای نقوش زننده و علائم گروه‌های ضد اســلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق و یا شــب رنــگ دار، پولک دار و چراغ‌دار باشند و ...

۵. عینک: عینک‌هایی که دارای طرح‌های غیر متعارف، نظیر گربه ای ، خرگوشــی، چراغ دار، دستگیره دار، برف پاک کن دار باشند.

۶. پیشــانی بند: اســتفاده از پیشانی بندهایی که دارای نقوش و علائم ضد اسلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق و یا نوشته‌هایی با حروف لاتین باشند.

۷. انگشتر: انگشترهایی که دارای نقوش، الفاظ و حروف لاتین هستند و دلالت بر هواداری یا عضویت در گروه‌های ضد اسلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق دارند مثل انگشــترهایی با نگین یا بدنه شبیه اســکلت و جمجمه انسان، عقاب آرم پنتاگون، ستاره داود، داس و چکش، کله پلنگ، کله گرگ و نگین با تصویرهای زن

۸.کیف : کیف‌هایی که دارای علائم و نقوش و نوشته‌هایی با حروف لاتین و زننده و یا دارای علامت گروه‌های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند.
۹. شـال و دسـتمال گردن: اسـتفاده از شال و دسـتمال گردن که دارای علائم و نوشـته‌هایی با حروف زننده و یا دارای علامت گروه‌های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند.
۱۰. استفاده از: انواع دامن‌ها و شلوارهای کوتاه و چسبان و شلوارک‌هایی که تعمداً پاره و وصله شده باشد.
۱۱.کراوات و پاپیون از هر نوع.

ب: مصوبات مربوط به استفاده از البسه غیر مجاز برای مردان

۱. اسـتفاده از البسـه زنانـه، شـلوارهای‌کوتاه، شلوارهای‌چسـبان و تنـگ و نازک،شلوارهایی‌که تعمداً پاره و وصله داشته باشند.
۲. اسـتفاده از زیورآلات، گردن‌بند، زنجیر، مچ‌بند، دسـت‌بند، پلاک و انگشتر طلا برای مردان

ج: مصادیق غیر مجاز در واردات، تولید، توزیع و فروش انواع البسه

۱. لباس‌هایی که: روی آن تصاویر زن، چاپ، دوخته، بافته، گلدوزی، نصب یا الصاق و یا تکه دوزی شده باشد.
۲. لباس‌هایی که: اندام‌های تناسلی یا کنایه از آن روی آن‌ها چاپ، گلدوزی،تکه‌وزی، بافته، نصب‌ویا الصاق شده باشد.
۳. لباس‌هایـی که: الفاظ رکیک که با حروف فارسـی یا لاتیـن روی آن‌ها چاپ، گلدوزی، تکه دوزی، بافته، نصب و یا الصاق شده باشد.
۴. لباس‌هایی که: به طور کلی روی آن‌ها نقوش یا عبارات با حروف غیر فارسـی گلدوزی، تکه دوزی، بافته، نصب و یا الصاق شده باشد.
۵. انواع البسـه: جاسوئیچی، کمربند، سگک، انگشتری، کفش، کیف، کلاه، عینک، و کلیه زیورآلات که دارای آرم‌ها و نشانه‌های ضد اسلام و ضد انقلاب و ضد اخلاق باشد.

۶. لباس‌هایی که: به شکل پرچم‌های بیگانه رنگ آمیزی و یا پرچم‌های بیگانه روی آن‌ها چاپ ، گلدوزی، تکه‌دوزی، بافته، نصب و یا الصاق شده باشد.
۷. لباس‌هایی که: روی آن‌ها تصاویر حیوانات نظیر کله گرگ، کله روباه، کله پلنگ و خوک و گراز و سایر حیواناتی که مظهر درندگی، موزی‌گری و شهوت‌رانی می‌باشند.
۸. لباس‌هایی که: روی آن‌ها تصاویر حشـرات و بندپایان مانند عقرب و عنکبوت، چاپ ، گلدوزی، تکه‌دوزی، بافته، نصب و یا الصاق شده باشد.
۹. لباس‌هایی‌کـه: روی آن‌هـا تصاویـر کارتونی تداعی کننده یا نمایشـگر بزم و پای‌کوبی، رقص و شرب خمر، آواز و نوازندگی.
۱۰. لباس‌هایی که: آلات موسـیقی مانند گیتار، ویولون، شـیپور و چنگ و امثالهم روی آن‌ها چاپ، گل‌دوزی، تکه دوزی، بافته، نصب و یا الصاق شده باشد.
۱۱. لباس‌هایی‌که: روی آن‌ها تصاویر فکاهی و پوچ و بی معنا مانند کفش سـوراخ شـده که انگشـت شـصت از آن بیرون آمده باشـد تصاویر آدم‌های معتاد چاپ ، گل‌دوزی، تکه دوزی، نصب و یا الصاق شده باشد.
۱۲. لباس‌هایی که : روی آن‌ها عبارات عاشقانه و مبتذل مانند مرا ببوس، دوستت دارم و الفاظ و کلمات مشابه چاپ، گلدوزی، تکه‌دوزی، بافته ، نصب و یا الصاق شده باشد.

دستورالعمل اجرایی تبلیغات شهری (محیطی) و مواد ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ آیین نامه تأسـیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانون‌های آگهی و تبلیغاتی «مصوب جلسه فوق العاده کمیته مرکزی سازمان‌های تبلیغاتی کشـور»(مصوب جلسـه فوق العـاده مـورخ ۱۳۸۵/۳/۱۷ کمیتـه مرکزی سازمان‌های تبلیغاتی کشور)

۱۱– هرگونه استفاده ابزاری از زن در تبلیغات ممنوع است
۱۲– پوشش و آرایش شخصیت‌های مورد استفاده در آگهی باید متناسب با عرف ملی و مذهبی جامعه باشد.

«بخشنامه‌ها و مصوبات قوه قضائیه»

رسیدگی دادسرا به جرایم خلاف عفت و اخلاق عمومی بدون کیفر خواست و تحقیقات مقدماتی مگر در موارد خاص(مصوب ۱۳۶۲/۱/۲۵)

بخشنامه به کلیه دادگاه‌های کیفری یک و دو و ضابطین دادگستری سراسر کشور نظـر به اینکه به موجب بند دو و سـه ماده ۲۱۹ قانون اصـلاح موادی از قانون آیین دادرسـی کیفری مصوّب ۱۳۶۱/۶/۶ کمیسیون امور قضایی مجلس شورای اسلامی در مورد جرایم مشـهود و اعلام و اخبار ضابطین دادگستری، دادگاه کیفری مستقیماً و بدون صدور کیفرخواسـت و تحقیقات مقدماتی و بازپرسـی رسیدگی می‌نماید و به موجب ماده ۲۲۴ همین قانون، تحقیقات مقدماتی و بازپرسی تنها در جرایم مهم الزامی اسـت و منظور از جرایم مهم آن دسته از جرایمی است که صرفاً در صلاحیت دادگاه کیفری یک و منطبق با موارد مندرج در ماده ۱۹۸ قانون مذکور است؛ لذا دادگاه‌های کیفری دو و در مواردی که دادگاه کیفری یک به جانشـینی دادگاه کیفری دو انجام وظیفه می‌کند، این دادگاه‌ها می‌توانند به جرایم خلاف عفت و اخلاق عمومی مندرج در ماده۲۱۳ مکرّر قانون مجازات عمومی از قبیل عدم رعایت پوشـش اسـلامی در معابـر و خیابان‌هـا وظهور در هیأتـی که اخلاق عمومی را جریحـه‌دار می‌نماید و یا خرید و فروش تصاویر و فیلم‌های‌سکسـی و نوارهای مبتذل، بدون کیفرخواسـت و تحقیقات مقدماتی در دادسرا مورد رسیدگی‌قرار داده، اتخاذ تصمیم نمایند. مگر آن که نیاز به تحقیقاتی ضروری تشـخیص داده شود که در این‌صورت دادگاه باید موارد آن رامشـخص و تحقیقات لازمه را از دادسـرا یا مأمورین انتظامی مربوط بخواهد. مدت مجـازات حبس تعزیری مرتکبین اعمال مذکور، بـه موجب ماده ۲۱۳ مکرّر از یکماه تا یک سـال حبس خواهد بود. ضابطین‌دادگستری اعم از کمیته‌های‌انقلاب‌اسلامی، شـهربانی و ژاندارمری موظف‌اند مرتکبین‌جرایم مذکور را به محض مشاهده دستگیر و تحقیقات و بازجویی‌های اوّلیه را انجام و دلایل و مدارک لازم را پیوست پرونده کار نموده، صورت مجلس اقدامات خود را تنظیم و مراتب را مستقیماً به دادگاه کیفری دو و در صورتی که دادگاه کیفری دو در محل نباشد به دادگاه کیفری یک‌گزارش نمایند. به

منظور تسریع در رسیدگی و جلوگیری از بُطؤ جریان دادرسی، اعلام این گزارش‌ها به دادسرای محل ضروری نبوده، مأمورین مذکور باید تحت تعلیمات دادگاه انجام وظیفه کرده و طبق دســتور اصل ســی و دوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران حداکثر ظرف۲۴ ساعت پرونده را به دادگاه تحویل، متهم را نیز معرفی نمایند.

شورای عالی قضایی

نظر ارشادی در خصوص مصادیق کتب ضالّه و ممنوعه (مصوب ۱۳۶۳/۶/۲۵)

گزارش واصله به شورای عالی قضایی حاکی است که دادسراها و دادگاه‌های کیفری در اجرای مواد ۱۰۴ و ۱۴۱ قانون تعزیرات با مشــکلاتی مواجه هســتند و در تشخیص مصادیق کتب ضالّه وممنوعه، اشکالاتی بوجود آمده است؛ علی هذا از باب ارشاد متذکر می‌گردد.

کتب زیر از جمله کتب ممنوعه موضوع مواد فوق می‌تواند به شمار آید:

۲ . نشریات منافی عفت عمومی و اخلاق اسلامی.

۳ . نشریاتی که به نحوی اسرار اشخاص را افشا می‌نماید.

۴ . نشریاتی که درصدد افترا و هتک آبروی افراد و یا مسئولین مملکتی است.

شورای عالی قضایی

رعایت ظواهر شرعی و حجاب اسلامی در محیط کار (مصوب ۱۳۶۸/۹/۲۵)

بخشنامه به کلیه واحدهای قضایی سراسر کشور و ادارات تابعه

حســب دستور و مقرّر ریاســت محترم قوه قضاییه حضرت آیة الله یزدی، کلیه مراجع قضایی و اداری وابســته به قوه قضاییه موظف‌اند به پرســنل تحت امر، توصیه نمایند تا ظواهر شرعی را به خصوص در محیط کار رعایت نموده و نیز تأکید می‌نماید حفظ حجاب اســلامی برای بانوان الزامی اســت. آنهایی هم که تاکنون ملاحظه این امور را ننموده‌اند باید خود را تطبیق داده و کاملاً دقّت کنند تا وفق موازین شرعی عمل شود. در صورت عدم رعایت بخشنامه، تخلّف محسوب و طبق قوانین موجود و احکام شرع مقدس اسلام با آنان رفتار خواهد شد.

برخورد قاطع واعمال اشدّ مجازات درباره ترویج دهندگان فرهنگ منحط و مغایر با شئون اسلامی (بخشنامه ۷۲/۵۸۵م مورخ ۱۳۷۲/۳/٤)

بخشـــنامه بـــه کلیـــه مراجع قضایی: نظـــر به ضـــرورت برخورد قاطـــع قانونی با ترویج‌دهندگان فرهنگ منحط و مغایر با شـــئون اســـلامی و اخلاقی و فرهنگ مردم مســـلمان ایران به خصوص تهیه و توزیع کنندگان نوارهای مبتذل ویدیویی، به کلیه مراجع قضایی متذکر می‌شود در رسیدگی به جرایم افرادی که عمل آنان‌مشمول ماده ۱۰۳ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) و بند یک ماده ۱۰۴ قانون مذکور و تبصره‌یک ماده ۵ قانون نحوه رســیدگی به تخلّفات فروشـــندگان لباس‌هایی که استفاده از آنها خلاف شـــرع و یا باعث جریحه‌دار نمودن عفت عمومی اســـت در صورت احراز وقوع جرم، مرتکبین را به اشدّ مجازات قانونی محکوم نمایند تا بدین طریق از اشاعه و ترویج خصلت‌های تخریبی و ضد اسلامی جلوگیری به عمل آید.

برخورد قاطع با فروشندگان لباس‌هایی که استفاده از آنها خلاف شرع است (مصوب ۱۳۷۸/۱۰/۲)

بخشنامه به کلیه مراجع قضایی کشور نظر به اینکه نیروی انتظامی، مواردی از عدم حساسیت و برخورد نامناسب نسبت به تخلّفات و مجازات فروشندگان لباس‌هایی که استفاده از آنها خلاف شرع است و یا عفت عمومی را جریحه‌دار می‌کند گزارش نموده اســـت؛ لذا تأکیداً توصیه می‌شـــود همکاران محترم قضایی مفاد بخشنامه ۵۸۵,۷۲.م مورخ۱۳۷۲/۳/۴ قوه قضاییه را در بررسی این قبیل پرونده‌ها مد نظر قرار داده و به آن عمل نمایند و رؤســـای محترم کل دادگستری‌ها موظف به نظارت دررسیدگی به این قبیل پرونده‌ها می‌باشند.

قوه قضاییه

رعایت پوشش کامل اسلامی در بخش‌های مختلف واحدهای قضایی و شوراهای حل اختلاف (بخشنامه شماره ۱/۸۶/۹۰۵۷ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۰)

بخشنامه به واحدهای قضایی سراسر کشور

بررسی‌های به عمل آمده در بخش‌های مختلف واحدهای قضایی و شوراهای حل اختلاف حاکی است که در مواردی حساسیت نسبت به پوشش کامل اسلامی، مورد غفلت قرار گرفته است به منظور جلوگیری از لطمات و لغزش‌های اخلاقی و اعتقادی و لزوم پاسداری از حرمت و مراعات ارزش‌های دینی و اجتماعی ضرورت دارد رؤسای واحدهای قضایی، چگونگی مراعات حجاب اسلامی را در قالب طرحی ارشادی، مد نظر قرار داده و با توجه به فلسفه احکام نورانی دین مبین اسلام بر رعایت حریم عفاف و حجاب در محیط کار، نظارت بیشتری معمول دارند تا زمینه‌های سوء استفاده و بدبینی نسبت به کارکنان دستگاه قضایی کاملاً برطرف و رعایت پوشش مناسب به عنوان یک ضرورت دینی و اعتقادی همواره مورد توجه کارکنان آن واحدها و شوراهای مزبور قرار داشته و از آنچه این حریم را مخدوش و موجب معاشرت‌های غیرمتعارف وایجاد زمینه‌های گناه در محیط‌کار می‌گردد، جداً جلوگیری به عمل آید.

قوه قضائیه

اصلاحیه آیین نامه لایحه استقلال کانون وکلا (مصوب ۱۳۸۸/۳/۲۷ قوه قضائیه)

ماده۴۵ـ پوشش و لباس وکلا در محیط دادگاه‌ها و محل کار (دفتر) باید مناسب شأن ایشان و منزلت حرفه‌ای وکالت باشد. به‌ویژه بانوان وکیل نسبت به خود و موکلین ملزم به حفظ عفاف و حجاب کامل اسلامی و رعایت سادگی و متانت در محیط دادگستری، دفاتر، زندان‌ها، دفتر کار و در حین ملاقات با موکلین می‌باشند و محاکم مکلف‌اند از پذیرش وکلایی که رعایت شئون وکالت و ضوابط اسلامی و پوشش مناسب را نمی‌نمایند خودداری کنند.

ماده ۴۶ ـ وکلا ضامن امنیت اخلاقی دفتر کار خود می‌باشند، لذا دفاتر آنها نباید محل مراودات یا رفتارها غیرقانونی باشد همچنین نسبت به رعایت موازین شرعی و پوشش مناسب و رعایت عفاف و تقوی در دفتر کار مسئول می‌باشند.

«مصوبات ستاد صیانت از حریم امنیت عمومی و حقوق شهروندان»

سیاســت‌های کلان در امــر گســترش فرهنــگ حجــاب و عفاف(مصوب ۱۳۸۸/۲/۲ جلســه دوم ســتاد صیانــت از حریــم امنیت عمومــی و حقوق شهروندان)

عموم نهادها

الف: سیاست‌های کلان در امر گسترش فرهنگ حجاب و عفاف

۱- اولویــت تبلیغ و ترویج فرهنگ عفاف و حجاب از طریق آشــنایی مردم به‌ویژه جوانان با فلســفه عفاف و حجاب و آثار مثبت آن در کاهش آسیب‌های اجتماعی و همچنین تولید محصولات فرهنگی اثربخش و جلب مشــارکت‌های مردمی و الگو سازی مناسب در جامعه با کمک نهادهای فرهنگی مانند آموزش و پرورش، صدا و سیما، وزارت ارشاد، بسیج، سازمان‌های مردم نهاد و هیئت‌ها و کانون‌های مذهبی

۲-تشویق تولیدکنندگان پوشاک مناسب و جلوگیری از عرضه پوشاک نامناسب با فرهنگ و ارزش‌های جامعه اسلامی

۳- برنامه‌ریزی، ابلاغ دســتورالعمل‌ها، ســازماندهی و نظارت بر رعایت شــئونات اسلامی در دستگاه‌های دولتی و سازمان‌های وابسته و همچنین نهادهای عمومی با تاکید بر مصوبه ۴۲۷ شورای فرهنگ عمومی

نظارت، پیشــگیری و برخورد قانونی با سازمان‌ها، نهادها، اماکن، عوامل، افراد و جریان‌هایی که در جهت تخریب فضای ســالم فرهنگی جامعه به دنبال هنجارشکنی می‌باشند.

ب: ملاحظات اساسی:

۱-طراحی ســاز و کارهای منطقی و کاربردی بسط، گسترش و تعمیق هنجارها و ارزش‌ها در سطح جامعه.

۲- اطلاع‌رســانی شفاف و ایجابی و آموزش شــهروندان به منظور آشنایی آنان با ضوابط و مقررات و اقدامات در دست اقدام ستاد صیانت.

۳- تاکید بر سـازو کارها و روش‌های فرهنگی و ارتقاء سـطح فرهنگ عمومی به منظور پیشگیری و مقابله با ناهنجاری‌ها و دفاع از حقوق شهروندان.

۴- نظارت بر دستگاه‌های اجرایی و نهادهای حکومتی برای رعایت کرامت انسانی و حقوق شهروندی و اطلاع رسانی به مردم.

۵- بهره‌گیری از نظرات، دیدگاه‌ها و پیشنهادات سازنده نخبگان علمی، کارشناسان و مردم برای بهینه‌سـازی سازوکارهای دفاع از حقوق شهروندی و مبارزه با تعدی به حریم امنیت عمومی.

۶- راه اندازی سـایت و سـامانه اینترنتی برای گزارش گیری و ایجاد تسـهیل در ارتباطات مردمی و افکار سنجی شهروندان.

برنامه‌های تبلیغی ترویجی فرهنگ عفاف و حجاب(در راستای مصوبه ۴۲۷ شـورای عالی انقلاب فرهنگی) (جلسه سوم ستاد صیانت از حریم امنیت عمومی و حقوق شهروندان، مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۱۰)

نهادها

مصوبه ۱ – همانطور که در جلسات قبلی ستاد صیانت نیز تأکید شده است کلیه دسـتگاه‌های اجرایی، سـازمان‌ها و نهادهای فرهنگی، آموزشی، رسانه‌های گروهی، نیـروی انتظامی، اسـتانداری‌ها و فرمانداری‌ها، برنامه‌های ترویـج فرهنگ عفاف و حجاب خود را برابر وظایف ابلاغ شـده از سـوی شـورای فرهنگ عمومی ادامه داده و موکول به ابلاغ مصوبات سـتاد صیانت ننمایند ، مگر آن که مغایر مصوبات سـتاد صیانت باشند.

مصوبه۲- برنامه‌های تبلیغی- ترویجی فرهنگ عفاف و حجاب در ادارات به شرح زیر تصویب شد:

با توجه به الگو بودن سازمان‌های دولتی و نهادهای عمومی، توقع مردم بر رعایت عفاف و حجاب در دسـتگاه‌های اجرایی و سـازمان‌ها و نهادها، در اولویت برنامه‌های ترویـج فرهنـگ عفاف و حجاب قـرار دارد و لذا برای کمک بـه هزینه‌های اجرای

برنامه‌های درون سـازمانی ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در ادارات ، سـازمان‌ها و نهادها، اعتبارات اختصاص یافته به شرح زیر تصویب شد:

ردیف	عنوان فعالیت	موضوع فعالیت	تعداد در سال	میزان فعالیت تا پایان سال جاری
۱	برگزاری آموزش کارکنان با موضوع و سرفصل‌های حجاب و عفاف	آموزشی اداری (نیمه حضوری)	چهار جلسه دو ساعته	۳۰٪ کارکنان
۲	برگزاری جلسه آموزشی و توجیه عفاف و حجاب برای کارکنانی که دارای ناهنجاری‌هایی در این رابطه هستند	توجیهی	ماهی یک جلسه	چهار جلسه
۳	برگزاری مسابقه فرهنگی کتابخوانی در خصوص حجاب و عفاف	فرهنگی	دو نوبت	یک نوبت
۴	برگزاری جلسه ستاد صیانت ادارات با معاونین و مدیران واحدها و مؤسسات تابعه	اداری	هر فصل یکبار	یک جلسه
۵	برگزاری نشست عفاف و حجاب با حضور مدیران و کارکنان دستگاه و تشویق و تقدیر از کارکنان، حامیان و فعالان ترویج فرهنگ عفاف و حجاب	فرهنگی	یک نوبت در پایان سال	یک نوبت
۶	برگزاری جلسات هم اندیشی ، پرسش و پاسخ برای کارکنان در ادارات پیرامون عفاف و حجاب	آموزشی	یک نوبت کل کارکنان و یک نوبت بانوان	یک نوبت برای بانوان
۷	تهیه بسته‌های فرهنگی تبلیغی عفاف و حجاب نظیر کتاب، CD، بروشور، چادر و غیره و توزیع (با تخفیف) در بین کارکنان	فرهنگی	در هر ماه یکبار	سه مورد
۸	نصب تابلوهای تبلیغاتی در ادارات با موضوع حجاب و عفاف و چاپ بروشورهای تبلیغی و توجیهی و داستان‌های کوتاه	فرهنگی	دو سری بنر دو سری بروشور	یک سری بنر و یک سری بروشور
۹	استفاده از نشریات درون سازمانی به منظور درج مقالات علمی و فرهنگی در خصوص عفاف و حجاب (در صورت وجود نشریه) و تهیه یک ویژه نامه تخصصی عفاف و حجاب	فرهنگی	۱۲ مقاله و یک ویژه نامه	۳ مقاله

ردیف	عنوان فعالیت	موضوع فعالیت	تعداد در سال	میزان فعالیت تا پایان سال جاری
۱۰	تولید و اجرای آثار هنری و فرهنگی با موضوع عفاف و حجاب(فیلم یا انیمیشن، تالیف کتاب، اجرای تئاتر، برپایی نمایشگاه کتاب، هنرهای تجسمی و ...)	هنری و فرهنگی	۴ اثر	یک اثر
۱۱	تشویق و معرفی کارمندان نمونه هر اداره در خصوص عفاف و حجاب با اعطای جوایز و ترفیعات اداری با معرفی ستاد صیانت هر دستگاه	اداری	یک بار	یک بار
۱۲	طرح‌های ابتکاری در راستای ترویج فرهنگ حجاب و عفاف	عمومی	۲ مورد	یک مورد

مصوبه ۳- برنامه‌های ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در حوزه آموزشی به شرح زیرتصویب شد:

۳/۱- در حوزه مهدکودک‌ها طرح جامعی در خصوص نحوه رفتار مربیان و مدیران با کودکان با رویکرد عفاف و حجاب و شیوه‌های تربیتی کودکان توسط بهزیستی در سه بخش تهیه شود:

۳/۱/۱) برنامه آموزشی مدیران و مربیان و ادامه فعالیت به شرط قبولی در آزمون کتبی و شفاهی

۳/۱/۲) دستورالعمل جامع در خصوص پوشش و رفتار مدیران و مربیان در راستای الگوپذیری کودکان

۳/۱/۳) تهیه و ارائه برنامه‌های آموزشی، تربیتی و CDهای مناسب برای نهادینه کردن عفاف و حجاب متناسب با شرایط سنی و فرهنگ محلی کودکان

۳/۲- برای چهار مقطع پیش دبستانی، دبستان، راهنمایی و دبیرستان، آموزش و پرورش طرح ترویجی و آموزشی عفاف و حجاب را ارائه نماید به نحوی که در مقاطع پیش دبستانی و دبستان از روش‌های تشویقی، برگزاری مسابقه و نظارت بر آن‌ها و در مقاطع راهنمایی و دبیرستان برگزاری جلسات پرسش و پاسخ ، نمایش فیلم، برپایی نمایشگاه عکس، کارگاه‌های آموزشی و نظایر آن‌ها استفاده شود.

۳/۲/۱- در مدارس دخترانه بخش حجاب و در مدارس پسرانه بخش عفاف بیشتر تاکید گردد.

۳/۲/۲- برنامه‌ها با سه رویکرد آموزش مربیان، برنامه‌های دانش‌آموزان و توجیه اولیاء تهیه شوند.

۳/۲/۳- کلیه مدارس موظف به انجام حداقل‌هایی از این برنامه‌ها باشند.

۳/۶- در رابطه با ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در دانشگاه‌ها موارد زیر تصویب شد:

۳/۶/۱-جلسات گفتمان عفاف و حجاب با دعوت از صاحب‌نظران و اساتید مورد نظر در دانشگاه‌ها اجرا شوند(مبلغ یک میلیون تومان برای برگزاری یک همایش استانی در دانشگاه محوری هر استان تا پایان سال جاری مطابق محور یابی پیوست یک اختصاص می‌یابد. (مسئول: نهاد نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه‌ها با همکاری تشکل‌های دانشجویی و حمایت دفاتر اجتماعی استانداری‌ها)

۳/۶/۲- پیگیری لازم برای اختصاص دو واحد درسی مهارت‌های زندگی با رویکرد حجاب و عفاف در فهرست دروس عمومی دانشگاه‌ها از شورای عالی انقلاب فرهنگی به عمل آید.

(مسئول: وزارت علوم و وزارت بهداشت و وزارت فرهنگ و نهاد نمایندگی ولی فقیه)

۳/۷- کلیه دستگاه‌های آموزشی برنامه‌های دیگر خود را در خصوص ترویج فرهنگ عفاف و حجاب ارائه نمایند. (مسئول: آموزش و پرورش، وزارت علوم، وزارت بهداشت)

۳/۸- به علت اهمیت بحث خانواده‌ها و همراهی آن‌ها با برنامه‌های تبلیغی حجاب و عفاف فرزندان در مدارس، انجمن اولیاء و مربیان طرح مناسبی را برای آموزش و اقناع سازی خانواده‌ها با موضوع عفاف و حجاب به ستاد صیانت ارائه نماید.(انجمن اولیاء و مربیان)

۳/۹- کلیه سازمان‌ها و نهادهای دیگری که جمعیت‌های تحت پوشش و مخاطب دارند نظیر وزارت بهداشت برای بیمارستان‌ها و وزارت بازرگانی برای اتحادیه‌ها و واحدهای صنفی، وزارت کار برای کارگران، وزارت جهاد کشاوری برای روستائیان،

عقیدتی؛سیاسی نیروی‌های مسلح برای کارکنان نیروی مسلح و خانواده ی آن‌ها و سـربازان ، سازمان بهزیستی برای آسـیب دیدگان اجتماعی ،سازمان زندان‌ها برای زندانیان و خانواده آن‌ها ، کمیته امداد برای خانواده‌های تحت پوشش و... برنامه‌های آموزشی؛ تبلیغی و ترویجی فرهنگ عفاف و حجاب خود را برای جمعیت‌های مربوط ارائه نمایند.

مصوبه۴- برنامه‌های حمایت از طراحی، تولید و عرضه پوشش اسلامی به شرح زیر تصویب شد:

۴/۱- برپایی نمایشـگاه و فروش عرضه مستقیم پوشاک اسلامی به جای برگزاری جشنواره‌های مد و لباس (مسئول: وزارت بازرگانی با همکاری شهرداری‌ها)

۴/۲-جلوگیری از ورود لباس‌های مبتذل به داخل کشور و ارائه گزارش وضعیت موجود واردات البسه به درون کشور به همراه آسیب شناسی (مسئول: وزارت اقتصاد -گمرک)

۴/۳- حمایت گسـترده تر از فروشـگاه‌هایی که لباس‌هایی با شاخص‌های ایرانی- اسـلامی ارائه می‌نمایند و کمک به راه اندازی و اجرای برنامه‌های فروش اینترنتی پوشش‌های اسلامی (مسئول: وزارت بازرگانی)

۴/۴- حمایت از تولیدکنندگان لباس‌ها و پوشش‌های اسلامی (مسئول: وزارت صنایع)

۴/۵-حمایت از تحقیقات و پایان‌نامه‌های هنری در طراحی پوشش اسلامی و حمایت از طراحان و تولید کنندگان ژورنال‌های پوشش اسلامی و تحویل طرح‌های مناسب به مراکز تولیدی از جمله کمیته امداد امام خمینی (ره) برای ارائه به دوزندگی‌های تحت پوشش (مسئول: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)

۴/۶-استفاده از ظرفیت تعاونی‌های تولید، توزیع و عرضه و تبلیغ پوشاک اسلامی زنان و حمایت از آن‌ها (مسئول: وزارت تعاون)

۴/۷- ارائه مدل‌ها و طرح‌های پوشـش اسـلامی به مراکز آموزش دوزندگی سازمان فنی و حرفه‌ای و سایر مراکز آموزشی مشابه جهت استفاده در برنامه‌های آموزشی خود (مسئول: سازمان فنی حرفه‌ای)

۴/۸- حمایت ویژه از کارخانه‌های تولید چادر در کشور و اقدامات لازم برای کاهش قیمت چادر تا یک چهارم قیمت فعلی (مسئول: وزارت صنایع)

۴/۹-رفع مشکلات تولیدکنندگان پوشاک و حمایت از تولید آن‌ها و ایجاد فرصت‌های مالی مناسب برای تولیدکنندگان جهت تشویق آن‌ها به تولید پوشاک اسلامی (مسئول: وزارت صنایع)

۴/۱۰-معافیت‌های مالیاتی تولیدکنندگان پوشاک ایرانی- اسلامی با قیمت مناسب توسط دستگاه‌های ذیربط و مناطق آزاد (مسئول: وزارت اقتصاد و سازمان مناطق آزاد)

۴/۱۱- ارائه طرح‌ها و پوشش مناسب برای کارکنان زن در شرکت‌های دولتی به ویژه کارکنان آژانس‌های مسافرتی، مهمانداران هواپیماها، بیمارستان‌ها، مدارس، کارخانجات (مسئول: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)

۴/۱۲- تشکیل کمیته تعیین مصادیق بدحجابی به منظور بررسی مصادیق البسه، تصاویر ، علائم و نوع پوشش و آرایش غیر مجاز و انعکاس به مراجع ذی‌ربط(مسئول: وزارت کشور)

۴/۱۳-شناسایی و حمایت از سازمان‌های مردم‌نهاد فعال در امر ترویج فرهنگ عفاف و حجاب و مدو لباس اسلامی -ایرانی (مسئول: وزارت کشور-وزارت ارشاد سازمان ملی جوانان)

تبصره: به منظور هماهنگی با ساختار مدیریتی قانون ساماندهی مد و لباس، کارگروه مربوطه به عنوان کمیته اقتصادی کارگروه ترویج فرهنگ عفاف و حجاب ستاد صیانت از حریم امنیت عمومی و حقوق شهروندان تلقی شده و در حوزه مربوطه اقدامات و پیگیری‌های لازم را بعمل می‌آورد. (مسئول: کارگروه ساماندهی مدو لباس وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)

مصوبه۵- پیشنهادات کمیته فرهنگی، تبلیغی به شرح زیر تصویب شد:

۵/۱- برنامه فراخوان و دعوت از هیئت‌های مذهبی توسط سازمان تبلیغات اسلامی و هیئت رزمندگان اسلام و سازمان‌های مردم نهاد توسط وزارت کشور و سازمان ملی جوانان برای همکاری در امر ترویج فرهنگ عفاف و حجاب به همراه

برآوردهای مربوطه به دبیرخانه ستاد صیانت ارائه شود. (مسئول: سازمان تبلیغات اسلامی و هیأت رزمندگان اسلام و وزارت کشور و سازمان ملی جوانان)

۵/۲–سازمان شهرداری‌ها برنامه‌های گسترده و مناسب تبلیغات محیطی شهرداری‌ها در جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب به همراه برآورد و سهم سازمان شهرداری‌ها به دبیرخانه ستاد صیانت ارائه نماید.

۵/۳– سازمان صدا و سیما برنامه‌های جامع خود را برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در سطح استان‌ها و شهرستان‌ها برای سال ۸۹ ارائه نماید. (۵۰٪ هزینه توسط ستاد صیانت تأمین خواهد شد)

۵/۴– تهیه طرح ارشاد کتبی متخلفین در عرصه عفاف و حجاب از جهت محتوی، مخاطبین و ساز و کار اجرایی، حضور نمایندگان نهادهای ذی‌ربط، ستاد احیاء امر به معروف و نهی از منکر، بسیج، ستاد حفاظت اجتماعی، اداره کل سازمان‌های مردم نهاد وزارت کشور، سازمان ملی جوانان) در دبیرخانه ستاد صیانت و ایجاد ستاد اجرایی از نهادهای فوق در دبیرخانه کارگروه‌های استانی و شهرستان‌ها

۵/۵– برنامه‌های سازمان عقیدتی– سیاسی نیروهای مسلح برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب میان خانواده‌های کارکنان و ارتقاء بینش و بصیرت سربازان مورد حمایت ستاد صیانت قرار گیرد.

۵/۶– وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، سازمان بسیج مستضعفین، سازمان شهرداری‌ها برنامه‌های سال ۸۹ خود را در عرصه‌های فیلم (بلند،کوتاه،مستند،پویا نمایی)، تئاتر، هنرهای تجسمی و سرود برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در محیط‌های آموزشی (از مهد کودک‌ها تا مدارس و دانشگاه‌ها و مراکز و مؤسسات آموزشی)،اماکن عمومی و تبلیغات شهری، سیستم حمل و نقل عمومی، محیط‌های اداری، سینماها و... ارائه نمایند.

۵/۶– برنامه‌ریزی جهت بهره‌گیری از تکنولوژی‌های تبلیغی نظیر ایستگاه‌های ارسال انبوه بلوتوث در معابر پرتردد ، سامانه‌های پیامک و فضای اینترنت جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در قالب پیام‌های نوین تبلیغاتی با همکاری دستگاه‌های

مسئول فرهنگی و فنی.(مسئول: وزارت کشور، وزارت ارشاد، وزارت ارتباطات، سازمان صدا و سیما)

مصوبه۶- پیشنهادات کمیته عملیاتی به شرح زیر تصویب شد:

۶/۱-تشدید برخورد ناجا با باندهای فساد و فحشاء

۶/۲-تشدید برخورد ناجا با تولید کنندگان و توزیع کنندگان کالاهای مبتذل ضدفرهنگی

۶/۳-تشدید برخورد ناجا با زنان و مردان خیابانی

۶/۴-تقویت و توسعه گشت ارشاد به عنوان پلیس امنیت اخلاقی برای اجرای بندهای فوق به‌صورت نامحسوس و مستمر با کمک پلیس آگاهی، وزارت اطلاعات، بسیج، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و قوه قضاییه و تشکیل ستاد اجرایی از این نهادها در دبیرخانه کارگروه‌های اجتماعی استان‌ها و شهرستان‌ها در سراسر کشور

۶/۵- جلساتی از ناجا،قوه قضائیه، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان بسیج مستضعفین و سایر اعضای کمیته تعیین مصادیق در دبیرخانه شورای اجتماعی برای بررسی و تعیین محدودیت‌ها و محرومیت‌های اجتماعی متخلفین در حوزه عفاف و حجاب اعم از افراد بدحجاب در بیمارستان‌ها، مؤسسات، شرکت‌های خصوصی، مدارس و دانشگاه‌ها و... و همچنین صاحبان صنوف، وسایل حمل و نقل عمومی و خصوصی و اماکن متخلف تشکیل شود، محرومیت‌های اجتماعی می تواند شامل مواردی نظیر ممنوعیت خروج از کشور به صورت موقت، محرومیت از ترفیع و یا کاهش رتبه و جایگاه جذبی، محرومیت از تحصیل به‌صورت موقت، محرومیت از استخدام دولتی و نهادهای عمومی، جلوگیری از ورود افراد بد حجاب به اماکن و وسائل حمل و نقل عمومی و ادارات.

۶/۶-کمیته‌ای مرکب از سازمان‌ها و نهادهای ذیربط در دبیرخانه شورای اجتماعی کشور به منظور بررسی‌های لباس متحد الشکل مؤسسات دولتی و واحدهای آموزشی تشکیل و نتیجه بررسی‌ها و پیشنهادات خود را ارائه نمایند.(مسئول: دستگاه‌های عضو شوراهای اجتماعی)

۶/۷- با دعوت از ستاد احیاء، بسیج، ستاد حفاظت اجتماعی و سازمان‌ها و نهادهای ذیربـط دیگر، برنامه تذکر کتبی به متخلفیـن در مباحث مختلف اجتماعی از جمله بدحجابی و تولید بروشورهایی در این رابطه و ساز و کار اجرایی آن بررسی و پیشنهادات مناسب ارائه شود.

پیوست۱- موضوعات سلسـله گفتمان‌های دانشجویی عفاف وحجاب در سراسر کشور

۱- بررسـی نقش فقر فرهنگی و اقتصادی در توسـعه یا تضعیف فرهنگی عفاف و حجـاب/ استان سیستان و بلوچستان.

۲- چالش‌های موجود در عفاف و حجاب بین مردم و مسئولین در اهتمام به فرهنگ عفاف و حجاب- کهگیلویه و بویراحمد.

۳- عفاف و حجاب، فصل مشترک تقریب ادیان ابراهیمی- گلستان.

۴- بررسی جایگاه و اهمیت حریم عفاف و حجاب در قرآن کریم، روایات، نهج‌البلاغه امیرالمؤمنین(علیه‌السلام)/قم.

۵- عفاف و حجاب و نقش آن در توسعه مشارکت سیاسی، فرهنگی و اجتماعی پایدار بانوان-اصفهان.

۶- بررسی نقش مردان در ترویج فرهنگ عفاف در جامعه- اردبیل.

۷- بررسی نقش اصناف، بازاریان و معتمدین محلی در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب- یزد.

۸- بررسی نقش آموزش و پرورش (فرهنگیان) در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب مراکز آموزشی-بوشهر.

۹- تبیین رسالت فرهنگ، قلم، رسانه در ترویج فرهنگ عفاف و حجاب-همدان.

۱۰- نقش هنرمندان و آثار هنری در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب- فارس.

۱۱- عفاف و حجاب و نقش آن در توسعه امنیت روانی و رفتاری در اجتماع- لرستان.

۱۲- نقش رسانه‌های مکتوب، دیداری و شنیداری در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب- زنجان.

۱۳- عفاف و حجاب و نقش سازنده آن در کاهش آسیب‌های اجتماعی- قزوین.
۱۴- بررسی وضعیت عفاف و حجاب در کشورهای اسلامی و علل گرایش زنان مسلمان به عفاف و حجاب در کشورهای غربی- مازندران.
۱۵- بررسی فرهنگ عفاف و حجاب در اندیشه‌های ناب حضرت امام و مقام معظم رهبری- گیلان.
۱۶- نقش عفاف و حجاب در پدیداری، تقویت و استمرار نهضت عاشورای حسینی (ع)- خراسان شمالی.
۱۷- آسیب‌شناسی حجاب و عفاف در قانون، مقررات و آئین‌نامه‌های دولتی- تهران.
۱۸- عفاف و حجاب در مقابله با ناتوی فرهنگی و جنگ نرم و تعالی خانواده- تهران
۱۹- بررسی حجاب و عفاف و آئین عشق‌ورزی در اسلام- مرکزی.
۲۰- رصد و بررسی فعالیت‌های عملیاتی دشمنان در حوزه عفاف زدایی و بی حجابی- تهران.
۲۱- عفاف و حجاب و نقش آن در پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی در دفاع مقدس- خوزستان.
۲۲- بررسی ابعاد مختلف فرهنگ عفاف و حجاب در مقابله با ناتوی فرهنگی غرب- آذربایجان غربی.
۲۳- عفاف و حجاب و جایگاه آن در توسعه سلامت اجتماعی و ارتقاء امنیت عمومی جامعه- خراسان جنوبی.
۲۴- نقش عفاف و حجاب در ایجاد امنیت اخلاقی و روانی در محیطهای اداری- هرمزگان.
۲۵- دانشگاه و نقش سازنده آن در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب- کرمان.
۲۶- نقش عفاف و حجاب در تحکیم بنیان نهاد خانواده- ایلام.
۲۷- نقش عفاف و حجاب در توسعه تعلیم و تربیت دینی کودکان و نوجوانان- کرمانشاه.
۲۸- نقش ملی و دینی در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب-هرمزگان.

۲۹- بررسی جایگاه ائمه جمعه و جماعات در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب- خراسان رضوی.
۳۰- حجاب و عفاف، در حقوق شهروندی و حقوق و قضای اسلامی- سمنان.
۳۱- بررسی نقاط ضعف و قوت سیاستهای کلان فرهنگی ۳۰ ساله نظام اسلامی در بسط و گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در کشور-تهران.
۳۲- عفاف و حجاب، نماد مبارزه زن مسلمان و نقش آن در پیروزی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس/ دانشگاه الزهراء.
۳۳- نقش حجاب و عفاف و مصونیت زنان در جامعه- کردستان.
۳۴- نقش مدیران و کارکنان دولتی در توسعه فرهنگ حجاب و عفاف- چهارمحال و بختیاری.
۳۵- نقش بنگاه‌های خصوصی در توسعه و ترویج فرهنگ حجاب و عفاف- آذربایجان شرقی.

دستورالعمل برنامه‌های درون سازمانی ۱۱ گانه ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در دستگاه‌های اجرایی (ادارات دولتی و نهادهای عمومی، سال ۱۳۹۲)

در تاریخ ۹۱/۱۲/۱۳ به تصویب ستاد مرکزی صیانت رسید و ابلاغ شد. ذیلاً به بخشی از برنامه پنجم آن اشاره می‌شود.

برنامه پنجم

رعایت الزامات اداری و شئونات اسلامی

تبصره ۱- مدیران دستگاه‌های اجرایی در هر دستگاه نسبت به اجرای برنامه‌های درون‌سازمانی یازده گانه در حوزه حجاب و عفاف اهتمام ویژه به عمل آورند.

تبصره ۲- به منظور کاهش اختلاط کارمندان زن و مرد نسبت به تفکیک و جداسازی محل کار آنان اقدام شود.

تبصره ۳- نسبت به عدم به کارگیری منشی زن برای مدیران مرد اقدام لازم به عمل آید.

تبصره ۴- جداسازی سرویس‌های ایاب و ذهاب و غذاخوری اقدام شود.

تبصره ۵- مسـئولین حراسـت با هماهنگی دبیر عفاف و حجاب دستگاه مربوطه پس از اطمینان از اقدامات فرهنگی و مشـاوره‌ای نسـبت به کارکنان بدحجاب تذکر شفاهی و کتبی داده و در صورت عدم رعایت هیات‌های تخلفات اداری معرفی نمایند.

بنـد ۲۰ از تخلفـات اداری مصوبـه ۷۲/۹/۷ مجلس شـورای اسـلامی و ابلاغ رئیس‌جمهور وقت در تاریخ ۷۲/۹/۲۲ «رعایت نکردن حجاب اسلامی» است.

تبصره ۶- دبیر عفاف و حجاب گزارشات عادی از تخلفات کارکنان در حوزه عفاف و حجاب را به هیات رسـیدگی به تخلفات اداری و گزارشـات خاص را به جلسه ستاد صیانت دستگاه مربوطه ارجاع تا تصمیم‌گیری مناسب صورت گیرد.

تبصره ۷- دبیر عفاف و حجاب دسـتگاه با کمک حراست کارکنانی را که نسبت به ارائه خدمات و تسهیلات به مراجعین باحجاب کوتاهی می‌کنند ارشاد و در صورت تکرار تخلف به هیأت رسیدگی به تخلفات معرفی نماید.

دسـتورالعمل برنامه‌های ۱۰ گانه درون سـازمانی ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در دسـتگاه‌های اجرایی و استانهای سراسر کشور (ویژه کارکنان، مراجعین و خانواده‌ها)

کلیات

برنامه‌های درون سازمانی ترویج عفاف و حجاب مجموعه‌ای از برنامه‌ها و اقدامات است که تمامی وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، ادارات و نهادها برای ترویج، تبلیغ، معرفت افزایی و نهادینه سـازی فرهنگ اصل و متعالی ایرانی و اسلامی در حوزه ی حجاب و عفاف، نسبت به تحقق آن برنامه‌ریزی و اقدام می‌کنند.

همه دسـتگاه‌های ذیربط در تهیه، اصلاح و تکمیل این مجموعه مشارکت کرده و خود را ملـــزم به رعایت مفاد آن می‌دانند.

اصول حاکم بر کلیت برنامه‌های این دستورالعمل که تحقق اهداف مورد نظر منوط به رعایت و التزام به آنهاست به شرح زیر می‌باشد.

اطلاع رسانی و تبلیغات، متناسب با فضای عمومی و اقتضائات ویژه هر دستگاه.

الزام بر استفاده از تجربیات موفق و استقبال از ابتکار، خلاقیت و نوآوری برای افزایش کارآمدی و روزآمد ساختن شیوه‌های اجرایی کردن این دستورالعمل.

تعییـــن ردیف و تخصیص بودجه و اعتبارات لازم و کافـــی برای پیگیری و اجرای برنامه‌ها.

تأکیـــد بر اطلاع، اشـــراف و حمایت بالاترین ســـطح مدیریتی هر دســـتگاه از این دستورالعمل و لزوم ورود و حضور سایر سطوح مدیریتی برای تحقق آن.

تأکید و توصیه به مطابقت کامل هر نوع تدبیر، برنامه و اقدام با مفاد و چارچوب‌های این دستورالعمل و پرهیز از رویکردها و اقدامات سلیقه‌ای و شخصی.

تبیین علمی «برتر و کامل بودن چادر به عنوان حجاب» و ویژگی‌های شـــغلی و حرفه ای مخاطب و اقتضائات سازمانی در تبلیغ و ترویج «چادر به عنوان حجاب برتر».

برنامه‌ریزی و اقدام به منظور ارتقای موضوع عفاف و حجاب از سطح موضوعی با طبقه‌بندی اداری و تکلیفی ظاهری به تراز باوری عمیق و انتخابی آگاهانه.

تأکید و توجه توامان به تعمیم موضوع عفاف و حجاب به زنان/مردان.

اعمال دقت در اجرا و اظهار علنی حساســـیت توســـط مدیران نسبت به مواجهه و استفاده‌ی ابزاری و ناقض اهداف این دستورالعمل استفاده علمی و متناسب با اقتضائات سازمانی، از آیات و روایات، مضامین دینی و معنوی، فرمایشات، رهنمودها و توصیه‌های امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری، در برنامه‌های آموزشی، ترویجی و تبلیغی.

ترجیح و تقدم بخشیدن به مواجهه ملایم، مبتنی بر حسن خلق و معطوف به جذب حداکثـــری و احاله‌ی برخوردهای انضباطی بـــه آخرین مرحله از مراحل تصمیم‌گیری تأکید بر جذب مشـــارکت همدلانه‌ی کارکنان هر دســـتگاه در اجرای برنامه‌ها توجه و تأکید بر اهمیت واگذاری هرگونه مســـئولیت، در هر سطحی، به افرادی دارای حسن سابقه، واجد محبوبیت و آشنا و عامل به اصول اخلاقی و رفتار متعادل انسانی استفاده از اعتبـــار جاری در تهیه لباس متحدالشـــکل با همکاری کارگـــروه مد و لباس وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی متناسب با شئونات اسلامی.

برنامه اول: پایش و بررسی وضعیت عفاف و حجاب.

اقدامات:

-برگزاری منظم جلسه کمیته عفاف و حجاب و گروه‌های تخصصی در امور هنری، تبلیغی، آموزشی، پژوهشی، نظارتی و ...

-پایش و بررسی وضع موجود عفاف و حجاب در دستگاه و اتخاذ راه‌کارهای بهبود آن.

-ارائه گزارشات فصلی یا موردی با مسئولین عالی درخصوص آخرین وضعیت عفاف و حجاب در سازمان.

-تنظیم صورتجلسه و تهیه گزارش برای رؤیت دبیرستاد صیانت دستگاه یا استان

-پیگیری مصوبات و ارائه گزارش در نشست ستاد، صیانت دستگاه با استان.

-برنامه دوم: تدوین و ترویج منشور عفاف و حجاب.

اقدامات

-تعیین حدود پوشش کارکنان زن برابر دستورالعمل‌های مربوطه شامل: چادر یا مانتوی غیرچسبان با آستین بلند تا زیر زانو و بدون علائم، شلوار پارچه‌ای، مقنعه بلند (به طوری که تمام سر، موها و نواحی گردن پوشیده شود) با رنگ‌های متعارف بدون زینت و زیورآلات و عدم استفاده از هرگونه لوازم آرایشی.

-تعیین حدود پوشش کارکنان مرد شامل: رعایت آراستگی و متانت ظاهری، اجتناب از پوشیدن تی شرت، پیراهن تنگ با آستین کوتاه و شلوار تنگ یا جین و نیز پوشیدن لباس‌های دارای نشانه‌های غربی یا زیورآلات غیرمتعارف و کمربندهای پهن با سگک غیر متعارف و پیرایش نامناسب موی سر و صورت.

-ایجاد فضای امن و آرام با اتخاذ تدبیر مناسب برای جداسازی محیط بانوان ازجمله: محل کار، سرویس ایاب و ذهاب و غذاخوری، در را ستای کاهش اختلاط و سالم سازی روابط بین کارکنان زن و مرد به استناد مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی

-خودداری از به کارگیری بانوان در پست و محل‌های سازمانی پرازدحام ویژه آقایان و حتی المقدور در نوبت کاری شبانه.

- ترجیحا به کارگیری منشی و یا مسئول دفتر مرد برای مدیران و زن برای مدیران خانم.
- تدوین منشور عفاف و حجاب سازمان مبتنی بر شریعت اسلام، رهنمودهای امام(ره) و مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)، قوانین و مقررات جاری و ماهیت سازمان.
- اطلاع رسانی و آگاه‌سازی کارکنان و مراجعین نسبت به مؤلفه‌ها، شاخص‌ها و معیارهای منشور عفاف و حجاب.
- فرهنگ‌سازی منشور عفاف و حجاب در سازمان مبتنی بر قوانین و مقررات، جاری کشور و ماهیت سازمانی.
- تهیه دستورالعمل و پیوست فرهنگی برای رعایت شئونات اسلامی و ترویج عفاف و حجاب در برپایی جشنواره‌ها، نمایشگاه‌ها، همایش‌ها، اماکن تفریحی، شهرک‌های سازمانی، فروشگاه‌های تابعه و نحوه حضور کارکنان در اجلاس‌ها و سفرهای‌بین‌المللی.

برنامه سوم: آموزش و اقناع سازی.

تبصره (۱): اجرای ۶ جلسه ۲ ساعته برنامه‌های آموزشی و تربیتی در سال برای حداقل ۵۰ درصد کارکنان و مدیران و ۲۵ درصد خانواده‌ها متناسب با امکانات و مقدورات سازمانی.

تبصره (۲): اجرای حداقل یک همایش یا گردهمایی با عناوین زیر در سال:

همایش کارکنان (زن و مرد)

همایش ویژه بانوان (کارکنان زن و همسران کارکان مرد)

همایش ویژه آقایان (کارکنان مرد و همسران کارکان زن)

همایش ویژه دانشجویان (فرزندان دانشجوی کارکنان)

گردهمایی ویژه فرزندان دبیرستانی کارکنان

گردهمایی ویژه فرزندان دبستانی و کودک کارکنان

گردهمایی خانواده محور شامل همه اعضای خانواده کارکنان

تبصره (۳): خودداری از برگزاری کارگاه‌های آموزشی، گردهمایی‌ها و همایش‌های برازدحام، شلوغ، غیرقابل کنترل و فاقد اثربخشی

اقدامات:

۱- برگزاری همایش‌ها و کارگاه‌های آموزشی و جلسات هم‌اندیشی با رویکرد عفاف و حـجاب برای کارکنان و خانــواده‌های آنان.

۲- اســتفاده روش‌های نو و ابتکاری پرمحتوی و با نشاط در برگزاری همایش‌ها و نشست‌های آموزشی با رویکرد عفاف و حجاب.

۳- اســتفاده از فرصت مناسبت‌ها، اوقات فراغت تابستان و سایر تعطیلات (درقالب دوره‌ی یک‌روزه) حتی المقدور به تفکیک برنامه‌های مذکور در تبصره (۲).

۴- اســتفاده از اســاتید و شــخصیت‌های مجرب، فاضل و خوش بیان حوزوی و دانشگاهی مورد تأیید دستگاه‌های ذی‌ربط و پاسخ به سوالات و شبهات مربوط به عفاف و حجاب.

۵- معرفــی الگوی جامع و مناســب عفاف و حجاب و پوشــش اســلامی و ایجاد زمینه‌های دسترسی به آن.

۶-حضور مدیران عالی و خانواده‌ی آنان با رعایت آداب و ظواهر دینی در همایش‌های خانوادگی و تأکید بر الگو بودن آن برای دیگران.

۷-الــزام بــه حضــور کارکنــان در برنامه‌هــای آموزشــی و احتســاب آن در آموزش‌های‌حین‌خدمت ودوره‌های مصوب سازمان.

۸-حتی‌المقدور تهیه و توزیع ویژه‌نامه‌های علمی آموزشــی برای تبیین و تشــریح اهمیت و ضرورت عفاف و حجاب در جامعه.

برنامه چهارم: خدمات فرهنگی و هنری و تبلیغی عفاف و حجاب.

تبصره (۱): فعالیت‌های فرهنگی، هنری و تبلیغی شــامل: اجرای مسابقات، تئاتر، نمایــش فیلــم، برگزاری نمایشــگاه، اردوهای فرهنگی، زیارتی و ســیاحتی و عرضه بسته‌های فرهنگی.

تبصــره (۲): اجرای ۴ عنوان از برنامه‌های فوق در طول ســال برای حداقل ۵۰٪ کارکنــان و خانــواده آنان و نیز اعزام ۱۰ درصد آنان به اردوی متناســب با امکانات و توانمندی‌های سازمان.

اقدامات:

اجرای‌برنامه‌های فرهنگی، هنری و تبلیغی ویژه بانوان شاغل و خانواده‌های کارکنان و مراجعین با موضوع عفاف و حجاب.

ارائه تسهیلات مناسب برای بهره‌مندی کارکنان و خانواده‌های آنان از پوشش (مد و لباس) اسلامی و متناسب با الگوهای مطلوب اسلامی – ایرانی با هماهنگی دستگاه‌های ذی‌ربط.

عرضه بسته‌های فرهنگی با تخفیف ویژه همراه با برگزاری مسابقات فرهنگی در نمایشگاه‌ها، مراسم و مناسبت‌ها.

دعوت از بانوان محجبه و موفق در عرصه‌های اجتماعی فرهنگی، هنری و کارآفرین با هدف الگوسازی برای ترویج عفاف و حجاب.

ارسال پیامک در مناسبت‌های خاص، تبریک تولد، ازدواج، ارتقای تحصیلی و ... به کارکنان همراه با پیام اخلاقی با موضوع خانواده و عفاف و حجاب.

غنی‌سازی اوقات فراغت خانواده‌های کارکنان و تقدیر از خانواده‌های موفق با رویکرد عفاف و حجاب نظیر اردوهای زیارتی و سیاحتی.

استفاده از فرصت مراسم و مناسبت‌های مذهبی و ملی برای ترویج عفاف و حجاب و تجلیل از خانواده‌های شهدا و ایثارگران.

اجرای برنامه‌های فرهنگی و آموزشی در اردوها و ایجاد فضای معنوی مناسب برای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

ترغیب و اعزام کارکنان و خانواده آنان به اردوهای راهیان نور با تأکید بر استفاده از راویان رزمنده و مجرب دفاع مقدس و ارائه هدایای فرهنگی با مضامین خاطرات و منتخب وصیت‌نامه‌های شهدا در خصوص رعایت عفاف و حجاب.

تأمین شرایط و زمینه‌های مناسب ورزشی، تفریحات مفرح، سالم، هیجان‌آور و با نشاط برای خانم‌های شاغل و خانواده‌های کارکنان متناسب با مقدورات و شرایط سازمان.

برنامه پنجم: خدمات مشاوره‌ای.

تبصره: پیش‌بینی نیم‌ســاعت مشاوره در ماه برای حداقل پنج درصد از کارکنان و خانواده‌ها.

اقدامات:

دعوت از مشاورین متاهل، مجرب و آشنا به آموزه‌های دینی.

انتخاب مکانی مناســب و در دسترس برای ارائه خدمات مشاوره‌ای به کارکنان و خانواده‌های آنان.

ارائه مشــاوره‌های اعتقادی، اخلاقی و خانوادگی با رویکرد استحکام بنیان‌خانواده و ترویج عفاف و حجاب مبتنی بر آموزه‌های اسلامی.

استفاده از فرصت محافل و اردوهای خانوادگی برای مشاوره.

اطلاع‌رسانی و بهره‌گیری از فرصت و ظرفیت‌های فضای مجازی در امر مشاوره

برنامه ششم: فضاسازی و تبلیغات محیطی.

اقدامات:

فضاسازی و تبلیغات محیطی با استفاده از شیوه‌های اثربخش و ابزارهای نوین تبلیغی و رسانه‌ای.

تهیــه و نصب تابلوهــا، نمادها و .. به صــورت هنرمندانه، اثربخش، غیرمســتقیم، کوتــاه، جذاب و برگرفته از آموزه‌های دینی و رهنمودهای امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری(مدظله العالی) متناسب با محیط و ماهیت سازمانی برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب.

بروزرسانی و تغییر نوبه‌ای تابلوها و تعویض نمادها و ... حداقل چهار مرحله در طی سال.

انجام تبلیغات محیطی در مسیرهای پررفت و آمد، ورودی‌ها و سالن‌های انتظار.

برنامه هفتم: حمایت از آثار و تولیدات فرهنگی و هنری عفاف و حجاب.

اقدامات:

۱ . حمایت از آثار علمی، هنری و فرهنگی با موضوع عفاف و حجاب دربخش: فیلم، انیمیشن، تئاتر، برنامه مستند، نشریه و کتاب، پژوهش، فضای مجازی، سرود، نقاشی، کاریکاتور و ... (حداقل دو اثر).

۲. استفاده از ظرفیت‌های علمی و فرهنگی دستگاه مربوطه، متناسب با نیازهای سازمانی و یا از طریق مؤسسات تخصصی مردم نهاد.

۳. استفاده از هنرمندان و نویسندگان متعهد و متخصصین فعال در عرصه عفاف و حجاب و نیز دستگاه‌های فرهنگی از قبیل، سازمان صدا و سیما، وزارت فرهنگ و ارشاد، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، وزارت آموزش و پرورش، سازمان تبلیغات اسلامی، سازمان بسیج مستضعفین، سازمان اوقاف و ... در تأمین و تولیدات فرهنگی و هنری عفاف و حجاب.

۴. تأکید به اثربخشی و جذابیت آثار علمی و فرهنگی، فیلم‌های کوتاه، بلوتوث، پیامک، با سوژه‌های خانواده موفق، دختر نمونه، زنان الگو و ...

۵. انجام پژوهش‌های کاربردی و بررسی علل و عوامل بدپوششی کارکنان و خانواده‌ها همراه با راهکارهای مؤثر در رفع آنها.

۶. ایجاد زمینه اجرای برنامه‌های فرهنگی و هنری در سازمان با موضوع عفاف و حجاب

برنامه هشتم: تشویق و ترغیب.

اقدامات: اعمال تشـــویقات ســـازمانی برای کارکنان محجبه و فعال در امور ترویج و گســـترش فرهنگ عفاف و حجاب ازجمله: اعطای لوح، هدایا و ترفیعات اداری، اعزام به اردوها و سفرهای زیارتی، سیاحتی و ارائه تسهیلات رفاهی و ورزشی مناسب.

تشویق، ترغیب و تسهیل ازدواج کارکنان مجرد توسط مدیران و دیگر کارکنان سازمان

ترغیب بانوان شاغل به انتخاب حجاب برتر و تمجید از افراد متحول شده با تأکید بر پرهیز از اقدامات زمینه ساز رفتارهای متظاهرانه.

ایجاد ساز و کار مناسب برای حفظ و رعایت عزت و کرامت مراجعین محجبه و اعمال مشوق‌های فردی و موردی.

برنامه نهم: ارشاد و راهنمایی متخلفین و متمردین.

اقدامات:

تذکر، راهنمایی و ارشاد کارکنان و مراجعین نسبت به رعایت حدود پوشش و شئونات اسلامی مبتنی بر اصول امر به معروف و نهی از منکر.

اطلاع‌رسـانی و نصب تابلو، بنر و تیـزر در ورودی‌ها و منظر مراجعین با محتوای رعایت عفاف و حجاب اسلامی.

اجرای مفاد دستورالعمل ابلاغی شماره ۱۲/م/۷۵۰۱/۳ مورخ ۱۳۹۱/۸/۹ سازمان حراست کل کشور به کلیه دفاتر حراست دستگاه‌های اجرایی.

تذکر شفاهی و کتبی و معرفی به هیات‌های تخلفات اداری درصورت "عدم رعایت حجاب اسلامی" براساس بند ۲۰ از قانون تخلفات اداری، مصوبه ۱۳۷۲/۹/۷ مجلس شورای اسلامی و ا بلاغ رئیس‌جمهور وقت در تاریخ ۱۳۷۲/۹/۲۲.

پرهیز از برخوردهای سلیقه ای و غیرمنطقی با افراد بد پوشش و برخورد انضباطی به عنوان آخرین اقدام.

تفکیک مختلف ناآگاه و غافل از متمردین و مفروضین در مواجه با افراد بدپوشش

برنامه دهم: نظارت و ارزیابی رعایت عفاف و حجاب.

اقدامات:

برقـراری نظام هوشـمند و منطقی رصد و نظارت بررعایـت عفاف و حجاب در دستگاه ذی‌ربط.

ایجاد ضمانت‌های اجرایی مناسب و بازدارنده متناسب با ماهیت سازمان.

برگزاری مسـتمر نشسـت‌های ارزیابی عملکرد رده‌های تابعه و ارزشیابی انجام وظایف مربوطه در حوزه عفاف و حجاب.

سرکشی برنامه‌ای و موردی از واحدها و رده‌های تابعه با تأکید بر اجرای برنامه‌ها و رعایت ضوابط و مقررات در حوزه عفاف و حجاب.

اختصاص صندوق انتقادات وپیشـنهادات درهر دسـتگاه به منظور بهره‌گیری از نظرات کارکنان و مراجعین.

«مصوبات سازمان صدا و سیما»

مجموعه ضوابط تولید آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی (بخشـنامه شماره ۱۱۸۲۸/۹۴/۱۱۸۵ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۶)

الف: متن حاضر دستورالعمل و مجموعه ضوابط تولید آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی اسـت که به وسـیله اداره کل بازرگانی صدا و سیما تهیه شده و در اختیار سازندگان و سفارش دهندگان آگهی‌ها قرار می‌گیرد. این دستورالعمل در دو بخش مقدمه و اصول کلی تنظیم گردیده است . مقدمه شامل بندهای (الف تا ک) و اصول کلی شامل (۸۱ اصل) است.

ب: این دستورالعمل با رعایت قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران ناظر بر موضوع، عرف تبلیغات و ملاحظه قوانین تبلیغات برخی از کشورها تدوین شده است.

ج: صاحبان آگهی، تولید کنندگان آگهی و سفارش دهندگان آگهی باید آگهی خود را با رعایت کامل این دستورالعمل تولید نمایند. در صورت اعلام شکایت از طرف اشخاص حقیقی یا حقوقی حسب مورد نامبردگان پاسخگو خواهند بود.

د : رعایت این دستورالعمل برای پخش‌آگهی از کلیه شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

ه:مدنظر داشـتن و رعایت سیاسـت‌های کلان دولت جمهوری‌اسلامی ایران‌در زمان ساخت و پخش آگهی ضروری است.

و : در جریان تولید و ساخت آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی باید کلیه مواد تبلیغاتی با رعایت قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان و آئین نامه‌های مربوط به آن سـاخته شده باشد. تولیدکننده و سفارش دهنده آگهی مسئول پرداخت هرگونه خسارت در ازای اعتراضی که از ناحیه هر شخص حقیقی و یا حقوقی نسبت به محتوای آگهی از حیث آهنگ، شعر، تصویر و .....وارد شود خواهد بود. چنانچه آثار استفاده شده متعلق به سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران باشد در آن صورت سازمان یاد شده اقدام قانونی به عمل خواهد آورد.

ز : چنانچه آگهی ارائه شـده حسـب ظاهر مغایرتی با این دسـتورالعمل نداشته باشد، ولی پس از پخش ایجاد زیان و خسـارتی نماید و خسـارت ناشـی از تقصیر و تخلف سـفارش دهنده و سازنده باشد، سـفارش دهنده و سازنده آگهی حسب مورد مسئول

جبران خسارت خواهد بود.
ح : مواد این دستورالعمل در مورد آگهی‌های درون برنامه‌ای نیز صدق می‌کند.
ط : تفسیر این دستورالعمل و ارائه نظرات مشورتی به عهده اداره کل بازرگانی صدا و سیما بوده و اداره کل بازرگانی صدا و سیما بر رعایت کامل دستورالعمل مذکور نظارت نموده و از پخش آگهی‌های مغایر با مفاد دستورالعمل حاضر جلوگیری می‌کند.
ی : در مورد هر نکته‌ای که در این دستورالعمل مبهم به نظر رسد و یا به‌طور صریح در مورد آن صحبت نشده باشد باید قبل از ساخت برنامه از اداره کل بازرگانی صدا و سیما کتباً نظرخواهی و استفسار شود.
ک : در هر مورد که این دستورالعمل مسکوت به نظر رسد و یا موضوع جدیدی مطرح شـود که در این دسـتورالعمل در باره آن صحبت نشده باشد حسب مورد ماده یا مواد جدیدی از طرف اداره کل بازرگانی صداو سـیما به شـرکت‌های تبلیغاتی ابلاغ و در ویرایش بعدی به این دستورالعمل ملحق خواهد شد.

اصول

اصل ۱- آگهی‌ها باید از هر جهت منطبق بر موازین قانونی جمهوری اسلامی ایران باشد و با رعایت ادب اجتماعی، احترام افراد و صداقت تولید شود.
اصل ۲- در آگهی باید به حساسـیت‌های بینندگان توجه شود و به سلیقه‌های افراد و اقشار در آن توهین نشود.
اصل ۳- در آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی باید به ادیان رسـمی کشور آداب، رسوم، قومیت‌ها، لهجه‌ها و گویش‌های مختلف به دیده احترام نگاه شود.
اصل ۴- آگهی نباید مروّج عقاید خرافی بوده و یا با بهره‌گیری از آن تهیه شود.
اصل ۵- آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی نباید اسباب رنجش گروه‌هایی از بینندگان را مانند افرادی که از معلولیت‌ها رنج می‌برند فراهم کند.
اصل ۶- در آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی نباید از تصاویر و یا نام افراد بدون کسب اجازه قبلی استفاده شود در مواردی که در یک آگهی از تصاویر و یا نام فرد یا افرادی بدون اجازه اسـتفاده شده باشـد، در صورت اعتراض، پخش آگهی متوقف و جبران

خسارات احتمالی به عهده سفارش دهنده و یا سازنده خواهد بود.
اصل ۷- آگهی‌ها باید از نظر اجرا و سبک به نحوی ساخته شوند که بینندگان و شنوندگان به سادگی آنها را از برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی تمیز دهند.
اصل ۱۸- استفاده از صحنه‌های استعمال دخانیات و موارد مشابه دیگر که مضر به سلامت انسان بوده و یا اعتیادآور باشند در آگهی‌ها مجاز نیست.
اصل ۱۹- در آگهی‌های رادیویی و تلویزیونی نباید رفتارهایی نمایش داده شود که برای بهداشت و ایمنی فردی و اجتماعی زیان آور باشد.
اصل ۲۰- آگهی نباید القاء وحشت و خشونت کند.
تبصره: در جریان آگهی‌های تلویزیونی نباید آزار دیدن هیچ جانداری به تصویر کشیده شود و یا به نظر رسد که برای ساخت آگهی، جاندار حاضر در آگهی آزار دیده است.
اصل ۲۲- نمایش مجسمه کامل در آگهی مجاز نمی باشد.
اصل ۲۳- آگهی نباید مروّج تجمل گرایی باشد.
اصل ۲۴- آگهی نباید به گونه ای طراحی و ساخته شوند که در آن مردم به مصرف بیش از نیاز و اسراف در استفاده از امکانات تشویق شوند.
اصل ۲۵- تعیین جایزه برای تشویق مخاطبین آگهی به خرید و مصرف بی‌رویه مجاز نیست.
اصل ۲۷- در صورتی که موضوع آگهی مواد خوراکی غیر متناسب با فرهنگ ایرانی باشد، آگهی نباید تداعی کننده این باشد که موضوع آگهی غذای غالب خانواده‌های ایرانی است.
اصل ۲۸- پوشش و آرایش شخصیت‌های مورد استفاده در آگهی باید متناسب با عرف جامعه بوده و با موقعیت سنی و اجتماعی آنها متناسب باشد.
اصل ۵۱- در تولید آگهی‌های آهنگین (موزیکال) رعایت دقیق شئون و موازین جمهوری اسلامی ایران ضروری است. این اصل برای پرهیز از هرگونه ابتذال باید مورد توجه سازندگان و سفارش‌دهندگان قرار گیرد.
تبصره: موسیقی آگهی نباید از حیث محتوی و اجرا تداعی کننده موسیقی‌های مبتذل باشد، از ریتم‌های رقص گونه در آن پرهیز شود، حتی الامکان از ملودی‌های کوتاه استفاده شده و ترانه گونه نباشد و با تصاویر استفاده شده همگون و متناسب باشد.

اصل ۵۲- چنانچه سازنده آگهی قصد داشته باشد موضوع آگهی را با شعر و یا نظم و با اجرای آهنگین و همراه با موزیک مطرح کند باید شعر و نظم از استحکام کافی برخوردار باشد، با قواعد ادبی مغایرت نداشته و با آهنگ به صورت مناسب تلفیق شود.

اصل ۵۳- استفاده از کلمات و تصاویری که بار منفی دارند در متن آگهی مجاز نیست.

اصل ۵۴- استفاده از تصاویری که القای رقص نماید در متن آگهی مجاز نیست.

اصل ۵۵- در آگهی‌ها باید معیارها و ملاحظات فنی از جنبه‌های گوناگون آن مانند تصویربرداری تدوین، صداگذاری، تناسب موسیقی و صدا به‌دقت رعایت شود.

اصل ۵۶- زن در نظام مقدس اسلامی از موقعیت ویژه‌ای برخوردار است و قوانین و احکام مقدس اسلام برای زن جایگاه رفیعی را قائل است، لذا استفاده از حضور خانم‌هادر آگهی‌های رادیو تلویزیونی مستلزم اعمال دقت‌های خاصی می‌باشد و باید جایگاه زن مسلمان و شئون او مد نظر باشد.

اصل ۵۷- حضور خانم‌ها و دختر خانم‌ها در آگهی‌های رادیو تلویزیونی در صورت اقتضاء موضوع مورد آگهی بدون آرایش و با رعایت کامل حجاب اسلامی امکان پذیر است .

اصل ۵۸- حضور خانم‌ها در آگهی‌هایی که وضعیت کالا و مصارف آن با نقش خانم‌ها بستگی نداشته باشد مجاز نیست .

اصل ۵۹- آگهی‌های رادیو تلویزیونی نباید تداعی کننده این امر باشد که اشتغال و تلاش زن ایرانی محدود به امور منزل است و در عرصه‌های علمی و فرهنگی حضور ندارد و به طورکلی زن مسلمان ایرانی نباید تحقیر شود.

اصل ۶۰- آگهی نباید تداعی کننده ترجیح بین جنس مذکر و مونث باشد.

اصل ۶۱- در آگهی‌هایی که در آن خانواده حضور دارند نباید نقش یکی از اعضاء اعم از زن شوهر و فرزندان دختر یا پسر تحقیر شود.

اصل ۶۲- آگهی‌ها نباید تداعی کننده این فکر باشد که زن‌ها از مردها ناتوان‌ترند و نقش هر کدام باید کامل و بی‌نقص مشخص شود.

اصل ۶۳- در آگهی نباید حسب تعبیر عوامانه رفتارهایی مانند غیبت کردن، صحبت کردن طولانی با تلفن و ....به زنان نسبت داده شود یا به تصویر کشیده شود.

اصل ۶۴- آگهی نباید موجب بدآموزی کودکان شود و از زود باوری، حس عاطفی و کم تجربگی آنان در تشخیص واقعیت‌ها سوء استفاده شود.

اصل ۶۵- در آگهی نباید از کودکان با صراحت درخواست شود محصولی را خریداری کنند و یا از والدین خود و دیگران چنین درخواستی کنند و نباید خرید موضوع آگهی برای کودکان و یا ترغیب دیگران به این امر به عنوان انجام یک وظیفه مطرح شود.

اصل ۶۶- در آگهی‌های تلویزیونی نباید کودکان به تنهایی هنگام خرید و یا مذاکره با فروشنده برای خرید و یا مبادله پول با فروشنده نشان داده شوند.

اصل ۶۷- آگهی‌ها نباید به کودکان القاء کنند که چنانچه کالای موضوع آگهی را نداشته باشند یا خریداری نکنند، از دیگر کودکان پایین تر هستند و یا احتمالاً موردتمسخر و استهزاء واقع می شود.

اصل ۶۸- در آگهی‌ها نباید از کودکان برای خرید از طریق پست یا تلفن دعوت شود.

اصل ۶۹- هنگام پخش برنامه‌های ویژه کودکان پخش آگهی‌های مربوط به مواد غذایی، کبریت، محصولاتی با خواص دارویی و حاوی ویتامین، غذاهای کمکی کودکان، وسایل و اسباب لاغری و شیوه‌های درمانی آگهی فیلم‌ها با صحنه‌های وحشتناک و خطرناک و خطرآفرین ممنوع می‌باشد.

تبصره : در آگهی‌های تلویزیونی نباید کودکان هنگام خوردن دارو، ویتامین و غذاهای کمکی در غیر حضور والدین نشان داده شوند.

اصل ۷۱- در کلیه آگهی‌ها به ویژه در آگهی‌هایی که مخاطب آنها کودکان هستند با رعایت ضوابط و مقررات راهنمایی و رانندگی از جمله عبور از محل‌های خط‌کشی شده باید به دقت مد نظر واقع شود.

اصل ۷۲- کودکان نباید در شرایطی به تصویر کشیده شوندکه با توجه به اقتضای سن آنان‌خطرناک محسوب می‌شود.

اصل ۷۷- در آگهی‌های تلویزیونی نباید کودکان عریان یا نیمه عریان نشان داده شوند در شرایطی که موضوع آگهی نشان دادن کودکان را در این گونه شرایط ایجاب کند با تصویب قبلی فیلمنامه ممکن است.